LIBER
HYMNORVM SIVE PSALMORVM.

LVGDVNI
Per Ioannem Clein.
1529.

BEatus vir qui non abijt in consilio impiorũ, & in via peccatorũ non stetit, & in cathedra pestilentie non sedit.
Sed in lege domini voluntas eius: & in lege eius meditabitur die ac nocte.
Et erit tanquã lignum quod plantatum est secus decursus aquarum: quod fructum suum dabit in tempore suo.
Et foliũ eius nõ defluet: & omnia quęcunq; faciet, prosperabuntur.
Non sic impij, nõ sic: sed tanquã pulùis quem proijcit ventus a facie terrę.
Ideo nõ resurgunt impij in iudicio: neq; peccatores in consilio iustorum.
Quoniam nouit dominus viam iustorũ: & iter impiorum peribit.

Psalmus Dauid. II.

QVare fremuerunt gẽtes, & populi meditati sunt inania?
Astiterunt reges terre, & principes cõuenerũt in vnũ aduersus dominũ & aduersus Christũ eius.
Dirumpamus vincula eorum, & proijciamus a nobis iugum ipsorum.
Qui habitat in cęlis irridebit eos; & do

minus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua: & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montē sanctum eius, prædicans præceptum eius.

Dominus dixit ad me, filius meus es tu ego hodie genui te.

Postula a me et dabo tibi gentes hæreditatem tuā, & possessionem tuā terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, & tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.

Seruite domino in timore: & exultate ei cum tremore.

Apprehēdite disciplinā, nequando irascatur dn̄s, & pereatis de via iusta.

Cū exarserit in breui ira eius, beati omnes qui confidunt in eo.

¶ Psalmus Dauid cum fugeret a facie Absalon filij sui. III.

DOmine quid multiplicati sūt qui tribulāt me? multi insurgunt aduersum me.

Multi dicūt animæ meæ, nō est salus ipsi in deo eius.

Tu autē domine susceptor meus es, glo

ria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad dominũ clamaui: & exaudiuit me de monte sancto suo.

Ego dormiui, & soporatus sum: et exurrexi quia dominus suscepit me.

Nõ timebo milia populi circũdãtis me exurge dñe: saluũ me fac deus meus.

Quoniã tu pcussisti oẽs aduersantes mihi sine causa: dẽtes pctõrũ cõtriuisti.

Domini est salus: & super populũ tuum benedictio tua.

¶ In finem Psalmus cantici Dauid. IIII.

CVm inuocarẽ exaudiuit me deus iustitiæ meæ: in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: & exaudi orationem meam.

Filij hoĩm, vsq; quo graui corde? vt qd diligitis vanitatẽ, & q̃ritis mẽdaciũ?

Et scitote q̃m mirificauit dñs sctm̃ suũ: dñs exaudiet me cũ clamauero ad eũ

Irascimini, & nolite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris, & in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificiũ iustitiæ, & sperate in domino. multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

Signatũ est super nos lumen vultus tui

domine: dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumẽti, vini, & olei sui multiplicati sunt.

In pace ĩ idipsum dormiã & requiescã.

Quoniã tu domine singulariter in spe constituisti me.

¶ In finem pro ea quæ hæreditatem cõsequitur, Psalmus David. V.

VErba mea, auribus percipe domine: intellige clamorẽ meũ.

Intẽde voci orationis meæ, rex meus & deus meus.

Quoniam ad te orabo dñe: mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi & videbo: quoniam non deus volens iniquitatem tu es.

Neq; habitabit iuxta te malignus: neq; permanebũt iniusti ante oculos tuos.

Odisti oẽs qui operantur iniquitatem: perdes oẽs qui loquuntur mendaciũ.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur dominus:

Ego autẽ in multitudine misericordiæ tuæ introibo in domũ tuã, adorabo ad tẽplũ sanctũ tuũ in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua: ꝓpter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas:

cor eorum vanum est.
Sepulchrũ patẽs est guttur eorũ: linguis
suis dolose agebãt, iudica illos deus.
Decidãt a cogitationibus suis: secundũ
multitudinẽ impietatũ eorũ expelle
eos, quoniã irritauerunt te domine.
Et lætentur omnes qui sperant in te: in
æternũ exultabũt & habitabis ĩ eis.
Et gloriabunt in te omnes qui diligunt
nomẽ tuũ: quoniã tu benedices iusto.
Domine vt scuto bonæ voluntatis tuæ
coronasti nos.

¶In finem in carminibus Psalmus David pro octaua. VI.

DOmine ne ĩ furore tuo arguas
me: neq; ĩ ira tua corripias me
Miserere mei dñe, quoniã infirmus
sum: sana me dñe, quoniam
conturbata sunt ossa mea.
Et anima mea turbata est valde: & tu
domine vsquequo?
Cõuertere dñe, & eripe animã meã: saluũ
me fac propter misericordiã tuã,
Qm̃ nõ est in morte qui memor sit tui.
in inferno autẽ quis cõfitebitur tibi?
Laboraui in gemitu meo, lauabo p singulas
noctes lectum meũ, lachrymis
meis stratum meum rigabo.
Turbatus est a furore oculus meus: ĩue

terauit inter omnes inimicos meos.
Discedite a me omñes qui operamini ini quitatem: quoniam exaudiuit dominus vocem fletus mei.
Exaudiuit dominus deprecationẽ meã: dominus orationẽ meã suscepit.
Erubescant, & cõturbentur vehementer omnes inimici mei: conuertantur & erubescant valde velociter.
¶ Psalmus Dauid quẽ cantauit dño pro verbis Chusi filij Iemini. VII.
DOmine deus meus in te sperauii: saluũ me fac ex oĩbus persequẽtibus me, & libera me.
Nequando rapiat vt leo animam meã: dum non est qui redimat, neq̃ qui saluũ faciat.
Domine deus meus si feci istud, si est iniquitas in manibus meis,
Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidã merito ab inimicis meis inanis,
Persequaẽ inimicus animã meã, & cõprehendat & conculcet in terra vitã meã, et gloriã meã ĩ puluerẽ deducat.
Exurge dñe in ira tua: & exaltare in finibus inimicorum meorum.
Et exurge domine deus meus in præcepto quod mandasti: & synagoga populorum circundabit te.

Et propter hanc in altum regredere: dominus iudicat populos.
Iudica me dñe secũdũ iustitiã meã, & secundũ innocentiã meã super me.
Cõsumetur nequitia pctõrũ, & diriges iustũ, scrutãs corda & renes deus.
Iustum adiutorium meũ a domino, qui saluos facit rectos corde.
Deus iudex iustus, fortis, & patiẽs, nũquid irascitur per singulos dies?
Nisi cõuersi fueritis gladiũ suũ vibrabit, arcũ suũ tetẽdit & parauit illũ.
Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit.
Ecce parturit iniustitiã, cõcepit dolorẽ: & peperit iniquitatem.
Lacum aperuit & effodit eũ: & incidit in foueam quam fecit.
Cõuertet dolor eius in caput eius: & in verticẽ ipsius iniqtas eius descẽdet.
Cõfitebor dño secundũ iustitiã eius: & psallã nomini domini altissimi.

¶ In finem pro torcularibus, Psalmus Dauid. VIII.

Domine dñs nr̃, q̃ admirabile est nomẽ tuũ ĩ vniuersa terra. Quoniam eleuata est magnificentia tua super cælos.
Ex ore infantium & lactentiũ perfecisti

laudẽ propter inimicos tuos: vt destruas inimicum & vltorem.
Qm̄ videbo cælos tuos, opera digitorũ tuorũ: lunã, & stellas quæ tu fũdasti.
Quid est homo, ꝙ memor es eius? aut filius hominis, quoniã visitas eũ?
Minuisti eum paulominus ab angelis: gloria & honore coronasti eũ, & cõstituisti eũ sup opera manuũ tuarũ.
Oĩa subiecisti sub pedibus eius: oues et boues vniuersas, ĩsup et pecora cãpi,
Volucres celi, & pisces maris qui perambulant semitas maris.
Domine dominus noster: q̃ admirabile est nomen tuũ in vniuersa terra.

¶ In finem pro occultis filij, Psalmus Dauid. IX.

COnfitebor tibi dñe ĩ toto corde meo: narrabo oĩa mirabilia tua Lætabor & exultabo in te, psallã nomini tuo altissime,
In cõuertendo inimicũ meũ retrorsum, infirmabũtur, & peribũt a facie tua.
Qm̄ fecisti iudiciũ meũ & causam meã sedisti sup thronũ q iudicas iustitiã.
Increpasti gẽtes, & perijt ĩpius: nomen eorũ delesti in æternũ & in scl'm scl'i.
Inimici defecerũt frameæ in finem: & ciuitates eorum destruxisti.

Perijt memoria eorũ cum sonitu: & dominus in æternũ permanet.

Parauit in iudicio thronũ suum, & ipse iudicabit orbem terræ in æquitate, iudicabit populos in iustitia.

Et factus est dñs refugiũ pauperi: adiutor in oportunitatibus in tribulatiõe.

Et sperẽt in te q̃ nouerũt nomẽ tuũ: qm̃ nõ dereliquisti quærentes te domine.

Psallite domino qui habitat in Siõ: annunciate inter gentes studia eius.

Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est: non est oblitus clamorem pauperum.

Miserere mei domine: vide humilitatẽ meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis, vt annunciem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.

Exultabo in salutari tuo: infixæ sunt gẽtes in interitu quem fecerunt.

In laqueo isto quem absconderunt, cõprehensus est pes eorum.

Cognoscetur dominus iudicia faciens: in operibus manuum suarũ cõprehẽsus est peccator.

Conuertanť peccatores in infernũ, oẽs gẽtes quæ obliuiscuntur deum.

Quoniã nõ ĩ finẽ obliuio erit pauperis:

patientia pauperũ nõ peribit in finẽ.
Exurge domine non cõfortetur homo: iudicentur gentes in conspectu tuo.
Cõstitue dñe legislatorẽ super eos: sciãt gentes quoniã homines sunt.
Vt quid dñe recessisti lõge, despicis in oportunitatibus in tribulatione?
Dũ supbit impius, incẽdit pauper: cõprehẽdunt ĩ cõsilijs quibus cogitãt,
Quoniã laudat peccator in desyderijs animæ suæ, & iniquus benedicitur.
Exacerbauit dominũ peccator: secũdũ multitudinẽ iræ suæ non quæret.
Non est deus in cõspectu eius: inquinatæ sunt viæ illius in omni tẽpore.
Auferuntur iudicia tua a facie eius: omniũ inimicorũ suorũ dominabitur.
Dixit enim in corde suo, nõ mouebor a generatiõe in generationẽ sine malo.
Cuius maledictione os plenum est, & amaritudine, & dolo: sub lingua eius labor & dolor.
Sedet in insidijs cũ diuitibus: in occultis vt interficiat innocentem.
Oculi eius in pauperẽ respiciũt: insidiat in abscõdito quasi leo in spelũca sua.
Insidiatur vt rapiat pauperẽ: rapere pauperem dum attrahit eum.
In laqueo suo humiliabit eũ: inclinabit

se & cadet cũ dñatus fuerit pauperũ.
Dixit eñi in corde suo, oblitus est deus, avertit faciẽ suã ne videat in finẽ.
Exurge domine deus, exaltetur manus tua: ne obliuiscaris pauperum.
Propter quid irritauit impius deũ? dixit enim in corde suo, nõ requiret.
Vides quoniã tu laborẽ & dolorẽ cõsyderas: vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor.
Cõtere brachiũ peccatoris & maligni: queret peccatũ illius, et nõ inueniet.
Dñs regnabit in æternũ & in seculũ seculi: peribitis gentes de terra illius.
Desyderium pauperũ exaudiuit dominus: præparationem cordis eorum audiuit auris tua.
Iudicare pupillo & humili: vt nõ apponat vltra magnificare se hõ sup terrã.
¶In finem Psalmus Dauid. X.
IN domino confido: quomodo dicitis animæ meæ, Transmigra in mõtem sicut passer?
Q̃m ecce pctõres intenderũt arcũ: parauerũt sagittas suas in pharetra, vt sagittent in obscuro rectos corde.
Quoniam quæ perfecisti destruxerunt: iustus autem, quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: dominus in cælo sedes eius.
Oculi eius in pauperẽ respiciũt: palpebræ eius interrogant filios hominum.
Dñs interrogat iustũ & impiũ: qui autẽ diligit iniquitatẽ, odit animam suã.
Pluet super peccatores laqueos: ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.
Quoniã iustus dominus, & iustitias dilexit: æquitatem vidit vultus eius.

¶ In finem pro octaua, Psalmus David. XI.

SAluum me fac domine, quoniam defecit sanctus, quoniã diminutæ sunt veritates a filijs hominũ.
Vana locuti sunt vnusquisq; ad proximum suũ: labia dolosa in corde & corde locuti sunt.
Disperdat dominus vniuersa labia dolosa: & linguam magniloquam.
Qui dixerũt, linguam nostram magnificabimus: labia nostra a nobis sunt, quis noster dominus est?
Propter miseriam inopũ, & gemitum pauperũ nũc exurgã, dicit dominus.
Ponã in salutari: fiducialiter agã in eo.
Eloquia domini, eloquia casta: argẽtũ igne examinatũ probatũ terræ, pur-

gatum septuplum.

Tu domine seruabis nos: & custodies nos a generatione hac in æternum.

In circuitu impij ambulant: secũdũ altitudinẽ tuã multiplicasti filios hoĩm.

¶In finem Psalmus Dauid. XII.

VSquequo domine obliuisceris me in finem? vsquequo auertis faciem tuam a me?

Quandiu ponã consilia in anima mea: dolorẽ ĩ corde meo per diẽ?

Vsq; quo exaltabit inimicus meus super me? respice, & exaudi me domine deus meus.

Illumina oculos meos ne vnq̃ obdormiã in morte: nequando dicat inimicus meus, præualui aduersus eum.

Qui tribulãt me, exultabũt si motus fuero: ego aũt in misericordia tua spaui.

Exultabit cor meũ in salutari tuo, cantabo domino qui bona tribuit mihi: & psallã nomini domini altissimi.

¶In finem Psalmus Dauid. XIII.

DIxit insipiens in corde suo, nõ est deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt ĩ studijs suis. nõ est q faciat bonũ, nõ est vsq; ad vnũ.

Dominus de cælo prospexit super filios

hominum: vt videat si est intelligens
aut requirens deum.
Omnes declinauerunt, simul inutiles fa
cti sunt: non est qui faciat bonū, non
est vsq; ad vnum.
Sepulchrum patens est guttur eorū: lin-
guis suis dolose agebant: venenū as-
pidum sub labijs eorum.
Quorum os maledictione & amaritudi
ne plenū est: veloces pedes eorum ad
effundendum sanguinem.
Contritio & infelicitas in vijs eorū, &
viam pacis non cognouerunt: nō est
timor dei ante oculos eorum.
Nonne cognoscent omnes qui operan-
tur iniquitatem, qui deuorant plebē
meam sicut escam panis?
Dominū nō inuocauerunt: illic trepida-
uerunt timore vbi non erat timor.
Quoniam dominus in generatione iu-
sta est, consilium inopis confudistis:
quoniam dominus spes eius est.
Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum
auerterit dn̄s captiuitatē plebis suæ,
exultabit Iacob & lætabitur Israel.

¶ Psalmus Dauid. XIIII.

Domine q̄s habitabit in taber
naculo tuo? aut quis requie-
scet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam,
Qui loquitur veritatē in corde suo, qui non egit dolum in lingua sua,
Nec fecit ꝓxīo suo malū, & opprobriū nō accepit aduersus proximos suos,
Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus, timentes autem dominum glorificat,
Qui iurat proximo suo & non decipit, qui pecuniā suā nō dedit ad vsurā, & munera super innocentē nō accepit.
Qui facit hæc, nō mouebitur in æternū.
¶ Tituli inscriptio ipsi Dauid. XV.
Conserua me domine, quoniam speraui in te. dixi domino, deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.
Sanctis qui sunt ī terra eius, mirificauit omnes voluntates meas in eis.
Multiplicate sunt infirmitates eorum: postea accelerauerunt.
Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea.
Dominus, pars hæreditatis meæ & calicis mei: tu es qui restitues hæreditatem meam mihi.
Funes ceciderūt mihi in præclaris: etenī

hæreditas mea præclara est mihi.
Benedicam dominum qui tribuit mihi intellectũ: insuper & vsq; ad noctem increpuerunt me renes mei.
Prouidebã dñm in cõspectu meo semp: qm̃ a dextris est mihi ne cõmouear.
Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea: insuper & caro mea requiescet in spe.
Quoniam non derelinques animã meã in inferno: nec dabis sanctum tuũ videre corruptionem.
Notas mihi fecisti vias vitæ: adimplebis me lætitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua vsq; in finem.

¶ Oratio Dauid. XVI.

EXaudi domine iustitiam meam: intende deprecationem meam. Auribus percipe orationem meã non in labijs dolosis.
De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant æquitates.
Probasti cor meũ, & visitasti nocte: igne me examinasti & non est inuenta in me iniquitas.
Vt non loquatur os meum opera hominum: propter verba labiorum tuorũ ego custodiui vias duras.
Perfice gressus meos in semitis tuis: vt

non moueantur vestigia mea.

Ego clamaui quoniam exaudisti me deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, qui saluos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me vt pupillam oculi.

Sub vmbra allarum tuarũ protege me a facie impiorum qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circunderunt, adipem suum concluserunt, os eorum locutum est superbiam.

Proijcientes me, nũc circũdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam, et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge domine præueni eũ, & supplanta eum: eripe animam meã ab impio, frameam tuã ab inimicis manus tuæ.

Domine a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filijs: & dimiserunt reliqas suas paruulis suis.

Ego aũt in iustitia apparebo conspectui tuo: satiabor cũ apparuerit gl'ia tua.

¶ In finem puero domini Dauid, qui locutus est domino verba cantici huius, in die qua eripuit eum dominus de manu omnium inimicorum eius, & de manu Saul & dixit. XVII.

Dilligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamẽtũ meũ, & refugiũ meũ, & liberator meus. Deus meus adiutor meus: & sperabo in eum.

Protector meus, & cornu salutis meæ, & susceptor meus.

Laudans inuocabo dominum: & ab inimicis meis saluus ero.

Circũdederũt me dolores mortis, & torrẽtes iniquitatis conturbauerũt me.

Dolores inferni circũdederũt me: præoccupauerunt me laquei mortis.

In tribulatione mea inuocaui dominũ, & ad deum meum clamaui.

Et exaudiuit de templo sancto suo vocẽ meam, & clamor meus in conspectu eius introiuit in aures eius.

Commota est & cõtremuit terra: & fundamenta montiũ conturbata sunt & cõmota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in ira eius: & ignis a facie eius exarsit: carbones succẽsi sunt ab eo.

Inclinauit cælos,& deſcendit:& caligo ſub pedibus eius.
Et aſcendit ſuper cherubim & volauit: volauit ſuper pennas ventorum.
Et poſuit tenebras latibulum ſuum, in circuitu eius tabernaculum eius:tenebroſa aqua in nubibus aeris.
Præ fulgore ĩ cõſpectu:eius nubes trãſierunt,grando,& carbones ignis.
Et introiuit de cælo dominus:&altiſſimus dedit vocem ſuam, grandinem & carbones ignis.
Et miſit ſagittas ſuas,& diſſipauit eos: fulgura multiplicauit, & cõturbauit eos.
Et apparuerunt fontes aquarum,& reuelata ſunt fundamẽta orbis terrarũ.
Ab increpatione tua domine,ab inſpiratione ſpiritus iræ tuæ.
Miſit de ſummo & accepit me:& aſſũpſit me de aquis multis.
Eripuit me de inimicis meis fortiſſimis, & ab his qui oderunt me: quoniam confortati ſunt ſuper me.
Præuenerunt me in die afflictiõis meæ: & factus eſt dominus ꝓtector meus.
Et eduxit me in latitudinem:ſaluum me fecit,quoniam voluit me.
Et retribuet mihi dominus ſecũdum in-

stitiam meam, & secundum puritatẽ manuum mearum retribuet mihi:
Quia custodiui vias domini, nec impie gessi a deo meo.
Quoniã omnia iudicia eius in cõspectu meo: & iustitias eius nõ repuli a me.
Et ero immaculatus cum eo: & obseruabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet mihi dñs secũdũ iustitiam meam: & secũdum puritatem manuũ mearum in cõspectu oculorum eius,
Cum sancto sanctus eris: & cum viro innocente innocens eris.
Et cum electo electus eris: & cum peruerso peruerteris.
Quoniã tu populũ humilẽ saluũ facies: & oculos superborum humiliabis.
Quoniã tu illuminas lucernã meã dñe: deus meus illumina tenebras meas.
Quoniam in te eripiar a tẽtatione: & in deo meo transgrediar murum.
Deus meus impolluta via eius: eloquia domini igne examinata: ꝓtector est omnium sperãtium in se.
Quoniã quis deus præter dominũ? aut quis deus præter deum nostrum?
Deus q̃ præcinxit me virtute: & posuit immaculatam viam meam.
Qui perfecit pedes meos tanq̃ ceruorũ:

& super excelsa statuens me.
Qui docet manus meas ad prælium: & posuisti vt arcum æreũ brachia mea.
Et dedisti mihi protectionẽ salutis tuæ: & dextera tua suscepit me.
Et disciplina tua correxit me in finem: & disciplina tua ipsa me docebit.
Dilatasti gressus meos subtus me: & nõ sunt infirmata vestigia mea.
Persequar ĩimicos meos, & cõprehẽdã illos: & nõ cõuertar donec deficiãt.
Confringam illos, nec poterũt stare: cadent subtus pedes meos.
Et præcinxisti me virtute ad bellum & supplãtasti ĩsurgẽtes ĩ me subtus me.
Et inimicos meos dedisti mihi dorsum: & odientes me disperdidisti.
Clamauerunt, nec erat qui saluos faceret ad dominum, nec exaudiuit eos.
Et comminuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearum delebo eos.
Eripies me de contradictionibus populi, constitues me in caput gentium.
Populus quẽ nõ cognoui seruiuit mihi, in auditu auris obediuit mihi.
Filij alieni mentiti sunt mihi: filij alieni inueterati sunt, & claudicauerunt a semitis suis.

Viuit dñs, & benedictus deus meus, & exaltetur deus salutis meæ.
Deus qui das vindictas mihi, & subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis.
Et ab insurgẽtibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.
Propterea cõfitebor tibi in nationibus dñe: & nomini tuo psalmum dicam,
Magnificãs salutes regis eius, & faciẽs misericordiam CHRISTO suo David: & semini eius vsq; in seculũ.
¶ In finem Psalmus Dauid. XVIII.
CAeli enarrãt gloriã dei: & opera manuũ eius annunciat firmamentum.
Dies, diei eructat verbum: & nox, nocti indicat scientiam.
Non sunt loquelæ neq; sermones, quorum non audiantur voces eorum.
In omnem terram exiuit sonus eorũ: & in fines orbis terræ verba eorum.
In sole posuit tabernaculum suũ: & ipse tãq; spõsus pcedẽs de thalamo suo.
Exultauit vt gigas ad currendã viam, a summo cælo egressio eius,
Et occursus eius vsq; ad summum eius: nec est qui se abscõdat a calore eius.
Lex domini, immaculata, cõuertẽs ani-

mas: testimonium domini, fidele, sapien
tiam præstans paruulis.
Iustitiæ domini, rectæ, lætificantes cor-
da: præceptum domini, lucidum, illu
minans oculos.
Timor domini sanctus permanet in se-
culum seculi: iudicia domini, vera, iu
stificata in semetipsa.
Desiderabilia super aurum & lapidem
preciosum multum: & dulciora super
mel & fauum.
Etenim seruus tuus custodit ea: in custo
diendis illis retributio multa.
Delicta quis intelligit? ab occultis meis
mūda me: & ab alienis pce seruo tuo.
Si mei nō fuerīt dñati, tūc immaculatus
ero, & emūdabor a delicto maximo.
Et erunt vt complaceant eloquia oris
mei: & meditatio cordis mei in cōspe
ctu tuo semper.
Dñe adiutor meus, & redēptor meus.
¶ In finem Psalmus Dauid. XIX.
EXaudiat te dñs in die tribulatio
nis: ptegat te nomē dei Iacob.
Mittat tibi auxiliū de sancto: &
de Sion tueatur te.
Memor sit omnis sacrificij tui: & holo-
caustum tuum pingue fiat.
Tribuat tibi secūdū cor tuum: & omne

consilium tuum confirmet.
Letabimur in salutari tuo: & in nomine dei nostri magnificabimur.
Impleat dominus oẽs petitiones tuas. nunc cognoui quoniam saluum fecit dominus CHRISTVM suũ.
Exaudiet illum de cęlo sancto suo: in potentatibus salus dextere eius.
Hi in curribus & hi in equis: nos aũt in nomine dñi dei nostri inuocabimus.
Ipsi obligati sunt & ceciderunt: nos autem surreximus & erecti sumus.
Domine saluũ fac regem: & exaudi nos in die qua inuocauerimus te.
¶In finem Psalmus Dauid. XX.
DOmine in virtute tua letabit rex: & super salutare tuũ exultabit vehementer.
Desyderium cordis eius tribuisti ei: & voluntate labiorum eius non fraudasti eum.
Quoniã preuenisti eũ in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide precioso.
Vitã petijt a te: & tribuisti ei longitudinẽ dierũ in seculũ & in seculũ seculi.
Magna ẽ glĩa eius ĩ salutari tuo: gloriã & magnũ decorẽ impones super eũ.
Quoniam dabis eum in benedictionem

in feculũ fecult:lætificabis eũ in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex fperat in dño : & in mifericordia altiſſimi non cõmouebit.

Inueniat manus tua oĩbus iimicis tuis, dextera tua inueniat oẽs q te oderũt.

Pones eos vt clibanum ignis in tẽpore vultus tui: dominus in ira fua cõturbabit eos, & deuorabit eos ignis.

Fructũ eorum de terra perdes; & femen eorum a filijs hominum.

Q m̃ declinauerũt in te mala:cogitauerũt cõfilia quæ nõ potuerũt ſtabilire.

Quoniã pones eos dorfum:in reliquijs tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare domine in virtute tua:cãtabimus & pfallemus virtutes tuas.

¶ In finem pro fufceptione matutina, Pfalmus Dauid. XXI.

DEus deus meus refpice in me: q̃re me dereliqſti? lõge a falute mea ṽba delictorũ meorũ. Deus meus clamabo p diẽ, & nõ exaudies: & nocte, & nõ ad ĩſipiẽtã mihi. Tu aũt ĩ ſctõ habitas, laus Ifrael. In te fperauerunt patres noſtri:fperauerunt, & liberaſti eos. Ad te clamauerunt, & falui facti funt: in te fperauerũt, & non funt confufi.

Ego aũt sum vermis & non hõ: opprobrium hominum & abiectio plebis.
Omnes vidẽtes me, deriserũt me: locuti sunt labijs, & mouerunt caput.
Sperauit in domino, eripiat eũ: saluum faciat eum, quoniam vult eum.
Quoniam tu es qui extraxisti me de vẽtre: spes mea ab vberibus mřis meę: in te proiectus sum ex vtero.
De ventre matris meæ deus meus es tu: ne discesseris a me.
Quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est qui adiuuet.
Circũdederũt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me.
Aperuerunt super me os suum: sicut leo rapiens & rugiens.
Sicut aqua effusus sum: & dispersa sunt omnia ossa mea.
Factũ est cor meũ tanq̃ cera liquescẽs, in medio ventris mei.
Aruit tanq̃ testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis: & in puluerem mortis deduxisti me.
Quoniã circũdederũt me canes multi: cõcilium malignantium obsedit me.
Foderunt manus meas & pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea.
Ipsi vero cõsyderauerunt & inspexerũt

me:diuiserunt sibi vestimẽta mea, & super vestem meam miserunt sortem.
Tu aũt dñe ne elõgaueris auxiliũ tuũ a me: ad defensionem meã conspice.
Erue a framea animam meam: & de manu canis vnicam meam.
Salua me ex ore leonis: & a cornibus vnicornium humilitatem meam.
Narrabo nomen tuũ fratribus meis: in medio ecclesiæ laudabo te.
Qui timetis dominum laudate eũ: vniuersum semẽ Iacob glorificate eum.
Timeat eum omne semẽ Israel: quoniã nõ spreuit, neq; despexit deprecationem pauperis.
Nec auertit faciem suam a me: & cum clamarem ad eum, exaudiuit me.
Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum.
Edẽt pauperes, & saturabũtur: & laudabunt dominum qui requirũt eum: viuẽt corda eorum in seculum seculi.
Reminiscentur, & conuertentur ad dominum, vniuersi fines terræ.
Et adorabunt in conspectu eius, vniuersæ familiæ gentium.
Quoniam domini est regnũ: & ipse dominabitur gentium.

Manducauerunt & adorauerunt omnes pingues terræ: in cōspectu eius cadēt omnes qui descendunt in terram.
Et anima mea illi viuet: & semen meum seruiet ipsi.
Annūciabit domino generatio ventura: & annūciabunt cæli iustitiā eius: populo q̄ nascetur, quē fecit dominus.
¶ Psalmus Dauid. XXII.
DOminus regit me, & nihil mihi deerit: ī loco pascue ibi me collocauit.
Super aquā refectionis educauit me: animā meam conuertit.
Deduxit me super semitas iustitiæ, propter nomen suum.
Nā & si ambulauero in medio vmbræ mortis, non timebo mala: quoniā tu mecum es.
Virga tua & baculus tuus: ipsa me consolata sunt.
Parasti in cōspectu meo mensam: aduersus eos qui tribulant me.
Impinguasti in oleo caput meū: & calix meus inebrians q̄ præclarus est.
Et misericordia tua subsequetur me omnibus diebus vitæ meæ.
Et vt inhabitem in domo domini, in lōgitudinem dierum.

¶ Psal. Dauid prima sabbati. XXIII.

D Omini est terra, & plenitudo eius: orbis terrarũ, & vniuersi qui habitant in eo.

Quia ipse sup̃ maria fundauit eũ: & super flumina preparauit eum.

Quis ascendet in montẽ domini? aut q̃s stabit in loco sancto eius?

Innocẽs manibus, & mundo corde, qui non accepit in vano animam suã, nec iurauit in dolo proximo suo.

Hic, accipiet benedictionem a domino, & misericordiam a deo salutari suo.

Hæc est generatio quærẽtiũ eum, quærentium faciem dei Iacob.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? dominus fortis & potens, dñs potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: & introibit rex glorię.

Quis est iste rex gloriæ? dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

¶ Psalmus Dauid. XXIIII.

A D te dñe leuaui animã meã: deus meus in te confido, non erubescam.

Neq; irrideant me inimici mei:etenim vniuersi qui sustinent te,non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agẽtes superuacue.

Vias tuas domine demõstra mihi:& semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua,& doce me: quia tu es deus saluator meus,& te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum domine,& misericordiarũ tuarum quæ a seculo sunt.

Delicta iuuentutis meæ, & ignorantias meas:ne memineris.

Secũdum misericordiam tuã memento mei tu,propter bonitatẽ tuã domine.

Dulcis & rectus dominus:propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio : docebit mites vias suas.

Vniuersæ viæ domini, misericordia & veritas: requirentibus testamentum eius,& testimonia eius.

Propter nomen tuum domine propiciaberis peccato meo:multum est enim.

Quis est homo qui timet dominum?legem statuit ei in via quam elegit.

Anima eius in bonis demorabitur:&

semen eius hæreditabit terram.
Firmamentum est dominus timentibus eum:& testamentum ipsius vt manifestetur illis.
Oculi mei semper ad dominũ: quoniã ipse euellet de laqueo pedes meos.
Respice in me & miserere mei: quia vnicus & pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: de necessitatibus meis erue me.
Vide humilitatem meã & laborẽ meũ: & dimitte vniuersa delicta mea.
Respice inimicos meos, quoniã multiplicati sũt: et odio iniquo oderũt me.
Custodi animã meã & erue me: nõ erubescam, quoniam speraui in te.
Innocẽtes & recti adhæserũt mihi: quia sustinui te.
Libera deus, Israel, ex omnibus tribulationibus suis.

¶In finem Psalmus Dauid. XXV.

Iudica me domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: & in dño sperans non infirmabor.
Proba me domine & tenta me: vre renes meos & cor meum.
Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: & cõplacui in veritate tua.
Non sedi cum cõsilio vanitatis: & cum

iniqua gerentibus non introibo.
Odiui ecclesiam malignantium:& cum impijs non sedebo.
Lauabo inter innocentes manus meas: & circundabo altare tuum domine,
Vt audiam vocem laudis, & enarrē vniuersa mirabilia tua.
Domine dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ.
Ne perdas cum impijs animā meā, & cum viris sanguinū vitā meam,
In quorum manibus iniquitates sunt: dextera corū repleta est muneribus.
Ego autem in innocentia mea ingressus sum:redime me & miserere mei.
Pes meus stetit in directo:in ecclesijs benedicam te domine.
¶Psal. Dauid priusq̃ liniret. X X V I.
DOminus illuminatio mea, & salus mea:quem timebo?
Dominus ꝓtector vitæ meæ: a quo trepidabo?
Dum appropiant super me nocentes:vt ædant carnes meas.
Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt & ceciderunt.
Si consistant aduersum me castra:non timebit cor meum.
Si exurgat aduersum me prælium: in

hoc ego ſperabo.
Vnam petij a domino, hanc requiram: vt inhabitem in domo domini omnibus diebus vitæ meæ.
Vt videam voluntatem domini, & viſitem templum eius.
Quoniam abſcondit me in tabernaculo ſuo in die malorũ: protexit me in abſcondito tabernaculi ſui.
In petra exaltauit me: & nunc exaltauit caput meũ ſuper inimicos meos.
Circuiui & imolaui in tabernaculo eius hoſtiam vociferationis: cantabo & pſalmum dicam domino.
Exaudi dñe vocẽ meam qua clamaui ad te: miſerere mei, & exaudi me.
Tibi dixit cor meũ, exquiſiuit te facies mea: faciẽ tuã dñe requiram.
Ne auertas faciem tuam a me: ne declines in ira a ſeruo tuo.
Adiutor meus eſto: ne derelinquas me, neq; deſpicias me deus ſalutaris meus
Quoniã pater meus & mater mea dereliquerũt me: dñs aũt aſſumpſit me.
Legẽ pone mihi domine in via tua: & dirige me in ſemita rectã propter inimicos meos.
Ne tradideris me in animas tribulantiũ me; qm̃ inſurrexerũt in me teſtes

iniqui. & mentita est iniquitas sibi.
Credo videre bona dñi in terra viuētiū.
Expecta dñm, viriliter age: & conforte tur cor tuū, & sustine dominum.

¶ Huic Dauid. XXVII.

AD te domine clamabo, deus meus ne sileas a me: nequando taceas a me: & assimilabor descendentibus in lacū.
Exaudi dñe vocem deprecationis meæ dum oro ad te, dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.
Ne simul tradas me cum peccatoribus: & cum operantibus iniquitatem ne perdas me.
Qui loquuntur pacem cū proximo suo, mala autem in cordibus eorum.
Da illis secundū opera eorum, & secundum nequitiā adinuētionū ipsorum,
Secundū opera manuū eorum tribue illis: redde retributionē eorū ipsis.
Quoniam non intellexerunt opera domini, & in opera manuum eius, destrues illos & non ædificabis eos.
Benedictus dominus: quoniam exaudiuit vocem deprecationis meæ.
Dominus adiutor meus & protector meus: & in ipso sperauit cor meū, & adiutus sum.

Et refloruit caro mea: & ex voluntate mea confitebor ei.
Dominus fortitudo plebis suæ: & protector saluationũ Christi sui est.
Saluum fac populũ tuum domine: & benedic hæreditati tuæ: & rege eos & extolle illos vsq; in æternum.

¶ Psalmus Dauid in consummatione tabernaculi. XXVIII.

AFferte domino filij dei: afferte domino filios arietum.
Afferte dño gloriam & honorẽ, afferte dño gloriã nominĩ eius: adorate dñm in atrio sctõ eius.
Vox domini super aquas, deus maiestatis intonuit: dominus super aquas multas.
Vox domini in virtute: vox domini in magnificentia.
Vox domini confringentis cedros: & confringet dominus cedros libani,
Et comminuet eas tanquam vitulum libani: & dilectus quemadmodũ filius vnicornium.
Vox dñi intercidentis flammam ignis: vox domini concutientis desertũ, & cõmouebit dñs desertum Caddes.
Vox domini præparantis ceruos, & reuelabit condensa: & in templo eius

omnes dicent gloriam.
Dominus diluuium inhabitare facit:& sedebit dominus rex in æternum.
Dominus virtutē populo suo dabit: dñs benedicet populo suo in pace.
¶ Psalmus cantici in dedicatione domus Dauid. XXIX.
EXaltabo te domine, quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.
Domine deus meus clamaui ad te: & sanasti me.
Dñe eduxisti ab inferno animã meam: saluasti me a descendentibus in lacũ.
Psallite domino sancti eius: & confitemini memoriæ sanctitatis eius.
Quoniam ira in indignatione eius: & vita in voluntate eius.
Ad vesperum demorabitur fletus: & ad matutinum lætitia.
Ego autem dixi in abunbantia mea, nõ mouebor in æternum.
Domine in voluntate tua, præstitisti decori meo virtutem.
Auertisti faciem tuã a me: & factus sum conturbatus.
Ad te domine clamabo, & ad deũ meũ deprecabor.
Quæ vtilitas in sanguine meo, dum de-

scendo in corruptionem?

Nunquid confitebitur tibi puluis, aut annunciabit veritatem tuam?

Audiuit dñs, & misertus est mei: dominus factus est adiutor meus.

Conuertisti planctum meum in gaudiũ mihi: concidisti saccum meum, & circundedisti me lætitia.

Vt cantet tibi gloria mea & non compungar: domine deus meus in æternum confitebor tibi.

¶ In finem Psalmus David. XXX.

IN te dñe speraui, nõ cõfundar in æternũ: in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me.

Esto mihi in deũ protectorem, & in domum refugij: vt saluum me facias.

Quoniã fortitudo mea & refugiũ meũ es tu: & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc quẽ absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas cõmẽdo spiritũ meũ: redemisti me domine deus veritatis.

Odisti obseruãtes vanitates supuacue.

Ego autem in domino speraui: exultabo & lætabor in misericordia tua,

Quoniã respexisti humilitatẽ meã, saluasti de necessitatibus animã meã.
Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos.
Miserere mei domine quoniã tribulor: conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & venter meus.
Quoniã defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus,
Infirmata est in paupertate virtus mea, & ossa mea conturbata sunt.
Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde: & timor notis meis.
Qui videbant me foras fugerunt a me: obliuioni datus sum tanq̃ mortuus a corde.
Factus sum tanq̃ vas perditũ: quoniam audiui vituperationem multorum cõmorantium in circuitu.
In eo dum conuenirent simul aduersum me: accipere animam meam consiliati sunt.
Ego autem in te speraui domine: dixi, deus meus es tu, in manibus tuis sortes meæ.
Eripe me de manu inimicorum meorũ, & a persequentibus me.
Illustra faciem tuã super seruũ tuũ, sal-

num me fac in misericordia tua dñe:
nõ confundar, quoniam inuocaui te.
Erubescant impij, & deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa.
Quæ loquuntur aduersus iustum iniquitatem: in superbia & in abusione.
Quã magna multitudo dulcedinis tuæ dñe, quã abscondisti timentibus te.
Perfecisti eis qui sperant in te, in cõspectu filiorum hominum.
Abscondes eos in abscondito faciei tuę a conturbatione hominum.
Proteges eos in tabernaculo tuo, a contradictione linguarum.
Benedictus dñs: quoniã mirificauit misericordiã suã mihi ĩ ciuitate munita.
Ego aũt dixi in excessu mẽtis meæ, proiectus sum a facie oculorũ tuorum.
Ideo exaudisti vocẽ orationis meæ: dũ clamarem ad te.
Diligite dñm oẽs sancti eius: quoniã veritatẽ requiret dñs, & retribuet abũdanter facientibus superbiam.
Viriliter agite, & cõfortetur cor vestrũ: omnes qui speratis in domino.

¶ Ipsi Dauid intellectus. XXXI.

Beati, quorũ remissæ sunt iniqtates, & quorũ tecta sunt pctã.
Beatus vir, cui nõ ĩputauit dñs

peccatũ, nec est in spiritu eius dolus.
Quoniam tacui, inueterauerunt ossa
mea: dum clamarem tota die.
Quoniam die ac nocte grauata est sup
me manus tua: conuersus sum in ęrũ-
na mea dum configitur spina.
Delictum meum cognitum tibi feci: &
iniustitiam meam non abscondi.
Dixi, confitebor aduersum me iniusti-
tiam meã domino: & tu remisisti im-
pietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis sanctus in
tempore oportuno.
Verũtamẽ in diluuio aquarũ multarũ,
ad eum non approximabunt.
Tu es refugium meum a tribulatiõe q̃
circundedit me: exultatio mea erue
me a circundantibus me.
Intellectum tibi dabo, & instruam te in
via hac qua gradieris: firmabo super
te oculos meos.
Nolite fieri sicut equus & mulus: q̃bus
non est intellectus.
In camo & freno maxillas eorũ cõstrin
ge qui non approximant ad te.
Multa flagella peccatoris: sperantẽ au-
tẽ in dño, misericordia circundabit.
Lætamini in domino & exultate iusti:
& gloriamini omnes recti corde.

¶ In finē Psalmus Dauid. XXXII.

EXultate iusti in domino: rectos decet collaudatio.

Cōfitemini dn̄o in cithara: ī psalterio decē chordarū psallite illi.

Cantate ei canticum nouum: bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum domini, & omnia opera eius in fide.

Diligit misericordiam & iudicium: misericordia domini plena est terra.

Verbo domini cæli firmati sunt: & spiritu oris eius omnis virtus eorum.

Congregans sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abyssos.

Timeat dn̄m oīs terra: ab eo aūt cōmoueātur oēs inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, & creata sunt.

Dominus dissipat consilia gentiū: reprobat autem cogitationes populorum, & reprobat consilia principum.

Consilium autem domini in æternū manet cogitationes cordis eius in generatione & generationem.

Beata gens cuius est dn̄s deus eius: populus quem elegit in hæreditatē sibi.

De cęlo respexit dominus, vidit omnes filios hominum,

De præparato habitaculo suo: respexit super omnes qui habitant terram.
Qui finxit singillatim corda eorum: qui intelligit omnia opera eorum.
Non saluatur rex per multam virtutem: & gigas non saluabitur in multitudine virtutis suæ.
Fallax equus ad salutem: in abundantia autẽ virtutis suæ non saluabitur.
Ecce oculi dñi super metuẽtes eũ, & in eis qui sperãt super misericordia eius.
Vt eruat a morte animas eorum, & alat eos in fame.
Anima nostra sustinet dominũ: quoniã adiutor & protector noster est.
Quia in eo lætabitur cor nostrum: & in nomine sancto eius sperauimus.
Fiat misericordia tua domine super nos queẽadmodũ sperauimns in te.

¶ Dauid cum immutauit vultũ suũ coram Abimelech, & dimisit eũ & abijt. XXXIII.

BEnedicã dñm in omni tẽpore: semper laus eius in ore meo.
In dño laudabitur anima mea: audiant mansueti & lætentur.
Magnificate dominũ mecum: & exaltemus nomen eius in idipsum.
Exquisiui dominũ, & exaudiuit me: &

ex omnibus tribulatióibus meis eripuit me.
Accedite ad eum, & illuminamini: & facies vestræ non confundentur.
Iste pauper clamauit, & dominus exaudiuit eum: & ex omnibus tribulationibus eius saluauit eum.
Immittet angelus domini in circuitu timentiũ eum: & eripiet eos.
Gustate, & videte, quoniã suauis est dominus: beatus vir qui sperat in eo.
Timete dominũ omnes sancti eius: quoniã nõ est inopia timentibus eũ.
Diuites eguerunt & esurierunt: inquirentes autem dominum non minuentur omni bono.
Venite filij audite me: timorem domini docebo vos.
Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos?
Prohibe linguam tuam a malo, et labia tua ne loquantur dolum.
Diuerte a malo & fac bonũ, inquire pacem & persequere eam.
Oculi dñi super iustos: & aures eius in preces eorum.
Vultus autem domini super facientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum.

Clamauerunt iusti, & dominus exaudiuit eos: & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos.
Iuxta est dominus his qui tribulato sũt corde: & humiles spiritu saluabit.
Multe tribulationes iustorũ: & de omnibus his liberabit eos dominus.
Custodit dominus omnia ossa eorũ: vnũ ex his non conteretur.
Mors peccatorum pessima: & qui oderunt iustum delinquent.
Redimet dominus animas seruorũ suorum: & non delinquent omnes q̃ sperant in eo.

¶Huic Dauid. XXXIIII.

IVdica domine nocentes me: expugna impugnantes me.
Apprehẽde arma & scutũ: & exurge in adiutorium mihi.
Effunde frameam, & cõclude aduersus eos qui persequuntur me: dic animæ meæ, salus tua ego sum.
Confundantur & reuereantur, quærentes animam meam.
Auertantur retrorsum & cõfundantur, cogitantes mihi mala.
Fiant tanq̃ puluis ante faciem venti, & angelus domini coartans eos.
Fiat via illorum tenebræ & lubricum:

& angelus domini persequens eos.
Quoniam gratis absconderũt mihi interitum laquei sui: superuacue exprobrauerunt animam meam.
Veniat illi laqueus quem ignorat, & captio quã abscondit apprehendat eũ: & in laqueum cadat in ipsum.
Anima autẽ mea exultabit in domino: & delectabitur super salutari suo.
Omnia ossa mea dicent, domine, quis similis tui?
Eripiens inopẽ de manu fortiorũ eius, egenũ & pauperẽ a diripiẽtibus eũ.
Surgẽtes testes iniqui, quæ ignorabam interrogabant me.
Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem animæ meæ.
Ego autem cũ mihi molesti essent, induebar cilicio.
Humiliabam in ieiunio animã meã: & oratio mea in sinu meo cõuertetur.
Quasi proximum, quasi fratrẽ nostrũ, sic cõplacebam: quasi lugens & contristatus sic humiliabar.
Et aduersum me lætati sunt, & conuenerunt: congregata sunt super me flagella, & ignoraui.
Dissipati sunt nec compuncti, tentauerũt me, subsannauerũt me subsanna-

tione: frēduerūt sup me dētibus suis.
Domine quando respicies? restitue animam meam a malignitate eorū, a leonibus vnicam meam.
Confitebor tibi in ecclesia magna: in populo graui laudabo te.
Non supergaudeant mihi qui aduersantur mihi inique, qui oderunt me gratis, & annuunt oculis.
Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur: & in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant.
Et dilatauerunt super me os suum: dixerunt, euge, euge, viderūt oculi nostri.
Vidisti domine ne sileas: domine ne discedas a me.
Exurge & intēde iudicio meo: deus meus, & dn̄s meus in causam meam.
Iudica me secundū iustitiā tuā dn̄e deus meus: & nō supergaudeant mihi.
Non dicant in cordibus suis euge, euge animæ nostræ: nec dicant, deuorabimus eum.
Erubescant & reuereātur simul: qui gratulantur malis meis.
Induantur confusione & reuerentia: qui maligna loquuntur super me.
Exultent & lætentur qui volunt iustitiā meam: & dicāt semper, magnificetur

dominus, qui volunt pacē serui eius.
Et lingua mea meditabitur iustitiā tuā, tota die laudem tuam.

¶ In finem seruo domini Dauid. XXXV.

Dixit iniustus vt delinquat in semetipso, nō est timor dei ante oculos eius.

Quoniam dolose egit in conspectu eius: vt inueniatur iniquitas eius ad odium.

Verba oris eius iniquitas & dolus: noluit intelligere vt bene ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo, astitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odiuit.

Domine in cælo misericordia tua: & veritas tua vsque ad nubes.

Iustitia tua sicut montes dei: iudicia tua abyssus multa.

Homines & iumenta saluabis domine: quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam deus.

Filij autem hominum in tegmine alarū tuarum sperabunt.

Inebriabunt ab vbertate domus tuæ: & torrente voluptatis tuæ potabis eos.

Quoniam apud te est fons vitæ: & in lumine tuo videbimus lumen.

Prætende misericordiam tuam scientibus te, & iustitiam tuã his qui recto sunt corde.

Nõ veniat mihi pes superbię: & manus peccatoris non moueat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatẽ: expulsi sunt nec potuerunt stare.

¶ Ipsi Dauid. XXXVI.

NOli æmulari in malignãtibus, neque zelaueris facientes iniquitatem.

Quoniam tanquam fenum velociter arescent: & quemadmodũ olera herbarum cito decident.

Spera in dño, & fac bonitatẽ: & inhabita terram, & pasceris in diuitijs eius.

Delectare in domino: & dabit tibi petitiones cordis tui.

Reuela domino viam tuam, & spera in eo: & ipse faciet.

Et educet quasi lumen iustitiam tuam, & iudicium tuum tanquam meridiẽ: subditus esto domino, & ora eum.

Noli æmulari in eo qui prosperatur in via sua, in homine faciẽte iniustitias.

Desine ab ira, & derelinque furorẽ: noli æmulari vt maligneris.

Quoniam qui malignantur exterminabuntur; sustinentes autem dominum

ipsi hæreditabunt terram.

Et adhuc pusillum, & non erit peccator: & quæres locum eius, & non inuenies.

Mãsueti aũt hæreditabũt terrã: & delectabuntur in multitudine pacis.

Obseruabit peccator iustum: & stridebit super eum dentibus suis.

Dominus autem irridebit eũ: quoniam prospicit ꝙ veniat dies eius.

Gladium euaginauerũt peccatores, intenderunt arcum suum.

Vt decipiant pauperem & inopem, vt trucident rectos corde.

Gladius eorum intret in corda ipsorũ: & arcus eorum cõfringatur.

Melius est modicum iusto: super diuitias peccatorum multas.

Quoniã brachia peccatorum conterentur: confirmat autẽ iustos dominus.

Nouit dominus dies immaculatorũ: & hæreditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabunt: quia peccatores peribunt.

Inimici vero domini mox vt honorificati fuerint & exaltati: deficiẽtes quẽadmodum fumus deficient.

Mutuabitur peccator, & non soluet: iu-

ſtus autem miſeretur & retribuet.
Quia benedicentes ei hæreditabũt terram: maledicentes aũt ei diſperibũt.
Apud dominũ greſſus hominis dirigentur:& viam eius volet.
Cum ceciderit,non collidetur:quia dominus ſupponit manum ſuam.
Iunior fui,etenim ſenui:& non vidi iuſtum derelictum,nec ſemen eius quærens panem.
Tota die miſeretur &commodat:& ſemen illius in benedictione erit.
Declina a malo, & fac bonum,& inhabita in ſeculum ſeculi.
Quia dominus amat iudiciũ:& non dereliquet ſanctos ſuos:in æternum cõſeruabuntur.
Iniuſti punientur : & ſemen impiorum peribit.
Iuſti autem hæreditabunt terrã:& inhabitabũt in ſeculum ſeculi ſuper eam.
Os iuſti meditabitur ſapientiam:& lingua eius loquetur iudicium.
Lex dei eius in corde ipſius:& nõ ſupplantabuntur greſſus eius.
Conſyderat peccator iuſtum: & quærit mortificare eum.
Dominus autem nõ derelinquet eum in manibus eius:nec damnabit eum cũ

iudicabitur illi.
Expecta dñm, & custodi viam eius: & exaltabit te vt hæreditate capias terrã. cũ perierint peccatores videbis.
Vidi impium superexaltatum, & eleuatum sicut cedros libani.
Et transiui, & ecce non erat: quæsiui eũ, & non est inuentus locus eius.
Custodi innocẽtiam, & vide æquitatẽ: qm̃ sunt reliquiæ homini pacifico.
Iniusti autem disperibũt: simul reliquiæ impiorum interibunt.
Salus autẽ iustorum a domino: & protector eorum in tẽpore tribulationis.
Et adiuuabit eos dominus, & liberabit eos: & eruet eos a peccatoribus, & saluabit eos: quia sperauerũt in eo.

¶ Psalmus in rememoratione, die sabbati. XXXVII.

Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me.
Qm̃ sagittæ tuæ infixe sũt mihi: & cõfirmasti super me manũ tuã.
Non est sanitas in carne mea a facie iræ tuæ: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.
Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meũ: sicut onus graue gra

uatæ sunt super me.
Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices
meæ a facie insipientiæ meæ.
Miser factus sum & curuatus sum vsq; i
finē: tota die cōtristatus igrediebār.
Quoniā lūbi mei impleti sunt illusioni
bus: & non est sanitas in carne mea.
Afflictus sum & humiliatus sum nimis:
rugiebam a gemitu cordis mei.
Domine, ante te om̄e desyderiū meū: &
gemitus meus a te nō est abscōditus.
Cor meum conturbatum est, dereliquit
me virtus mea: & lumē oculorū meo
rum, & ipsum non est mecum.
Amici mei & ꝓximi mei, aduersum me
appropinquauerunt & steterunt.
Et qui iuxta me erant de longe steterūt:
& vim faciebant qui quærebant ani
mam meam.
Et q̄ inquirebāt mala mihi, locuti sunt
vanitates: & dolos tota die medita-
bantur.
Ego autē tanq̄ surdus, non audiebam:
& sicut mutus nō aperiens os suum.
Et factus sum sicut homo non audiens:
& non habens in ore suo redargutio-
nes.
Quoniā in te domine speraui, tu exau-
dies me domine deus meus.

Quia dixi,nequãdo supergaudeãt mihi inimici mei:& dum cõmouentur pedes mei super me magna locuti sunt.
Quoniam ego in flagella paratus sum: et dolor meus in cõspectu meo semp.
Quoniam iniquitatem meam annunciabo:& cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei viuunt,& cõfirmati sunt super me:& multiplicati sunt q oderunt me inique.
Qui retribuunt mala ꝑ bonis, detrahebant mihi :qm̃ sequebar bonitatem.
Ne derelinquas me domine deus meus: ne discesseris a me.
Intende in adiutorium meum : domine deus salutis meæ.

¶ In finem pro idithum canticum David. XXXVIII.

Dixi, custodiam vias meas: vt nõ delinquã in lingua mea.
Posui ori meo custodiã:cũ cõsisteret peccator aduersũ me.
Obmutui & humiliatus sum & silui a bonis:&dolor meus renouatus est.
Concaluit cor meum intra me:&in meditatione mea exardescet ignis.
Locutus sum in lingua mea:notum fac mihi domine finem meum,
Et numerum dierum meorum quis est:

vt sciam quid desit mihi.

Ecce mẽsurabiles posuisti dies meos, & substãtia mea tanq̃ nihilum ante te.

Verũtamen vniuersa vanitas: omnis homo viuens.

Veruntamen in imagine pertransit homo: sed & frustra conturbatur.

Thesaurizat, & ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? nonne dñs? & substantia mea apud te est?

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipiẽti dedisti me.

Obmutui & non aperui os meum: quoniam tu fecisti, amoue a me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus: propter iniquitatẽ corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut areneam animam eius, veruntamen vane conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam domine, & deprecationem meam: auribus percipe lachrymas meas.

Ne sileas q̃m aduena ego sum apud te & peregrinus: sicut om̃es patres mei.

Remitte mihi, vt refrigerer priusquam abeam: & amplius non ero.

¶ In finem Psalmus Dauid.

XXXIX.

EXpectans expectaui dominũ: & intendit mihi.
Et exaudiuit p̃ces meas, & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fecis,
Et statuit supra petram pedes meos, & direxit gressus meos,
Et immisit in os meum canticum nouũ, carmen deo nostro.
Videbunt multi & timebunt: & sperabunt in domino.
Beatus vir cuius est nomen domini spes eius, & non respexit in vanitates, & insanias falsas.
Multa fecisti tu domine deus meus mirabilia tua: & cogitationibus tuis nõ est qui similis sit tibi.
Annunciaui & locutus sum: multiplicati sunt super numerum.
Sacrificium & oblationem noluisti: aures autem perfecisti mihi.
Holocaustum & pro peccato non postulasti: tunc dixi, ecce venio.
In capite libri scriptum est de me vt facerem voluntatem tuã: deus meus volui, & legẽ tuã in medio cordis mei.
Annunciaui iustitiam tuam in ecclesia

magna:ecce labia mea non prohibe
bo,domine tu scisti.
Iustitiã tuã nõ abscondi in corde meo:
veritatẽ tuã & salutare tuum dixi.
Non abscondi misericordiam tuam &
veritatem tuam:a concilio multo.
Tu autem domine ne longe facias mise
rationes tuas a me: misericordia tuã
& veritas tua semper susceperũt me.
Quoniam circũdederũt me mala quorũ
nõ est numerus:cõprehẽderũt me ini-
quitates meæ,& nõ potui vt viderẽ.
Multiplicatæ sunt super capillos capi-
tis mei:& cor meũ dereliquit me.
Cõplaceat tibi domine vt eruas me:do
mine ad adiuuandum me respice.
Confundantur & reuereãtur simul,qui
querũt animam meã:vt auferant eã.
Conuertantur retrorsum & reuereãtur:
qui volunt mihi mala.
Ferant confestim confusionem suã,qui
dicunt mihi,euge,euge.
Exultent & letentur super te oẽs quærẽ
tes te:& dicant semper,magnificetur
dominus,qui diligunt salutare tuum.
Ego autem mẽdicus sum & pauper:do-
minus solicitus est mei.
Adiutor meus & protector meus tu es:
deus meus ne tardaueris.

¶ In finem Pſalmus Dauid. XL.

BEatus qui intelligit ſuper egenum & pauperem: in die mala liberabit eum dominus.

Dominus conſeruet eũ, & viuificet eum, & beatum faciat eũ in terra: & non tradat eum in animam inimicorum eius.

Dominus opem ferat illi ſuper lectũ doloris eius: vniuerſum ſtratũ eius verſaſti in infirmitate eius.

Ego dixi, domine miſere mei: ſana animam meam, quia peccaui tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur & peribit nomen eius?

Et ſi ingrediebatur vt videret, vana loquebatur cor eius: congregauit iniquitatem ſibi.

Egrediebatur foras: & loquebatur in idipſum.

Aduerſũ me ſuſurrabãt oẽs ĩimici mei; aduerſum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum conſtituerunt aduerſum me: nunquid qui dormit nõ adijciet vt reſurgat?

Etenim homo pacis meæ in quo ſperaui, qui ædebat panes meos: magnificauit ſuper me ſupplantationem.

Tu autẽ dñe miſerere mei, & reſuſcita

me: & retribuam eis.
In hoc cognoui qm̄ voluisti me: qm̄ nō gaudebit inimicus meus super me.
Me autem propter innocētiā suscepisti & confirmasti me: in conspectu tuo in æternum.
Benedictus dominus deus Israel, a seculo & vsq; in seculum: fiat fiat.
¶ In finem intellectus filijs Core Psalmus. XLI.
Quemadmodū desyderat ceruus ad fontes aquarū: ita desyderat aīa mea ad te deus.
Sitiuit anima mea ad deū fontē viuum: quando veniam & apparebo ante faciem dei?
Fuerunt mihi lachrimæ meæ panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie, vbi est deus tuus?
Hæc recordatus sum, & effudi in me animā meā: qm̄ trāsibo in locū tabernaculi admirabilis vsq; ad domum dei.
In voce exultationis & confessionis: sonus epulantis.
Quare tristis es anima mea? & quare cōturbas me?
Spera in deo, qm̄ adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & deus meus.
Ad meipsum aīa mea cōturbata est: p-

pterea memor ero tui de terra Iordanis,& Hermonijm a monte modico.

Abyssus abyssum inuocat: in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua & fluctus tui: super me transierunt.

In die mandauit dominus misericordiã suam,& nocte canticum eius.

Apud me oratio deo vitę meę: dicã deo, susceptor meus es,

Quare oblitus es mei? & quare cõtristatus incedo, dũ affligit me inimicus?

Dum confringũtur ossa mea: exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicũt mihi per singulos dies, vbi est deus tuus? quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in deo, qm̃ adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & deus meus.

¶Psalmus Dauid. XLII.

IVdica me deus, & discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo & doloso erue me.

Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam, & veritatem tuam: ipsa me deduxerunt & adduxerunt in

montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad deũ qui lætificat iuuentutem meam.
Cõfitebor tibi in cithara deus deus meus: quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?
Spera in deo, quõ adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & deus meus.

¶ In finem filijs Core ad intellectum. XLIII.

DEus auribus nostris audiuimus: patres nostri annunciauerunt nobis.
Opus quod operatus es ĩ diebus eorum, & in diebus antiquis.
Manus tua gentes disperdidit, & plantasti eos: afflixisti populos, & expulisti eos.
Nec enim in gladio suo possederũt terrã, & brachiũ eorũ nõ saluauit eos.
Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis.
Tu es ipse rex meus & deus meus: qui mandas salutes Iacob.
In te inimicos nostros vẽtilabimus cornu: & in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo: & gladius meus non saluabit me.
Saluasti enim nos de affligentibus nos: & odientes nos, confudisti.
In deo laudabimur tota die: & in nomine tuo confitebimur in secula.
Nunc autem repulisti & cõfudisti nos: & non egredieris deus in virtutibus nostris.
Auertisti nos retrosum post inimicos nostros: & qui oderunt nos diripiebãt sibi.
Dedisti nos tãq̃ oues escaram: & in gẽtibus disperisti nos.
Vendidisti populum tuum sine precio: & non fuit multitudo in commutationibns eorum.
Posuisti nos opprobriũ vicinis nostris, subsannationem & derisum his qui sunt in circuitu nostro.
Posuisti nos in similitudinem gẽtibus: commotionem capitis in populis.
Tota die verecũdia mea cõtra me est & cõfusio faciei meæ cooperuit me.
A voce exprobrantis & obloquentis: a facie inimici & persequentis.
Hæc omnia venerũt super nos, nec obliti sumus te: & inique non egimus in testamento tuo.

Et non recessit retro cor nostrum: & declinasti semitas nostras a via tua.
Q m̄ humiliasti nos in loco afflictionis: & cooperuit nos vmbra mortis.
Si obliti sumus nomen dei nostri: & si expādimus manus nostras ad deum alienum.
Nonne deus requiret ista? ipse enim nouit abscondita cordis.
Quoniam propter te mortificamur tota die: æstimati sumus sicut oues occisionis.
Exurge, quare obdormis domine? exurge: & ne repellas in finem.
Quare faciem tuā auertis? obliuisceris inopiæ nostrę, & tribulatiōis nostrę?
Quoniam humiliata est in puluere anima nostra: conglutinatus est in terra venter noster.
Exurge domine adiuua nos: & redime nos propter nomen tuum.
¶ In finem pro ijs qui commutabūtur, filijs Core ad intellectum, canticum pro dilecto. XLIIII.
ERuctauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi.
Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis.
Speciosus forma præ filijs hominum,

diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in æternũ.

Accingere gladio tuo super femur tuũ: potentissime.

Specie tua & pulchritudine tua: intende prospere, procede & regna.

Propter veritatem & mansuetudinem & iustitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ: populi sub te cadẽt: in corda inimicorum regis.

Sedes tua deus in seculum seculi: virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatẽ: ꝓpterea vnxit te deus deus tuus oleo lætitiæ, præ consortibus tuis.

Myrrha & gutta & casia a vestimentis tuis a domibus eburneis: ex qbus delectauerũt te filiæ regũ ĩ honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate.

Audi filia & vide, & inclina aurem tuã: & obliuiscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet rex decorem tuum: quoniam ipse est dominus deus tuus, & adorabunt eum.

Et filiæ tyri in muneribus: vultũ tuum deprecabũtur omnes diuites plebis.

Omnis gloria eius filiæ regis ab intus, in fimbrijs aureis: circumamicta varietatibus.
Adducentur regi virgines post eam: proxime eius afferentur tibi.
Afferentur in lætitia & exultatione: adducentur in templum regis.
Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: constitues eos principes sup omnē terrā.
Memor ero nominis tui: in omni generatione & generationem.
Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, & in seculum seculi.

¶ In finem filijs Core pro arcanis, Psalmus. XLV.

DEus noster refugiū & virtus: adiutor in tribulatiōibus quę inuenerunt nos nimis.
Propterea non timebimus dū turbabitur terra: & transferentur mōtes in cor maris.
Sonuerunt & turbatæ sunt aquæ eorū: conturbati sunt montes in fortitudine eius.
Fluminis impetus lætificat ciuitatē dei: sanctificauit tabernaculum suum altissimus.
Deus in medio eius non cōmouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo.

Cōturbatæ ſunt gẽtes, & inclinata ſunt regna: dedit vocẽ ſuã: mota eſt terra.
Dominus virtutum nobiſcũ: ſuſceptor noſter deus Iacob.
Venite & videte opera domini, quæ poſuit prodigia ſuper terram: auferens bella vſq; ad finem terræ.
Arcum conteret & confringet arma: & ſcuta comburet igni.
Vacate & videte quoniam ego ſum deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.
Dominus virtutũ nobiſcum: ſuſceptor noſter deus Iacob.
¶In finẽ pro filijs Core Pſal. XLVI.
OMnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.
Quoniã dñs excelſus terribilis: rex magnus ſuper omnẽ terram.
Subiecit populos nobis: & gentes ſub pedibus noſtris.
Elegit nobis hæreditatẽ ſuam: ſpeciem Iacob quem dilexit.
Aſcendit deus in iubilo: & dominus in voce tubæ.
Pſallite deo noſtro pſallite: pſallite regi noſtro, pſallite.
Quoniam rex omnis terræ deus: pſal-

lite sapienter.

Regnabit deus super gētes: deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorū cōgregati sunt cū deo Abraham: quoniā dij fortes terræ vehementer eleuati sunt.

¶ Psalmus cantici filijs Core secunda sabbati. XLVII.

MAgnus dn̄s & laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri in monte sancto eius.

Fundat exultatione vniuersæ terræ: mons Siō, latera aquilonis, ciuitas regis magni.

Deus in domibus eius cognoscetur: cū suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: conuenerunt in vnum.

Ipsi videntes, sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: tremor apprehendit eos.

Ibi dolores vt parturientis: in spiritu vehementi conteres naues tharsis.

Sicut audiuimus sic vidimus in ciuitate domini virtutum, in ciuitate dei nostri: deus fundauit eam in æternum.

Suscepimus deus misericordiam tuam: in medio templi tui.

Secundum nomen tuū deus, sic & laus

tua ĩ fines terræ: iustitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Iudæ: propter iudicia tua domine.

Circundate Sion, & complectimini eã: narrate in turribus eius.

Ponite corda vestra in virtute eius: & distribuite domos eius, vt enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est deus deus noster in æternum, & in seculum seculi: ipse reget nos in secula.

¶ In finem pro filijs Core Psalmus. XLVIII.

Audite hæc omnes gentes: auribus percipite omnes qui habitatis orbem.

Quicq; terrigenæ & filij hominum: simul in vnum diues & pauper.

Os meum loquetur sapientiam: & meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolã aurẽ meã, aperiã in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circundabit me.

Qui cõfidũt in virtute sua: & in multitudine diuitiarum suarũ gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo: non dabit deo placationem suam.

Et precium redemptionis animæ suæ: & laborabit in æternum, & viuet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes: simul insipiens & stultus peribunt.

Et relinquēt alienis diuitias suas: & sepulchra eorū domus illorū ī æternū.

Tabernacula eorū in ꝑgenie & ꝑgenie: vocauerūt noīa sua in terris suis.

Et homo cū in honore esset nō intellexit; comparatus est iumentis insipientibus: & similis factus est illis.

Hæc via illorū scandalum ipsis: & post ea in ore suo complacebunt.

Sicut oues in inferno positi sunt; mors depascet eos.

Et dominabuntur eorū iusti in matutino: & auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum.

Verūtamen deus redimet animam meā de manu inferi: cū acceperit me.

Ne timueris cum diues factus fuerit homo: & cum multiplicata fuerit gloria domus eius.

Quoniā cū interierit, nō sumet omnia: neq; descendet cū eo gloria eius.

Quia aīa eius in vita ipsius benedicetᷓ: cōfitebiť tibi cū benefeceris ei.

Introibit vsque in progenies patrũ suorum: & vsque in æternum non videbit lumen.
Homo cũ in honore esset non intellexit: cõparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

¶ Psalmus Asaph. XLIX.

DEus deorũ dominus locutus est: & vocauit terram.
A solis ortu vsq; ad occasum: ex Sion species decoris eius.
Deus manifeste veniet: deus noster & non silebit.
Ignis in cõspectu eius exardescet: & in circuitu eius tempestas valida.
Aduocauit cælum desursum: & terrã discernere populum suum.
Cõgregate illi sanctos eius: qui ordinãt testamentũ eius super sacrificia.
Et annunciabunt cæli iustitiã eius: quoniam deus iudex est.
Audi populus meus & loquar, Israel & testificabor tibi: deus deus tuus ego sum.
Non in sacrificijs tuis arguam te: holocausta autem tua, in conspectu meo sunt semper.
Non accipiã de domo tua vitulos: neq; de gregibus tuis hyrcos.

Quoniã meæ ſunt omnes feræ ſiluarũ: iumenta in montibus & boues.
Cognoui omnia volatilia cæli: & pulchritudo agri mecum eſt.
Si eſuriero, non dicam tibi: meus eſt enĩ orbis terræ, & plenitudo eius.
Nunquid manducabo carnes taurorũ? aut ſanguinem hircorum potabo?
Immola deo ſacrificium laudis: & redde altiſſimo vota tua.
Et inuoca me in die tribulationis: eruã te & honorificabis me.
Peccatori autem dixit deus: quare tu enarras iuſtitias meas? & aſſumis teſtamentum meum per os tuum?
Tu vero odiſti diſciplinam: & proieciſti ſermones meos retrorſum.
Si videbas furem, currebas cũ eo: & cũ adulteris portionem tuam ponebas.
Os tuum abundauit malicia: & lingua tua concinnabat dolos.
Sedens aduerſus fratrẽ tuũ loquebaris, & aduerſus filium matris tuæ ponebas ſcandalum: hæc feciſti & tacui.
Exiſtimaſti inique ꝙ ero tui ſimilis: arguã te, & ſtatuã cõtra faciem tuã.
Intelligite hæc qui obliuiſcimini deum: nequãdo rapiat: & nõ ſit qui eripiat.
Sacrificiũ laudis honorificabit me; &

illic iter quo ostendã illi salutare dei.

¶ In finem Psalmus Dauid cũ venit ad eũ Nathan propheta, quãdo intrauit ad Bersabee. L.

MIserere mei deus: secũdũ magnã misericordiã tuam. Et secũdũ multitudinẽ miserationum tuarum: dele iniquitatẽ meam.

Amplius laua me ab iniquitate mea: & a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatẽ meam ego cognosco: & peccatum meum cõtra me est semper.

Tibi soli peccaui, & malum coram te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ecce enĩ in iniquitatibus cõceptus sum: et in peccatis cõcepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me domine hysopo & mundabor: lauabis me, & super niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiã: & exultabũt ossa humiliata.

Auerte faciem tuam a peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.

Cor mūdū crea in me deus: & spiritum rectum innoua in visceribus meis.
Ne proijcias me a facie tua: & spiritum sanctum tuū ne auferas a me.
Redde mihi lætitiā salutaris tui: & spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus deus salutis meę: & exultabit lingua mea iustitiam tuam.
Domine labia mea aperies: & os meū annunciabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium dedissem: vtique holocaustis non delectaberis.
Sacrificium deo spiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum, deus non despicies.
Benigne fac domine in bona voluntate tua Sion: & ædificentur muri Hierusalem.
Tūc acceptabis sacrificiū iustitiæ oblationes & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

¶ In finem intellectus Dauid, cum venit Doeç Idumeus, & annunciauit Saul & dixit, venit Dauid in domum Abimelech.

QVid gloriaris in malitia: qui potens es in iniquitate?
Tota die iniustitiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum.
Dilexisti malitiā super benignitatē: iniquitatem magis q̃ loqui æquitatem.
Dilexisti omnia verba præcipitationis: lingua dolosa.
Propterea deus destruet te ī finē, euellet te: et emigrabit te de tabernaculo tuo & radicē tuā de terra viuentium.
Videbūt iusti & timebunt, & super eū ridebunt & dicent: ecce homo, qui nō posuit deū adiutorem suum.
Sed sperauit in multitudine diuitiarum suarum: & præualuit in vanitate sua.
Ego autem sicut oliua fructifera in domo dei: speraui in misericordia dei in æternum, & in seculum seculi.
Confitebor tibi in seculū quia fecisti: & expectabo nomē tuū quoniā bonum est in conspectu sanctorum tuorum.
¶ In finem pro Amalech intelligentia Dauid. LII.
DIxit insipiēs in corde suo: non est deus. Corrupti sunt & abominabiles facti sunt ī iniq̃tatibus; nō est q̃ faciat bonū.

Deus de cælo prospexit super filios hominũ: vt videat si est intelligens, aut requirens deum.
Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, nõ est vsq; ad vnum.
Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem: qui deuorant plebem meã vt cibum panis?
Deũ non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore, vbi non fuit timor.
Quoniam deus dissipauit ossa eorũ qui hominibus placent: cõfusi sunt, quoniam deus spreuit eos.
Quis dabit ex Sion salutare Israel? cũ conuerterit dominus captiuitatẽ plebis suæ: exultabit Iacob, & lætabitur Israel.

¶ In finem in carminibus intellectus Dauid cũ venissent Ziphei & dixissent ad Saul, nonne Dauid abscõditus est apud nos? LIII.

DEus in nomine tuo saluũ me fac: & ĩ virtute tua iudica me.
Deus exaudi oratione meã: auribus pcipe vba oris mei.
Quoniã alieni insurrexerunt aduersum me, & fortes quæsierũt aĩam meã: & non pposuerũt deũ aũ cõspectũ suũ.

Ecce enim deus adiuuat me: et dominus susceptor est animæ meæ.
Auerte mala inimicis meis: in veritate tua disperde illos.
Volũtarie sacrificabo tibi: & confitebor nomini tuo dñe quoniã bonũ est.
Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: & super inimicos meos despexit oculus meus.

¶ In finem in carminibus intellectus Dauid. LIIII.

Exaudi deus orationẽ meã, & ne despexeris deprecationẽ meam: intende mihi, & exaudi me.
Contristatus sum in exercitatione mea: & cõturbatus sum a voce inimici, & a tribulatione peccatoris.
Quoniã declinauerunt in me iniquitates: & in ira molesti erant mihi.
Cor meũ conturbatum est in me: & formido mortis cecidit super me.
Timor & tremor venerũt super me: & contexerunt me tenebræ.
Et dixi, quis dabit mihi pẽnas sicut columbæ: & volabo & requiescam?
Ecce elongaui fugiens: & mansi in solitudine.
Expectabã eũ qui saluũ me fecit: a pusillanimitate spiritus, & tẽpestate.

Præcipita domine, & diuide linguas eo rum: quoniã vidi iniquitatem & con tradictionem in ciuitate.
Die ac nocte circundabit eam super mu ros eius iniquitas: & labor in medio eius, & iniustitia.
Et non defecit de plateis eius: vsura & dolus.
Quoniã si inimicus meus maledixisset mihi: sustinuissem vtiq;.
Et si is qui oderat me, super me magna locutus fuisset: abscondissem me for sitan ab eo.
Tu vero homo vnanimis: dux meus & notus meus.
Qui simul mecum dulces capiebas ci bos: in domo dei ambulauimus cum consensu.
Veniat mors super illos: & descendant in infernum viuentes.
Quoniã nequitiæ in habitaculis eorum in medio eorum.
Ego autem ad deum clamaui: & domi nus saluabit me.
Vespe, & mane, & meridie, narrabo & annũciabo: & exaudiet vocem meã.
Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi: quoniã in ter multos erant mecum.

Exaudiet deus & humiliabit illos: qui est ante secula.
Non enim est illis commutatio, & non timuerunt deum: extēdit manum suā in retribuendo.
Contaminauerunt testamentū eius, diuisi sunt ab ira vultus eius: & appropinquauit cor illius.
Molliti sunt sermones eius super oleū: & ipsi sunt iacula.
Iacta super dominū curam tuam, & ipse te enutriet: non dabit in æternum fluctuationem iusto.
Tu vero deus deduces eos: in puteum interitus.
Viri sanguinū et dolosi, nō dimidiabūt dies suos: ego autē sperabo in te dñe.

¶ In finem pro populo qui a sanctis longe factus est, Dauid in tituli inscriptione cum tenuerunt eum Allophyli in Geth. LV.

Miserere mei deus, quoniā cōculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me.
Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniā multi bellantes aduersum me.
Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.

In deo laudabo sermones meos, in deo speraui: nõ timebo q̃d faciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabant: aduersum me oẽs cogitatiões eorũ in malũ
Inhabitabunt & abscondent: ipsi calcaneum: meum obseruabunt.
Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo saluos facies illos: in ira populos confringes.
Deus vitã meã annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in cõspectu tuo.
Sicut & in promissione tua: tunc conuertentur inimici mei retrorsum.
In quacunq; die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es.
In deo laudabo verbum, in domino laudabo sermonem: in deo speraui nõ timebo quid faciat mihi homo.
In me sunt deus vota tua: quæ reddam laudationes tibi.
Quoniam eripuisti animã meã de morte, & pedes meos de lapsu, vt placeã coram deo in lumine viuentium.
¶ In finem ne disperdas David in tituli inscriptione cum fugeret a facie Saul in spelunca. LVI.
MIserere mei deus miserere mei q̃m in te cõfidit anima mea. Et in vmbra alarũ tuarũ spe-

rabo:donec transeat iniquitas.

Clamabo ad deum altissimum: deũ qui benefecit mihi.

Misit de cælo & liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit deus misericordiã suã & veritatẽ suã, & eripuit animã meam de medio catulorũ leonũ:dormiui cõturbatus.

Filij hominũ, dẽtes eorũ arma & sagittæ:& lingua eorũ, gladius acutus.

Exaltare super cælos deus:& in omnem terram gloria tua.

Laqueum parauerunt pedibus meis:& incuruauerunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foueam:& inciderunt in eam.

Paratum cor meum deus paratum cor meum: cantabo & psalmum dicã.

Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara:exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis domine: & psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniã magnificata est vsq; ad cælos misericordia tua: & vsque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cælos deus: & super omnem terram gloria tua.

¶ In finem ne disperdas Dauid in tituli inscriptione. LVII.

SI vere vtique iustitiam loquimini: recte iudicate filij hominum.
Etenim in corde iniquitates operamini in terra: iniustitias manus vestræ concinnant.
Alienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab vtero: locuti sunt falsa.
Furor illis secundum similitudinem serpentis: sicut aspidis surdæ, & obturãtis aures suas.
Quæ non exaudiet vocem incantantiũ: & venefici incantantis sapienter.
Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonũ confringet dñs.
Ad nihilum deuenient tanquam aqua decurrens: intendit arcum suum donec infirmentur.
Sicut cæra quæ fluit auferentur: super cecidit ignis, & non viderunt solem.
Priusquam intelligerent spinæ vestræ rhannum: sicut viuentes sicut in ira absorbet eos.
Lætabitur iustus cũ viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguinem peccatoris.
Et dicet homo, si vtiq; est fructus iusto: vtiq; est deus iudicans eos in terra.
¶ In finem ne disperdas Dauid in tituli inscriptione, qñ misit Saul & custodi

uit domum eius vt interficeret eum. LVIII.

ERipe me de inimicis meis deus meus: & ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operãtibus iniquitatẽ: & de viris sanguinum salua me.

Quia ecce ceperũt animã meam: irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum domine: sine iniquitate cucurri & direxi.

Exurge in occursum meũ & vide: & tu domine deus virtutũ deus Israel.

Intende ad visitãdas omnes gentes: nõ miserearis omnibus qui operãtur iniquitatem.

Conuertentur ad vesperam, & famẽ patiẽtur vt canes: & circuibũt ciuitatẽ.

Ecce loquentur in ore suo, & gladius in labijs eorum: quoniam quis audiuit?

Et tu domine deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meã ad te custodiã, quia deus susceptor meus es: deus meus misericordia eius præueniet me.

Deus ostendit mihi super inimicos meos, ne occidas eos: nequando obliuiscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua: & depone eos protector meus domine.
Delictum oris eorum sermonem labiorum ipsorum: & comprehendãtur in superbia sua.
Et de execratione & mendatio annunciabũtur in consummatione: in ira cõsummationis, & non erunt.
Et sciẽt quia deus dominabitur Iacob: & finium terræ.
Conuertentur ad vesperam, & famẽ patiẽtur vt canes: & circuibũt ciuitatẽ.
Ipsi dispergentur ad manducandum: si vero non fuerint saturati, & murmurabunt.
Ego autem cantabo fortitudinem tuã: & exaltabo mane misericordiã tuã.
Quia factus es susceptor meus: & refugium meũ: in die tribulationis meæ.
Adiutor meus tibi psallam, quia deus susceptor meus es: deus meus misericordia mea.
¶ In finem pro ijs qui immutabũtur in tituli inscriptione Dauid in doctrinam cum succendit Syriam Mesopotamiæ, & Syriam Sobal, & conuertit Ioab & percussit Idumeam in valle Salinarũ duodecim milia. Psalmus. LIX.

DEus repulisti nos, & destruxisti nos: iratus es, & misertus es nobis.

Cōmouisti terrā, & cōturbasti eam: sana contritiones eius, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationē: vt fugiant a facie arcus.

Vt liberentur dilecti tui: saluum fac dextera tua, & exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo: laetabor & partibor siccimam, & conuallem tabernaculorum metibor.

Meus est galaad, & meus est manasses: & ephraim fortitudo capitis mei.

Iuda rex meus: Moab olla spei meae.

In Idumeam extendam calciamentum meum: mihi alienigenae subditi sunt.

Quis deducet me in ciuitatem munitā? quis deducet me vsq; in Idumeā?

Nōne tu deus q repulisti nos: & nō egredieris deus in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: & vana salus hominis.

In deo faciemus virtutē: & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

¶ In finem in hymnis Dauid. LX.

EXaudi deus deprecationẽ meã: intende orationi meæ.
A finibus terrę ad te clamaui, dũ anxiaret cor meũ: in petra exaltasti me.
Deduxisti me, quia factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo ĩ tabernaculo tuo in secula: ꝓtegar in velamẽto alarum tuarum.
Quoniã tu deus meus exaudisti orationem meam: dedisti hæreditatem timẽtibus nomen tuum.
Dies sup dies regis adijcies: annos eius vsq; in diẽ gñationis & gñationis.
Permanet in æternũ in cõspectu dei: misericordiã & veritatẽ eius qs reqret?
Sic psalmũ dicã noĩ tuo in seculũ seculi: vt reddam vota mea de die in diem.

¶ In finem pro Idithum Psalmus Dauid. LXI.

NOnne deo subiecta erit anima mea? ab ipso eñ salutare meũ. Nã & ipse deus meus, & salutaris meus: susceptor meus non mouebor amplius.
Quousq; irruitis in hominem? interficitis vniuersi vos: tanq̃ parieti inclinato, & maceriæ depulsæ?
Verũtamen precium meũ cogitauerunt

repellere, cucurri in siti ore suo bene
dicebant, & corde suo maledicebãt.
Veruntamen deo subiecta esto anima
mea: quoniã ab ipso patientia mea.
Quia ipse deus meus & saluator meus:
adiutor meus, non emigrabo.
In deo salutare meũ, & gloria mea, deus
auxilij mei, & spes mea in deo est.
Sperate in eo omnis cõgregatio popu-
li, effundite coram illo corda vestra:
deus adiutor noster in æternum.
Verũtamen vani filij hominũ, menda-
ces filij hominum in stateris: vt deci-
piant ipsi de vanitate in idipsum.
Nolite sperare in iniquitate, & rapinas
nolite concupiscere: diuitię si affluãt,
nolite cor apponere.
Semel locutus est deus, duo hęc audiui:
quia potestas dei est, & tibi dñe mĩa,
q̃a tu reddes vnicuiq; iuxta opa sua.
¶ Psalmus Dauid cum esset in deserto
Idumeæ. LXII.

Deus deus meus: ad te de luce
vigilo.
Sitiuit ĩ te anima mea: q̃ȝ mul
tipliciter tibi caro mea.
In terra deserta, inuia, & inaquosa, sic
in sancto apparui tibi: vt viderẽ vir-
tutem tuam & gloriam tuam.

Quoniã melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea: & in nomine tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: & labijs exultationis laudabit os meum.
Sic memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus.
Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhęsit anima mea post te: me suscepit dextera tua.
Ipsi vero in vanũ quęsierũt animã meã, introibunt in inferiora terrae tradent in manus gladij, partes vulpiũ erũt.
Rex vero lętabitur in deo, laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua.
¶ In finem Psamus Dauid. LXIII.
EXaudi deus orationem meã cũ deprecor: a timore inimici eripe animam meam.
Protexisti me a cõuẽtu malignãtiũ: a multitudine operãtiũ iniqtatẽ.
Quia exacuerũt vt gladiũ linguas suas, intẽderũt arcum rem amaram: vt sagittent in occultis immaculatum.
Subito sagittabunt eũ, & non timebũt:

firmauerunt sibi sermonem nequam.
Narrauerunt vt absconderent laqueos: dixerunt, quis videbit eos?
Scrutati sunt iniquitates: defecerũt scru tantes scrutinio.
Accedet homo ad cor altum: & exaltabitur deus.
Sagitte paruulorũ factæ sunt plagæ eorum: & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.
Conturbati sunt oẽs qui videbant eos: & timuit omnis homo.
Et annunciauerunt opera dei: & facta eius intellexerunt.
Lætabitur iustus in dño & sperabit in eo: & laudabũtur oẽs recti corde.
¶In finem Psalmus Dauid. LXIIII.
TE decet hymnus deus in Sion: & tibi reddetur votum in Hierusalem.
Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.
Verba iniquorum præualuerunt super nos: & impietatibus nostris tu propiciaberis.
Beatus quẽ elegisti & assumpsisti: inhabitabit in atrijs tuis.
Replebimur in bonis domus tuę: sanctũ est tẽplũ tuũ; mirabile in æquitate.

Exaudi nos deus salutaris noster: spes omniũ finiũ terræ, & in mari longe.

Præparãs montes in virtute tua, accinctus potentia: qui cõturbas ꝓfundũ maris, sonum fluctuũ eius.

Turbabuntur gentes, & timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini & vespere delectabis.

Visitasti terrã & inebriasti eã: multiplicasti locupletare eam.

Flumen dei repletũ est aquis: parasti cibũ illorũ, qm̃ ita est præparatio eius.

Riuos eius inebria, multiplica genimina eius: in stillicidijs eius lætabitur germinans.

Bñdices coronę anni benignitatis tuæ: & campi tui replebuntur vbertate.

Pinguescent speciosa deserti: & exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ouium, & valles abũdabunt frumento: clamabunt etenim hymnum dicent.

¶ In finem Psalmus Dauid. LXV.

IVbilate deo omnis terra, psalmum dicite nomini eius: date gloriã laudi eius.

Dicite deo, q̃ terribilia sunt opera tua domine, in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, & psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.
Venite & videte opera dei: terribilis in consilijs super filios hominum.
Qui conuertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: ibi lætabimur in ipso.
Qui dominatur in virtute sua in æternũ, oculi eius super gẽtes respiciunt: qui exasperãt, nõ exaltentũ in semetipsis.
Benedicite gentes deum nostrum: & auditam facite vocem laudis eius.
Qui posuit animã meam ad vitã: & nõ dedit in cõmotionem pedes meos.
Qm̃ probasti nos deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulatiões in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.
Transiuimus per ignem & aquam: & eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.
Et locutum est os meum, in tribulatione mea.
Holocausta medullata offerã tibi cum incenso arietum: offeram tibi boues cum hircis.

Venite, audite, & narrabo oẽs q̃s time tis deũ: quanta fecit animæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamaui, & exaltaui sub lingua mea.
Iniquitatem si aspexi in corde meo: nõ exaudiet dominus.
Propterea exaudiuit deus: & attendit voci deprecationis meæ.
Benedictus deus: qui non am̃ouit orationem meam, & misericordiam suã a me.

¶In finem in hymnis Psalmus cantici Dauid. LXVI.

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis: illumiet vultũ suũ sup nos, & misereat̃ nr̃i.
Vt cognoscamus in terra viã tuã: in oĩbus gẽtibus salutare tuum.
Confiteãtur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes.
Lætentur & exultent gentes, quoniam iudicas populos in æquitate: & gentes in terra dirigis.
Confiteantur tibi populi deus, confiteãtur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.
Benedicat nos deus deus noster, benedicat nos deus: & metuant eum omnes fines terræ.

¶ In finem Psalmus cantici. Dauid. LXVII.

EXurgat deus & dissipentur inimici eius: & fugiant qui oderũt eum a facie eius.

Sicut deficit fumus deficiant: sicut fluit cera a facie ignis: sic pereant peccatores a facie dei.

Et iusti epulentur & exultent in conspectu dei: & delectentur in lætitia.

Cãtate deo, psalmũ dicite nomini eius, iter facite ei qui ascendit super occasum: dominus nomen illi.

Exultate in conspectu eius: turbabuntur a facie eius patris orphanorum, & iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo: deus qui inhabitare facit vnius moris in domo.

Qui eduxit vinctos in fortitudine: similiter eos qui exasperãt, qui habitant in sepulchris.

Deus cũ egredereris in cõspectu populi tui, cum pertransieris in deserto.

Terra mota est, etẽm cæli distillauerunt a facie dei Sinai: a facie dei Israel.

Pluuiam voluntariam segregabis deus hæreditati tuæ, & infirmata est: tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: parasti

in dulcedine tua pauperi deus,
Dominus dabit verbum euangelizantibus: virtute multa.
Rex virtutũ dilecti dilecti: & speciei domus diuidere spolia.
Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ: & posteriora dorsi eius in pallore auri.
Dum discernit cælestis reges super eã, niue dealbabuntur in Selmon: mons dei mons pinguis.
Mons coagulatus mons pinguis: vt qd suspicamini montes coagulos?
Mons in quo beneplacitum est deo habitare in eo: etenim dominus habitabit in finem.
Currus dei decẽ milibus multiplex millia lætantium: dominus in eis in Sinai in sancto.
Ascẽdisti in altum, cepisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus.
Etenim non credẽtes: inhabitare dominum deum.
Benedictus dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis, deus salutarium nostrorum.
Deus noster deus saluos faciendi: & domini domini exitus mortis.
Veruntamen deus cõfringet capita ini-

micorũ suorum: verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit dominus ex basan conuertã: conuertam in profundum maris.

Vt intinguat pes tuus in sanguine: lingua canũ tuorũ ex inimicis ab ipso.

Viderũt ingressus tuos deus: ingressus dei mei, regis mei, qui est in sancto.

Praeuenerunt principes cõiuncti psallẽtibus: in medio iuuencularum tympanistriarum,

In ecclesijs benedicite deo domino: de fontibus Israel.

Ibi Beniamin adolescentulus: in mentis excessu.

Principes Iuda duces eorum: principes zabulon, & principes nephthalim.

Manda deus virtuti tuae: confirma hoc deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Hierusalem: tibi offerẽt reges munera.

Increpa feras arundinis, cõgregatio taurorũ in vaccis populorum: vt excludant eos qui prob[illegible]ti sunt argento.

Dissipa gentes quae bella volũt: veniẽt legati ex Aegypto: Aethiopia praeueniet manus eius deo.

Regna terrae cãtate deo: psallite dño.

Psallite deo q ascendit super caelũ caeli:

ad orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis:da te gloriam deo super Israel:magnificētia eius,& virtus eius in nubibus.

Mirabilis deus in sanctis suis,deus Israel ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ:benedictus deus.

¶ In finem pro ijs qui commutabuntur David. LXVIII.

SAluū me fac deus:quoniā intrauerūt aquæ vsq; ad animam meam. Infixus sum in limo ꝓfundi:& nō est substantia.

Veni in altitudinem maris:& tēpestas demersit me.

Laboraui clamās,raucæ factæ sunt fauces meæ:defecerunt oculi mei,dū spero in deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei:qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste:quæ nō rapui,tūc exoluebam.

Deus tu scis insipientiam meam:& delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me,qui expectant te domine:domine virtutum.

Non confundantur super me;qui quærunt te deus Israel.

Quoniã propter te sustinui opprobriũ:
operuit cõfusio faciẽ meam.
Extraneus factus sum fratribus meis:
& peregrinus filijs matris meæ.
Quoniã zelus domus tuæ comedit me:
& opprobria exprobrantium tibi ce
ciderunt super me.
Et operui in ieiunio animam meã: & fa
ctum est in opprobrium mihi.
Et posui vestimentũ meum cilicium:
& factus sum illis in parabolam.
Aduersum me loquebãtur qui sedebãt
in porta: & in me psallebant, qui bi-
bebant vinum.
Ego vero orationẽ meam ad te domi-
ne: tempus beneplaciti deus.
In multitudine misericordiæ tuæ exau-
di me: in veritate salutis tuæ.
Eripe me de luto vt non infigar: libera
me ab his qui oderunt me, & de pro
fundis aquarum.
Non me demergat tẽpestas aquæ, neq̃
absorbeat me profundũ: neq; vrgeat
super me puteus os suum.
Exaudi me domine quoniã benigna est
misericordia tua: secũdũ multitudinẽ
miserationũ tuarũ respice in me.
Et ne auertas faciẽ tuã a puero tuo: quo
niã tribulor velociter exaudi me.

Intende animæ meæ & libera eam: propter inimicos meos eripe me.
Tu scis improperium meum, & confusionem meam: & reuerentiam meam.
In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: improperium expectauit cor meum & miseriam.
Et sustinui qui simul cõtristaretur & nõ fuit: & qui cõsolaretur, & nõ inueni.
Et dederunt in escam meam fel: & in siti mea potauerunt me aceto.
Fiat mensa eorũ coram ipsis in laqueũ: & in retributiones & in scandalum.
Obscurentur oculi eorum ne videãt: & dorsum eorum semper incurua.
Effunde super eos iram tuam: & furor iræ tuæ comprehendat eos.
Fiat habitatio eorũ deserta: & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.
Quoniam quem tu percussisti persecuti sunt: & super dolorem vulnerũ meorum addiderunt.
Appone iniquitatem super iniquitatem eorũ: & nõ intrent in iustitiam tuam.
Deleantur de libro viuentium: & cũ iustis non scribantur.
Ego sum pauper & dolens: salus tua deus suscepit me.
Laudabo nomen dei cum cantico: &

magnificabo eum in laude.
Et placebit deo super vitulum nouellũ: cornua producentẽ & vngulas.
Videant pauperes & lætentur: quærite deum, & viuet anima vestra.
Quoniã exaudiuit pauperes dominus: & vinctos suos nõ despexit.
Laudent illũ cæli & terra: mare, & omnia reptilia in eis.
Quoniam deus saluam faciet Sion: & ædificabuntur ciuitates Iudæ.
Et inhabitabũt ibi: & hæreditate acquirent eam.
Et semen seruorum eius possidebit eã: & qui diligunt nomen eius habitabunt in ea.

¶ In finẽ David in rememoratione, eo q̄ saluũ me fecit dñs. LXIX.

DEus in adiutorium meum intende: domine ad adiuuandũ me festina.
Confundantur & reuereãtur: qui quærunt animam meam.
Auertantur retrorsum & erubescãt: qui volunt mihi mala.
Auertantur statim erubescentes: qui dicunt mihi euge euge.
Exultẽt & lætenẽ in te omnes qui quærũt te: & dicãt semper magnificetur

dominus, qui diligũt salutare tuũ.

Ego vero egenus & pauper sum: deus adiuua me.

Adiutor meus & liberator meus es tu: domine ne moreris.

¶ Psalmus Dauid filiorum Ionadab, & priorum captiuorum. LXX.

IN te domine speraui, nõ confundar in æternum: in iustitia tua libera me & eripe me.

Inclina ad me aurẽ tuã: et salua me.

Esto mihi in deum protectorem, & in locum munitũ: vt saluũ me facias.

Quoniam firmamentum meum: & refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu peccatoris: & de manu contra legem agentis & iniqui.

Quoniã tu es patiẽtia mea domine: domine spes mea a iuuentute mea.

In te cõfirmatus sum ex vtero: de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cãtatio mea semper tanquam prodigium factus sum multis, & tu adiutor fortis.

Repleatur os meum laude: vt cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

Ne proijcias me in tempore senectutis:

eum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui custodiebant animam meã, consiliũ fecerunt in vnum.

Dicentes, deus dereliquit eũ, persequimini & comprehendite eum: quia non est qui eripiat.

Deus ne elongeris a me: deus meus in auxilium meum respice.

Confundãtur & deficiant detrahentes animæ meæ: operiantur confusione & pudore, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo: & adijciã super omnem laudem tuam.

Os meum annunciabit iustitiam tuam: tota die salutare tuum.

Quoniam nõ cognoui literaturam, introibo in potẽtiam domini: domine memorabor iustitiæ tuæ solius.

Deus docuisti me a iuuentute mea: & vsq; nũc pronunciabo mirabilia tua.

Et vsq; in senectam & senium: deus ne derelinquas me.

Donec annunciem brachium tuum: generationi omni quæ ventura est.

Potentiam tuam et iustitiam tuam deus vsq; in altissima quæ fecisti magnalia: deus quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas & malas, & conuersus viuificasti me: & de abyssis terræ iterum reduxisti me.
Multiplicasti magnificentiam tuã: & cõuersus consolatus es me.
Nã & ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuã deus: psallã tibi in cithara sanctus Israel.
Exultabunt labia mea cùm cantauero tibi: & anima mea quã redemisti.
Sed & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuã, cum confusi & reueriti fuerint: qui quærunt mala mihi.
¶Psalmus in Salomonem. LXXI.
DEus iudicium tuũ regi da: & iustitiam tuam filio regis.
Iudicare populũ tuũ in iustitia: & pauperes tuos ĩ iudicio
Suscipiant montes pacẽ populo: & colles iustitiam.
Iudicabit pauperes populi: & saluos faciet filios pauperũ: & humiliabit calumniatorem.
Et permanebit cum sole & ante lunam: in generatione & generationem.
Descẽdet sicut pluuia in vellus: & sicut stillicidia stillantia super terram.
Orietur in diebus eius iustitia & abun

dantia pacis: donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari vsq; ad mare: & a flumine vsq; ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident æthiopes: & inimici eius terram lingent.

Reges tharsis & insulæ munera offerent: reges arabum & saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges: omnes gentes seruient ei.

Quia liberabit pauperem a potente: & pauperem cui non erat adiutor.

Parcet pauperi & inopi: & animas pauperum saluas faciet.

Ex vsuris & iniquitate redimet animas eorum: & honorabile nomen eorum coram illo.

Et viuet, & dabitur ei de auro arabiæ, & adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei.

Erit firmamentũ in terra in summis mõtium: superextolletur super libanum fructus eius: & florebunt de ciuitate sicut fenum terræ.

Sit nomen eius benedictũ in secula: ante solem permanet nomen eius.

Et benedicẽtur in ipso omnes tribus terræ: omnes gẽtes magnificabũt eũ.

Benedictus dominus deus Israel: qui facit mirabilia solus.
Et benedictum nomē maiestatis eius in æternum, & replebitur maiestate eius omnis terra: fiat fiat.
¶ Defecerunt laudes Dauid filij Iesse. Psalmus Asaph. LXXII.
Quam bonus Israel deus: his qui recto sunt corde.
Mei autē pene moti sunt pedes: pene effusi sūt gressus mei.
Quia zelaui super iniquos: pacem peccatorum videns.
Quia non est respectus morti eorum: & firmamentum in plaga eorum.
In labore hominum non sunt: & cū hominibus non flagellabuntur.
Ideo tenuit eos superbia: operti sunt iniquitate & impietate sua.
Prodijt quasi ex adipe iniquitas eorum transierunt in affectum cordis.
Cogitauerunt & locuti sunt nequitiam: iniquitatē in excelso locuti sunt.
Posuerunt in cælū os suum: & lingua eorum transiuit in terra.
Ideo conuertetur populus meus hic: & dies pleni inuenientur in eis.
Et dixerunt, quomodo scit deus: & si est scientia in excelso?

Ecce ipsi peccatores & abundantes in seculo: obtinuerunt diuitias.
Et dixi, ergo sine cā iustificaui cor meū & laui inter innocētes manus meas.
Et fui flagellatus tota die, & castigatio mea in matutinis.
Si dicebam narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.
Existimabam vt cognoscerem: hoc labor est ante me.
Donec intrem in sanctuarium dei: & intelligam in nouissimis eorum.
Veruntamen propter dolos posuisti eis deiecisti eos dum alleuarentur.
Quomodo facti sunt in desolationem? subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.
Velut somnium surgentium, domine in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.
Quia inflammatum est cor meum, & renes mei cōmutati sunt: & ego ad nihilum redactus sum, & nesciui.
Vt iumētum factus sum apud te: & ego semper tecum.
Tenuisti manum dexteram meam, & in voluntate tua deduxisti me: & cū gloria suscepisti me.
Quid enim mihi est in cælo: & a te quid

volui super terram?
Defecit caro mea & cor meũ: deus cordis mei, & pars mea, deus in æternũ.
Quia ecce qui elongant se a te, peribunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te.
Mihi autem adhærere deo bonum est: ponere in domino deo spem meam.
Vt annunciem omnes prædicationes tuas: in portis filiæ Sion.
¶ Intellectus Asaph. LXXIII.
VT quid deus repulisti in finem iratus est furor tuus super oues pascuæ tuæ?
Memor esto cõgregationis tuę quam possedisti ab initio.
Redemisti virgã hæreditatis tuæ: mõs Sion in quo habitasti in eo.
Leua manus tuas in superbias eorum in finem: quãta malignatus est inimicus in sancto?
Et gloriati sunt qui oderunt te: in medio solemnitatis tuæ.
Posuerunt signa sua signa: & nõ cognouerunt sicut in exitu super summũ.
Quasi in silua lignorũ securibus exciderunt ianuas eius in idipsum: in securi & ascia deiecerunt eam.
Incenderunt igni sanctuarium tuum in

terra: polluerunt tabernaculum nominis tui.
Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: quiescere faciamus omnes dies festos dei a terra.
Signa nostra non vidimus, iam non est ꝑpheta: & nos nõ cognoscet ãplius.
Vsquequo deus ĩproperabit inimicus: irritat aduersarius nomẽ tuũ in finẽ?
Vt quid auertis manũ tuã & dexteram tuã: de medio sinu tuo in finem?
Deus autem rex noster ante secula: operatus est salutem in medio terræ.
Tu confirmasti in virtute tua mare: cõtribulasti capita draconũ in aquis.
Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis æthiopum.
Tu dirupisti fontes & torrentes: tu siccasti fluuios ætham.
Tuus est dies & tua est nox: tu fabricatus es auroram & solem.
Tu fecisti omnes terminos terræ: æstatem & ver tu plasmasti ea.
Memor esto huius, inimicus improperauit domino: & populus insipiẽs incitauit nomen tuum.
Ne tradas bestijs animam confitentem tibi: & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem.

Respice in testament um tuum: quia repleti sunt qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.
Ne auertatur humilis factus confusus: pauper & inops laudabūt nomē tuū.
Exurge deus, iudica causam tuam: memor esto improperiorum tuorū, eorū quæ ab insipiente sunt tota die.
Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum qui te oderūt, ascendit semper.
¶ In finem ne corrūpas Psalmus Asaph cantici. LXXIIII.
Confitebimur tibi deus, confitebimur: & inuocabimus nomen tuum.
Narrabimus mirabilia tua: cū accepero tp̄s, ego iustitias iudicabo.
Liquefacta est terra: & oēs qui habitāt in ea: ego cōfirmaui colūnas eius.
Dixi iniquis, nolite inique agere: & delinquentibus, nolite exaltare cornu.
Nolite extollere in altū cornu vestrum: nolite loqui aduersus deū iniquitatē.
Quia neq; ab orienre, neq; ab occidente, neq; a desertis montibus: quoniā deus iudex est.
Hūc humiliat, & hūc exaltat, qui calix in manu dn̄i vini meri plenus mixto.

Et inclinauit ex hoc in hoc: veruntamē fex eius nō est exinanita, bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annunciabo in seculum: cantabo deo Iacob.

Et omnia cornua peccatorum confringā: & exaltabuntur cornua iusti.

¶ In finem in laudibus Psalmus Asaph canticum. LXXV.

NOtus in Iudæa deus: in Israel magnum nomen eius.

Et factus est ī pace locus eius & habitatio eius in Sion.

Ibi confregit potentias: arcum, scutū, & gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis: turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarū in manibus suis.

Ab increpatione tua deus Iacob: dormitauerunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tunc ira tua.

De celo auditum fecisti iudicium: terra tremuit & quieuit.

Cū exurgeret in iudicio deus: vt saluos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: & reliquiæ cogitationis, diẽ festum agent tibi.
Vouete & reddite domino deo vestro: omnes qui in circuitu eius affertis munera.
Terribili & ei qui aufert spiritũ principum: terribili apud reges terræ.
¶ In finem pro idithum, Psalmus Asaph. LXXVI.
Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad deum, & intendit mihi.
In die tribulationis meæ deũ exquisiui manibus meis, nocte cõtra eum: & non sum deceptus.
Renuit cõsolari anima mea, memor fui dei & delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit spiritus meus.
Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum, & non sum locutus.
Cogitaui dies antiquos: & annos æternos in mente habui.
Et meditatus sum nocte cũ corde meo: & exercitabar, & scopebam spiritũ meum.
Nũqnid in æternũ proiiciet deus: & nõ apponet vt cõplacitior sit adhuc?
Aut in finẽ misericordiã suam abscidet:

a generatione in generationem.

Aut obliuiscetur misereri deus: aut continebit in ira sua misericordias suas.

Et dixi, nunc cepi: hæc mutatio, dexteræ excelsi.

Memor fui operũ domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in oĩbus operibus tuis: & in adinuẽtionibus tuis exercebor.

Deus in sancto via tua, quis deus magnus sicut deus noster? tu es deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuã: redemisti in brachio tuo populũ tuũ, filios Iacob & Ioseph.

Viderũt te aquæ deus, viderũt te aquæ & timuerũt: & turbatæ sunt abyssi.

Multitudo sonitus aquarum, vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt: vox tonitrui tui in rota.

Illuxerunt corruscationes tuæ orbi terræ: cõmota est & cõtremuit terra.

In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis: & vestigia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oues populum tuum: in manu Moysi & Aaron.

¶ Intellectus Asaph. LXXVII.

ATtendite popule meus legem meam: inclinate aurem vestrã in verba oris mei.
Aperiã in parabolis os meũ: loquar propositiones ab initio.
Quanta audiuimus & cognouimus ea: & patres nostri narrauerunt nobis?
Non sunt occultata a filijs eorum: in generatione altera.
Narrãtes laudes domini & virtutes eius: & mirabilia eius quæ fecit.
Et suscitauit testimonium in Iacob: & legem posuit in Israel.
Quanta mandauit patribus nostris nota facere ea filijs suis: vt cognoscat generatio altera.
Filij qui nascentur & exurgent: & narrabunt filijs suis.
Vt ponant in deo spem suã, & non obliuiscantur operũ dei: & mandata eius exquirant.
Ne fiant sicut patres eorum: generatio praua & exasperans.
Generatio quæ nõ direxit cor suum: & non est creditus cũ deo spiritus eius.
Filij ephrem intendentes & mittentes arcum: conuersi sunt in die belli.
Non custodierunt testamentum dei: & in lege eius noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum eius: & mirabilium eius quæ ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra ægypti: in campo taneos.

Interrupit mare & perduxit eos: & statuit aquas quasi in vtre.

Et deduxit eos in nube diei: & tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo: & adaquauit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra: & eduxit tãquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei: in ira concitauerũt excelsum in inaquoso.

Et tentauerunt eum in cordibus suis: vt peterent escas animabus suis.

Et male locuti sunt de deo: dixerũt, nũquid poterit deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram & fluxerũt aquæ: & torrentes inundauerunt.

Nunquid & panem poterit dare: aut parare mensam populo suo?

Ideo audiuit dominus & distulit: & ignis accensus est in Iacob, & ira ascendit in Israel.

Quia non crediderunt in deo: nec sperauerunt in salutari eius.

Et mãdauit nubibus desuper: & ianuas

cæli aperuit.
Et pluit illis manna ad manducandum:
& panem cæli dedit eis.
Panem angelorum manducauit homo:
cibaria misit eis in abundantia.
Transtulit austrum de cælo: & induxit
in virtute sua africum.
Et pluit super eos sicut puluerē carnes:
& sicut arenam maris volatilia pennata.
Et ceciderunt in medio castrorum eorū:
circa tabernacula eorum.
Et manducauerunt & saturati sunt nimis, & desyderium eorū attulit eis:
non sunt fraudati a dsyderio suo.
Adhuc escæ eorū erant in ore ipsorum:
& ira dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eorum; & electos Israel impediuit.
In omnibus his peccauerunt adhuc: &
non crediderunt in mirabilibus eius.
Et defecerunt in vanitat e dies eorum:
& anni eorum cum festinatione.
Cum occideret eos quærebant eum: &
reuertebantur, & diluculo veniebant
ad eum.
Et rememorati sunt quia deus adiutor
est eorum: & deus excelsus redēptor
eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo: & lingua
sua mentiti sunt ei.
Cor aũt eorũ nõ erat rectũ cũ eo: nec fi-
deles habiti sunt in testamẽto eius.
Ipse aũt est misericors: & propicius fiet
peccatis eorum: & nõ disperdet eos.
Et abundauit vt auerteret iram suam: &
non accendit omnem iram suam.
Et recordatus est quia caro sunt: spiri-
tus vadens & non rediens.
Quoties exacerbauerunt eũ in deserto:
in ira concitauerunt eũ in inaquoso.
Et conuersi sunt, & tentauerunt deum:
& sanctum Israel exacerbauerunt.
Non sunt recordati manus eius: die qua
redemit eos de manu tribulantis.
Sicut posuit in ægypto signa sua: & p-
digia sua in campo taneos.
Et conuertit in sanguinem flumina eo-
rum: & imbres eorum ne biberent.
Misit in eos cynomyã: & comedit eos,
& ranam & disperdidit eos.
Et dedit erugini fructus eorum: & labo
res eorum locustæ.
Et occidit in grãdine vineas eorum: &
moros eorum in pruina.
Et tradidit grandini iumenta eorum: &
possessionem eorum igni.
Misit in eos irã indignationis suæ, indi

gnationem, & iram, & tribulationẽ: immissionem per angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ, & nõ pepercit a morte animarum eorũ: & iumẽta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra ægypti: primitias omnis laboris eorum: in tabernaculis cham.

Et abstulit sicut oues populũ suũ: & per duxit eos tanq̃ gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, & nõ timuerunt: & inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suæ: montem quem acquisiuit dextera eius.

Et eiecit a facie eorum gentes: & sorte diuisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorũ: tribus Israel.

Et tentauerũt & exacerbauerunt deum excelsum: & testimonia eius non custodierunt.

Et auerterunt se: & non seruauerunt pactum: quemadmodum patres eorum conuersi sunt in arcum prauum.

In iram concitauerunt eum in collibus suis: & in sculptilibus suis ad ęmulationem eum prouocauerunt.

Audiuit deus & spreuit: & ad nihilum redegit valde Israel.
Et repulit tabernaculum silo: tabernaculũ suũ vbi habitauit ĩ hominibus.
Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: & pulchritudinem eorum in manus inimici.
Et cõclusit in gladio populum suum: & hæreditatem suam spreuit.
Iuuenes eorum comedit ignis & virgines eorum non sunt lamentatæ.
Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: & viduæ eorum non plorabantur.
Et excitatus est tanq̃ dormiens dominus: tanq̃ potens crapulatus a vino.
Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobriũ sempiternum dedit illis.
Et repulit tabernaculum Ioseph: & tribum ephraim non elegit.
Sed elegit tribum Iuda: montem Sion quem dilexit.
Et ædificauit sicut vnicorniũ sanctificiũ suũ: in terra quam fundauit in secula.
Et elegit Dauid seruum suum, & sustulit eum de gregibus ouiũ: de post fœtantes accepit eum.
Pascere Iacob seruum suũ: & Israel hæreditatem suam.
Et pauit eos in innocentia cordis sui: &

in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Psalmus Asaph. LXXVIII.

DEus venerunt gentes in hæreditatẽ tuã, polluerũt tẽplũ sanctũ tuum: posuerunt Hierusalem in pomorũ custodiam.

Posuerunt morticina seruorum tuorum escas volatilibus cæli, carnes sanctorum tuorum bestijs terræ.

Effuderũt sãguinẽ eorũ tãq̃ aquã ĩ circuitu Hierusalẽ: & nõ erat q̃ sepeliret.

Facti sumus opprobriũ vicinis nostris: subsannatio & illusio his q̃ in circuitu nostro sunt.

Vsquequo dñe irasceris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gẽtes quæ te non nouerunt: & in regna quę nomen tuũ non inuocauerunt.

Quia comederunt Iacob: & locum eius desolauerunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiæ tuę: quia pau peres factisumus nimis.

Adiuua nos deus salutaris noster: & ꝓpterea gloriam nominis tui domine libera nos, & propicius esto peccatis

nostris propter nomen tuum.

Ne forte dicant in gẽtibus, vbi est deus eorum? & innotescant in nationibus coram oculis nostris.

Vltio sanguinis seruorum tuorũ qui effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundum magnitudinem brachij tui: posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septuplũ in sinu eorum: improperium ipsorũ quod exprobauerunt tibi domine.

Nos autem populus tuus & oues pascuæ tuæ: cõfitebimur tibi in seculũ.

In generatione & generationem: annunciabimus laudem tuam.

¶ In finẽ, ꝓ ijs qui cõmutabũtur testimoniũ Asaph. Psalmus. LXXIX.

Qui regis Israel intende: q deducis velut ouem Ioseph.

Qui sedes sup cherubim: manifestare coram ephraim, beniamin: & manasse.

Excita potentiam tuam & veni: vt saluos facias nos.

Deus conuerte nos: & ostende faciem tuam, & salui erimus.

Domine deus virtutum: quousq; irasceris super orationem serui tui?

Cibabis nos pane lachrymarũ: & potũ
dabis nobis in lachrymis ĩ mẽsura.
Posuisti nos ĩ cõtradictionẽ vicinis nr̃is:
& inimici nostri subsannauerũt nos.
Deus virtutũ cõuerte nos: & ostẽde faciem tuam & salui erimus.
Vineam de ægypto transtulisti: eiecisti gentes, & plantasti eam.
Dux itineris fuisti in conspectu eius: & plãtasti radices eius, & ĩpleuit terrã.
Operuit montes vmbra eius: & arbusta eius cedros dei.
Extendit palmites suos vsq; ad mare:
& vsq; ad flumen propagines eius.
Vt quid destruxisti maceriam eius: & vindemiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?
Exterminauit eam aper de silua: & singularis ferus depastus est eam.
Deus virtutũ conuertere: respice de cælo & vide, & visita vineam istam.
Et perfice eã quã plãtauit dextera tua:
& super filium quem cõfirmasti tibi.
Incensa igni & suffossa: ab increpatione vultus tui peribunt.
Fiat manus tua super virũ dexteræ tuę:
& super filium hominis quem confirmasti tibi.
Et non discedimus a te: viuificabis nos,

& nomen tuum inuocabimus.
Domine deus virtutum cōuerte nos:& ostende faciem tuam & salui erimus.
¶In finem pro torcularibus Psalmus Asaph: qnta sabbati. LXXX.
EXultate deo adiutori nostro:iubilate deo Iacob.
Sumite psalmū & date tympanū:psalteriū iocūdū cū cithara.
Buccinate in neomenia tuba:in insigni die solennitatis vestræ.
Quia præceptum in Israel est: & iudicium deo Iacob.
Testimonium in Ioseph posuit illud:cū exiret de terra ægypti:linguam quā non nouerat audiuit.
Diuertit ab oneribus dorsum eius: manus eius in cophino seruierunt.
In tribulatione inuocasti me,& liberaui te,& exaudiui te in abscondito tēpestatis:probaui te apud aquam contradictionis.
Audi populus meus,& contestabor te: Israel si audieris me,nō erit in te deus recens,neq; adorabis deū alienum.
Ego enim sum dominus deus tuus qui eduxi te de terra ęgypti:dilata os tuū & implebo illud.
Et nō audiuit populus meus vocē meā:

& Israel non intendit mihi.
Et dimisi eos secundũ desyderia cordis eorum:ibunt in adinuẽtionibus suis.
Si populus meus audisset me: Israel si in vijs meis ambulasset,
Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: & super tribulãtes eos misissem manum meam.
Inimici domini mentiti sunt ei: & erit tẽpus eorum in secula.
Et cibauit eos ex adippe frumẽti: & de petra, melle saturauit illos.

¶ Psalmus Asaph. LXXXI.

DEus stetit i synagoga deorũ: in medio autẽ deos dijudicat.
Vsq; quo iudicatis iniquitatẽ: & facies peccatorũ sumitis?
Iudicate egeno & pupillo: humilem & pauperem iustificate.
Eripite pauperem: & egenum de manu peccatoris liberate.
Nescierũt neq; intellexerũt, in tenebris ambulant: mouebuntur omnia fundamenta terræ.
Ego dixi, dij estis: & filij excelsi omẽs.
Vos autem sicut homines moriemini: & sicut vnus de principibus cadetis.
Surge deus iudica terram: quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus.

¶ Cãticũ Psalmus Asaph. LXXXII.

DEus quis similis erit tibi? ne taceas, neq; compescaris deus.
Q m̃ ecce inimici tui sonuerũt: & q oderũt te, extulerũt caput.
Super populum tuum malignauerũt cõsilium: & cogitauerunt aduersus sanctos suos.
Dixerunt, venite & disperdamus eos de gẽte: & non memoretur nomẽ Israel vltra.
Quoniam cogitauerunt vnanimiter simul, aduersus te testamentum dispo-suerunt: tabernacula Idumeorum & Hismaelitæ.
Moab: & Agareni, Gebal & Amon, & Amalech: alienigenæ cum habitãtibus tyrum.
Etenim Assur venit cum illis: facti sunt in adiutorium filijs Lot.
Fac illis sicut madian & sysare: sicut iabin in torrente cisson.
Disperierunt in endor: facti sunt vt stercus terræ.
Pone principes eorum, sicut Oreb: & Zeb, & Zebee, & Salmana.
Omnes principes eorũ: q dixerunt, hæreditate possideamus sanctuariũ dei.
Deus meus pone illos vt rotã: & sicut

stipulam ante faciem venti.
Sicut ignis qui comburit siluam: & sicut flamma comburens montes.
Ita persequeris illos in tēpestate tua: & in ira tua turbabis eos.
Imple facies eorum ignominia: & quærent nomen tuum domine.
Erubescant & conturbentur in seculum seculi: & confundantur & pereant.
Et cognoscāt quia nomē tibi dominus: tu solus altissimus in omni terra.

¶ In finem pro torcularibus filijs Core Psalmus. LXXXIII.

QVam dilecta tabernacula tua dñe virtutū: cōcupiscit & deficit anima mea in atria dñi.
Cor meū & caro mea: exultauerunt in deum viuum.
Etenim passer inuenit sibi domū: & turtur nidū sibi vbi reponat pullos suos.
Altaria tua dñe virtutum: rex meus & deus meus.
Beati qui habitāt in domo tua: in secula seculorum laudabunt te.
Beatus vir cuius est auxiliū abs te ascēsiones in corde suo disposuit in valle lachrymarū: in loco quem posuit.
Etenim benedictionē dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: videbi

tur deus deorum in Sion.

Domine deus virtutum exaudi orōnem meam: auribus percipe deus Iacob.

Protector noster aspice deus, & respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies vna in atrijs tuis: super milia.

Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis quā habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiā & veritatem diligit deus: gratiam & gloriā dabit dn̄s.

Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: domine virtutum beatus homo qui sperat in te.

¶In finē filij Core Psal. LXXXIIII.

Benedixisti domine terrā tuam: auertisti captiuitatem Iacob.

Remisisti iniquitatē plebis tuæ: operuisti omnia peccata eorū.

Mitigasti omnem iram tuam: auertisti ab ira indignationis tuæ.

Conuerte nos deus salutaris noster: & auerte iram tuam a nobis.

Nunquid in æternum irasceris nobis: aut extendes iram tuam a generatione in generationem?

Deus tu conuersus viuificabis nos: & plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis domine misericordiam tuam: & salutare tuum da nobis.
Audiam quid loquatur in me dominus deus: quoniam loquetur pacē in plebem suam.
Et super sanctos suos: & in eos qui conuertuntur ad cor.
Veruntamen prope timentes eum salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra.
Misericordie & veritas obuiauerūt sibi: iustitia & pax osculatę sunt.
Veritas de terra orta est: & iustitia de cælo prospexit.
Etenim dn̄s dabit benignitatem: & terra nostra dabit fructum suum.
Iustitia ante eum ambulabit: & ponet in via gressus suos.
¶Oratio ipsi Dauid. LXXXV.
INclina dn̄e aurē tuā & exaudi me: quoniam inops & pauper sum ego.
Custodi animam meā quoniam sanctus sum: saluum fac seruū tuū deus meus sperantem in te.
Miserere mei domine qm̄ ad te clamaui tota die: lętifica animam serui tui, qm̄ ad te domine animam meam leuaui.
Qm̄ tu dn̄e suauis & mitis: & multę misericordię omnibus inuocantibus te.

Auribus percipe dñe orationẽ meã:&
intende voci deprecationis meæ.
In die tribulationis meæ clamaui ad te:
quia exaudisti me.
Non est similis tui in dijs domine:& nõ
est secundum opera tua.
Omnes gentes quascũq; fecisti, veniẽt
& adorabunt corã te domine: & glo
rificabunt nomen tuum.
Quoniam magnus es tu & faciens mi-
rabilia:tu es deus solus.
Deduc me domine in via tua, & ingre-
diar in veritate tua: lætetur cor meũ
vt timeat nomen tuum.
Cõfitebor tibi domine deus meus in to-
to corde meo:& glorificabo nomen
tuum in æternum.
Quia misericordia tua magna est super
me:& eruisti animam meam ex infer
no inferiori.
Deus iniqui insurrexerunt super me,&
synagoga potentium quęsierunt ani-
mam meam:& non proposuerunt te
in conspectu suo.
Et tu domine deus miserator & mise-
ricors:patiens & multæ misericordię
& verax.
Respice in me,& miserere mei, da im-
perium tuum puero tuo:& saluũ fac

filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bono, vt videāt qui oderunt me & confundātur: quoniam tu domine adiuuisti me & consolatus es me.

¶ Filij Core Psalmus cantici. LXXXVI.

FVndamēta eius in montibus sanctis: diligit dominus portas Siō super omnia tabernacula Iacob.

Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei.

Memor ero Raab & Babylonis: scientibus me.

Ecce alienigenæ & Tyrus & populus Aethiopum, hi fuerunt illic.

Nunquid Sion dicet homo, & homo natus est in ea: & ipse fundauit eam altissimus.

Dn̄s narrabit in scripturis populorū: & principū horū qui fuerunt in ea.

Sicut lætātium oīm: habitatio est in te.

¶ Cāticū Psalmus filijs Core in finē ꝓ Maeleth ad rñdēdū, intellectus Emā Israelitæ. LXXXVII.

DOmīe deus salutis meæ: ī die clamaui & nocte coram te.

Intret ī cōspectu tuo orō mea: īclina aurē tuā ad precē meā.

Quia repleta est malis anima mea: & vita mea inferno appropinquauit.
Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormiẽtes in sepulchris, quorũ nõ es memor amplius: & ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis & in vmbra mortis.
Super me cõfirmatus est furor tuus: & omnes fluctus tuos induxisti sup me.
Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi.
Traditus sum, & non egrediebar: oculi mei languerunt prae inopia.
Clamaui ad te domine: tota die expandi ad te manus meas.
Nũqd mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabũt, & confitebunt tibi?
Nunquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: & veritatẽ tuã in perditione?
Nũquid cognoscent in tenebris mirabilia tua: & iustitia tua ĩ terra obliuiõis
Et ego ad te domine clamaui: & mane oratio mea praeueniet te.
Vt quid dñe repellis orationẽ meã: auertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego & in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem humiliatus sum & conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: & terrores tui conturbauerunt me.

Circumdederunt me sicut aqua to . t a die: circundederunt me simul.

Elongasti a me amicum & proximum: & notos meos a miseria.

¶ Intellectus Etham Israelitæ. LXXXVIII.

MIsericordias domini: in æternum cantabo.

In generatione & generationē: annunciabo veritatē tuā in ore meo.

Quoniam dixisti in æternum misericordia ædificabitur in cælis: præparabitur veritas tua in eis.

Disposui testamentum electis meis, iuraui Dauid seruo meo: vsq; in æternum præparabo semen tuum.

Et ædificabo in generatione & generationem: sedem tuam.

Confitebuntur cæli mirabilia tua dñe: etenim veritatē tuā in ecclesia sctōrū.

Quoniā quis in nubibus æquabit dño: similis erit domino in filiis dei?

Deus qui glorificatur in concilio sanctorū: magnus & terribilis super omnes

qui in circuitu eius sunt.
Dñe deus virtutũ: quis simil's tibi? po
tẽs es dñe, & veritas tua ĩ circuitu tuo
Tu dominaris potestati maris: motum
autem fluctuum eius tu mitigas.
Tu humiliasti sicut vulneratum sup bũ
in brachio virtutis tue dispersisti ini-
micos tuos.
Tui sunt cæli & tua est terra, orbem ter
ræ & plenitudinem eius tu fundasti:
aquilonem & mare tu creasti.
Thabor & Hermon in nomine tuo ex-
ultabũt: tuũ brachiũ cum potentia.
Firmetur manus tua & exaltetur dexte
ra tua: iustitia & iudicium præpara-
tio sedis tuæ.
Misericordia & veritas præcedẽt faciẽ
tuã: btũs populus q scit iubilationẽ.
Domine in lumine vultus tui ambula-
bũt, & in nomine tuo exultabũt tota
die: & in iustitia tua exaltabuntur.
Quoniã gloria virtutis eorũ tu es: & in
beneplacito tuo exaltabit cornu nr̃m
Quia domini est assũptio nostra: & san
cti Israel regis nostri.
Tunc locutus es in visione sanctis tuis:
& dixisti, posui adiutoriũ in potẽte,
& exaltaui electum de plebe mea.
Inueni Dauid seruum meum: oleo san

cto meo vnxi eum.
Manus enim mea auxiliabit ei: & brachium meum confirmabit eum.
Nihil proficiet inimicus in eo: & filius iniquitatis non apponet nocere ei.
Et cōcidam a facie ipsius inimicos eius & odientes eum in fugā conuertam.
Et veritas mea & mīa mea cum ipso: & ī noīe meo exaltabit cornu eius.
Et ponam in mari manum eius: & in fluminibus dexteram eius.
Ipse inuocabit me, pater meus es tu: deus meus & susceptor salutis meæ.
Et ego primogenitum ponam illū: excelsum præ regibus terræ.
In æternum seruabo illi misericordiam meā: & testamentū meū fidele ipsi.
Et ponam in seculum seculi semen eius: & thronum eius sicut dies cæli.
Si autem dereliqnerint filij eius legem meam: & in iudicijs meis non ambulauerint.
Si iustitias meas prophanauerint: & mādata mea non custodierint,
Visitabo in virga iniquitates eorū: & in verberibus peccata eorum.
Misericordiā autē meā nō dispergā ab eo: neq; nocebo in veritate mea.
Neque prophanabo testamētum meū:

& quæ procedunt de labijs meis: nõ faciam irrita.
Semel iuraui in sctõ meo, si Dauid mentiar: semen eius in æternum manebit.
Et thronus eius sicut sol in conspectu meo, & sicut luna perfecta in æternũ: & testis in cælo fidelis.
Tu vero repulisti & despexisti: distulisti Christum tuum.
Auertisti testamentũ serui tui: prophanasti in terra sanctuarium eius.
Destruxisti omnes sæpes eius: posuisti firmamentũ eius formidinem.
Diripuerunt eũ omnes trãseũtes viam: factus est opprobrium vicinis suis.
Exaltasti dexteram deprimentium eum: lætificasti omnes inimicos eius.
Auertisti adiutorium gladij eius: & nõ es auxiliatus ei in bello.
Destruxisti eũ ab emundatione: & sedẽ eius in terra collisisti.
Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione.
Vsquequo domine auertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua?
Memorare q̃ mea substãtia: nũquid enĩ vane cõstituisti oẽs filios hominũ?
Quis est homo qui viuet: & non videbit mortem: eruet animam suam de

manu inferi?
Vbi sunt misericordiæ tuæ antiquę dñe: sicut iurasti Dauid in veritate tua?
Memor esto domine opprobrij seruorū tuorum: quod continui in sinu meo multarum gentium.
Quod exprobrauerunt inimici tui domine: quod exprobrauerunt commutationem Christi tui.
Benedictus dñs in æternū: fiat fiat.
¶ Oro Moysi hoīs dei. LXXXIX.
Domine refugiū factus es nobis: a gñatione in gñationē.
Priusquā montes fierent, aut formaret terra, & orbis: a seculo & vsq; in seculum tu es deus.
Ne auertas hominē in humilitatē: & dixisti, cōuertimini filij hominū.
Quoniam mille anni ante oculos tuos: tanq; dies hesterna quæ præterijt.
Et custodia in nocte: quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.
Mane sicut herba trāseat, mane floreat & transeat: vespere decidat, induret, & arescat.
Quia defecimus in ira tua: & in furore tuo turbati sumus.
Posuisti iniqtates nr̄as in cōspectu tuo: seculū nr̄m in illuminatiōe vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerũt: & in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut arena meditabuntur: dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta annis.

Si autẽ in potentatibus octoginta anni: & amplius eorum labor & dolor.

Quoniam superuenit mansuetudo: & corripiemur.

Quis nouit potestatẽ iræ tuæ: & præ timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic notam fac: & eruditos corde in sapientia.

Cõuertere domine vsquequo: & deprecabilis esto super seruos tuos.

Repleti sumus mane misericordia tua: & exultauimus & delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus q̃bus nos humiliasti: annis quibus vidimus mala.

Respice in seruos tuos, & in opera tua: & dirige filios eorum.

Et sit splendor dñi dei nostri super nos, & opera manuũ nr̃arũ dirige super nos: & opus manuũ nostrarũ dirige.

¶ Laus cantici Dauid. X C.

QVi habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei cæli commorabitur.

Dicet domino, ſuſcptor meus es tu, & refugium meum deus meus: ſperabo in eum.

Quoniã ipſe liberauit me de laqueo venantium: & a verbo aſpero.

Scapulis ſuis obũbrabit tibi: & ſub pẽnis eius ſperabis.

Scuto circundabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno.

A ſagitta volante in die, a negocio perambulante in tenebris: ab incurſu & dæmonio meridiano.

Cadent a latere tuo mille, & decem milia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

Verũtamẽ oculis tuis conſyderabis: & retributionẽ peccatorum videbis.

Quoniã tu es domine ſpes mea: altiſſimum poſuiſti refugium tuum.

Nõ accedet ad te malũ: & flagellũ non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniã angelis ſuis mãdauit de te: vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis.

In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aſpidẽ & baſiliſcum ambulabis: & conculcabis leonẽ & draconẽ.

Quoniã in me ſperauit liberabo eũ: ꝓtegã eũ, quoniã cognouit nomẽ meũ.

Clamauit ad me et ego exaudiam eum, cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum: & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: & ostendam illi salutare meum.

¶ Psalmus cantici in die sabbati. XCI.

Bonum est confiteri domino: & psallere nomini tuo altissime.

Ad annũciãdũ mane mĩam tuã: & veritatẽ tuã per noctẽ.

In decachordo psalterio: cum cantico in cithara.

Quia delectasti me dñe in factura tua: & in operibus manuũ tuarũ exultabo.

Quam magnificata sunt opera tua domine? nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognoscet: & stultus non intelliget hæc.

Cum exorti fuerint peccatores sicut fænum: & apparuerint omnes qui operantur iniquitatem.

Vt intereant in seculum seculi: tu autem altissimus in æternum domine.

Quoniã ecce inimici tui dñe, quoniã ecce inimici tui peribunt: & dispergentur omnes qui operantur iniquitatẽ.

Et exaltabitur sicut vnicornis cornu.

meum: & senectus mea in mĩa vberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos: & insurgẽtibus in me malignãtibus: audiet auris mea.

Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur.

Plantati in domo domini: in atrijs domus dei nostri florebunt.

Adhuc multiplicabunt in senecta vberi: & bñ patiẽtes erũt vt annũcient.

Quoniam rectus dominus deus noster: & non est iniquitas in eo.

¶ Laus cãtici Dauid in die ante sabbatũ, qñ inhabitata est terra. XCII.

DOminus regnauit, decorẽ indutus est: indutus est dñs fortitudinem, & præcinxit se.

Etenim firmauit orbem terræ: qui non commouebitur.

Parata sedes tua ex tũc: a seculo tu es.

Eleuauerunt flumina domine: eleuauerunt flumina vocem suam.

Eleuauerunt flumina fluctus suos: a vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domum tuã decet sanctitudo domine in longitudinem dierum.

¶Psal. Dauid quarta sabbati. XCIII

DEus vltionum dominus: deus vltionum libere egit.
Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem supbis.
Vsquequo peccatores dñe: vsquequo peccatores gloriabuntur?
Effabuntur, & loquentur iniquitatẽ: loquentur omnes qui operantur iniustitiam?
Populum tuum domine humiliauerũt: & hæreditatem tuam vexauerunt.
Viduam & aduenam interfecerunt: & pupillos occiderunt.
Et dixerunt non videbit dominus: nec intelliget deus Iacob.
Intelligite insipientes in populo: & stulti aliquando sapite.
Qui plantauit aurem, non audiet? aut q finxit oculum, non considerat.
Qui corripit gentes, non arguet? qui docet hominem scientiam?
Dominus scit cogitationes hominum: quoniam vanæ sunt.
Beatus homo quem tu erudieris domine. & de lege tua docueris eum.
Vt mitiges ei a diebus malis: donec fodiatur peccatori fouea.
Quia non repellet dominus plebẽ suam

& hæreditatẽ suã nõ derelinquet.

Quoadusque iustitia conuertatur in iudicium: et qui iuxta illam: omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi aduersus malignãtes: aut quis stabit mecũ aduersus operantes iniquitatem?

Nisi quia dñs adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam motus est pes meus: misericordia tua domine adiuuabat me.

Secũdum multitudinẽ dolorũ meorum in corde meo: consolationes tuæ lætificauerunt animam meam.

Nunquid adhæret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborẽ in præcepto?

Captabunt in animam iusti: & sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi dñs in refugiũ: & deus meus in adiutoriũ spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum, & in malitia eorũ disperdet eos: disperdet illos dominus deus noster.

¶Laus cãtici ipsi Dauid. XCIIII.

VEnite exultemus domino: iubilemus deo salutari nostro.

Præoccupemus faciem eius in confessione: & in psalmis iubilemus ei.

Quoniam deus magnus dominus: & rex magnus ſuper omnes deos.
Quia in manu eius ſunt omnes fines terræ: & altitudines mõtiũ ipſius ſunt.
Quoniã ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud: & ſiccã manus eius formauerũt.
Venite adoremus, & ꝓcidamus, & ploremus ante deum qui fecit nos: quia ipſe eſt dominus deus noſter.
Et nos populus paſcuę eius: & oues manus eius.
Hodie ſi vocem eius audieritis: nolite obdurare corda veſtra.
Sicut in irritatione: ſecundum diem tentationis in diſerto,
Vbi tentauerunt me patres veſtri: probauerunt & viderunt opera mea.
Quadraginta annis offenſus fui gñatio ni illi: & dixi ſemꝑ hi errãt corde.
Et iſti non cognouerunt vias meas: vt iurau in ira mea, ſi introibunt in requiem meam?

¶ Canticum Dauid quando domus ædificabatur poſt captiuitatẽ. XCV.

Cantate domino cãticum nouũ: cantate domino omnis terra.
Cantate domino, & benedicite nomini eius, annunciate de die in diem ſalutare eius.

Annunciate inter gentes gloriam eius: in omnibus populis mirabilia eius.

Quoniam magnus dominus, & laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dij gentium dęmonia dominus autem cælos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu eius: sanctimonia & magnificentia in sanctificatione eius.

Afferte domino patrie gentium, afferte domino gloriam & honorem: afferte domino gloriam nomini eius.

Tollite hostias & introite in atria eius: adorate dn̄m in atrio sancto eius.

Cōmoueať a facie eius vniuersa terra: dicite in gētibus, quia dn̄s regnauit.

Etem̄ correxit orbē terræ q̄ nō cōmouebitur: iudicabit populos in equitate.

Lætentur cæli & exultet terra, cōmoueatur mare & plenitudo eius: gaudebūt campi, & omnia que in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna siluarum a facie domini quia venit: quoniā venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ ī eqnitate: & populos in veritate sua.

¶Huic Dauid quando terra eius restituta est. XCVI.

DOminus regnauit,exultet terra:letentur insulæ multæ.
Nubes & caligo in circuitu eius:iustitia & iudicium correctio sedis eius.
Ignis ante ipsum præcedet:& inflãmabit in circuitu inimicos eius.
Alluxerunt fulgura eius orbi terræ: vidit & commota est terra.
Montes sicut cæra fluxerunt a facie domini:a facie domini omnis terra.
Annũciauerũt celi iustitiã eius:& viderunt omnes populi gloriam eius.
Confundantur omnes qui adorant sculptilia:& q̃ gloriãtur ĩ simulacris suis.
Adorate eum omnes angeli eius: audiuit & letata est Sion.
Et exultauerunt filiæ iudæ:propter iudicia tua domine.
Q m̃ tu dñs altissimus sup oẽm terram: nimis exaltatus es super oẽs deos.
Qui diligitis dominum odite malũ: custodit dñs aĩas sanctorũ suorũ, de manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta est iusto:& rectis corde lætitia.
Lætamini iusti in domino:& confitemini memoriæ sanctificationis eius.

¶ Psalmus ipsi Dauid XCVII.

CAntate domino cãticũ nouum: quia mirabilia fecit.
Saluauit sibi dextera eius: & brachium sanctum eius.
Notum fecit dñs salutare suum: in conspectu gentiũ reuelauit iustitiã suam.
Recordatus est misericordiæ suæ: & veritatis suæ domui Israel.
Viderunt omnes termini terræ: salutare dei nostri.
Iubilate deo omnis terra: cãtate & exultate & psallite.
Psallite domino in cithara, in cithara & voce psalmi: in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.
Iubilate in conspectu regis domini, moueatur mare & plenitudo eius: orbis terrarum, & qui habitant in eo.
Flumina plaudent manu simul, montes exultabunt a conspectu domini: quoniam venit iudicare terram.
Iudicabit orbem terrarum in iusticia: & populos in æquitate.

¶ Psalmus Dauid. XCVIII.

DOminus regnauit irascantur populi: qui sedes super cherubim moueatur terra.
Dominus in Sion magnus: & excelsus, super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile & sanctum est: & honor regis iudicium diligit.
Tu parasti directiones: iudicium & iustitiam in Iacob tu fecisti.
Exaltate dominum deum nostrum: & adorate scabellum pedum eius, quoniam sanctum est.
Moyses & Aaron in sacerdotibus eius: & Samuel inter eos qui inuocant nomen eius.
Inuocabant dominum & ipse exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos.
Custodiebant testimonia eius: & præcептum quod dedit illis.
Domine deus noster tu exaudiebas eos: deus tu propitius fuisti eis, & vlciscẽs in omnes adinuentiones eorum.
Exaltate dominum deum nostrũ, & adorate in monte sancto eius: quoniã sanctus dominus deus noster.
¶ Psalmus in confessione. XCIX.
IVbilate deo omnis terra: seruite domino in lætitia.
Introite ĩ cõspectu eius: ĩ exultatiõe
Scitote quoniam dominus ipse est deus: ipse fecit nos, & non ipsi nos.
Populus eius & oues pascuæ eius, in-

troite portas eius in confessione: atria e-
ius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomē eius quoniam suauis est
dominus, ī æternū misericordia eius:
& vsque in generatione & generatio
nem veritas eius.
¶ Psalmus ipsi Dauid. C.
Misericordiam & iudicium: can
tabo tibi domine.
Psallam & intelligam in via
immaculata: qñ venies ad me.
Perambulabam in innocentia cordis
mei: in medio domus meæ.
Non proponebam ante oculos meos
rem iniustam: facientes præuaricatio
nes odiui.
Non adhæsit mihi cor prauū: declinan-
tem a me malignū nō cognoscebam.
Detrahentem secreto proximo suo: hunc
persequebar.
Superbo oculo & insatiabili corde: cum
hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terræ, vt sedeant
mecum: ambulās in via immaculata,
hic mihi ministrabat.
Nō habitabit in medio domus meæ qui
facit superbiam: qui loquitur iniqua
nō direxit in cōspectu oculorū meorū.
In matutino interficiebam omnes pecca

tores terræ: vt disperderē de ciuitate domini omnes operantes iniquitatē.

¶ Oratio pauperis cum anxiatus fuerit, & coram domino effuderit precem suam. CI.

DOmine exaudi orationē meā: & clamor meus ad te veniat. Nō auertas faciem tuā a me: in quacūq; die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacūq; die inuocauero te: velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut cremium aruerunt.

Percussus sū vt fœnū & aruit cor meū: qa oblitus sum comedere panē meū.

A voce gemitus mei: adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilaui, & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei: & qui laudabant me, aduersum me iurabant.

Quia cinerem tanquam panem manducabam: & poculum meum cum fletu miscebam.

A facie iræ indignationis tuæ: quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra declinauerunt: & ego sicut fenum arui.
Tu autem domine in æternum permanes: & memoriale tuum in generatione & generationem.
Tu exurgẽs misereberis Sion: q̃a tẽpus miserendi eius, quia venit tẽpus.
Quoniam placuerũt seruis tuis lapides eius: & terræ eius miserebuntur.
Et timebũt gẽtes nomẽ tuũ dñe: & omnes reges terræ gloriam tuam.
Quia ædificauit dominus Sion: & videbitur in gloria sua.
Respexit in orationẽ humilium: & non spreuit precem eorum.
Scribantur hæc in generatione altera: & populus qui creabit laudabit dominum.
Quia ꝓspexit de excelso sancto suo: dominus de cælo in terram aspexit.
Vt audiret gemitum compeditorum: vt solueret filios interemptorum.
Vt annuncient in Sion nomen domini: & laudem eius in Hierusalem.
In conueniendo populos in vnum, & reges: vt seruiant domino.
Respondit ei in via virtutis suæ: paucita

tem dierum meorum nuncia mihi.
Ne reuoces me ĩ dimidio dierũ meorũ.
in generatione & gñationẽ anni tui.
Initio tu domine terrã fundasti: & opera manuum tuarum sunt cæli.
Ipsi peribũt: tu autẽ permanes: & omes sicut vestimentum veterascent.
Et sicut opertoriũ mutabis eos, & mutabũtur: tu antem idem ipse es, & anni tui non deficient.
Filij seruorum tuorũ habitabunt: & semen eorum in seculum dirigetur.

¶ Ipsi Dauid. CII.

BEnedic anima mea domino: & omnia quæ intra me sunt nomini sancto eius.
Benedic anima mea dño: & noli obliuisci omnes retributiões eius.
Qui propiciatur oĩbus iniquitatibus tuis: qui sanat oẽs infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat te in misericordia & miserationibus.
Qui replet in bonis desyderium tuum: renouabitur vt aquilæ iuuentus tua.
Faciens misericordias dominus: & iudicium omnibus iniuriã patientibus.
Notas fecit vias suas Moysi: filijs Israel voluntates suas.

Miserator & misericors dominus: longanimis & multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: neq; secundũ iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem cæli a terra corroborauit misericordiã suã super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente: lõge fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorũ, misertus est dñs timentibus se: quoniam ipse cognouit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam puluis sumus, homo sicut fœnum: dies eius tanquã flos agri sic florebit.

Quoniã spiritus pertrãsibit in illo & nõ subsistet: & non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem domini ab æterno, & vsque in æternum: super timentes eum.

Et iustitia illius in filios filiorum: his q̃ seruant testamentum eius.

Et memores sunt mãdatorum ipsius: ad faciendum ea.

Dominus in cælo parauit sedem suã: &

regnum ipsius omnibus dñabitur.

Benedicite dño oēs angeli eius, potentes virtute: facientes verbũ illius, ad audiendam vocem sermonum eius.

Benedicite domino omes virtutes eius: ministri eius qui facitis voluntatem eius.

Benedicite domino omnia opera eius, in omni loco dominationis eius: benedic anima mea domino.

¶ Ipsi Dauid. CIII.

BEnedic anima mea domino: domine deus meus magnificatus es vehementer.

Confessionem & decorem induisti: amictus lumine sicut vestimento.

Extendens cælum sicut pellem: qui tegis aquis superiora eius.

Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulas super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos spiritus: & ministros tuos ignem vrentem.

Qui fundasti terrã sup stabilitatē suam: non inclinabitur in seculum seculi.

Abyssus sicut vestimētũ amictus eius: super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabunt.

Ascendunt montes & descendunt cam-

pi:in locum quem fundasti eis.
Terminũ posuisti quẽ nõ trãsgrediẽtur: necq; conuertentur operire terram.
Qui emittis fontes in cõuallibus: inter medium mõtium pertransibũt aquæ.
Potabunt omnes bestiæ agri: expectabunt onagri in siti sua.
Super ea volucres cæli habitabunt: de medio petrarum dabunt vocem.
Rigans mõtes de superioribus suis, de fructu operũ tuorum satiabitur terra.
Producẽs fœnum iumentis: & herbam seruituti hominum.
Vt educas panem de terra: & vinum lætificet cor hominis.
Vt exhilaret faciẽ in oleo: & panis cor hominis confirmet.
Saturabuntur ligna campi, & cedri libani quas plantauit: illic passeres nidificabunt.
Erodij domus dux est eorũ, montes excelsi ceruis: petra refugiũ erinacijs.
Fecit lunam in tẽpora: sol cognouit occasum suum.
Posuisti tenebras & facta est nox: in ipsa pertransibunt omnes bestiæ siluæ.
Catuli leonum rugientes vt rapiant: & quærant a deo escam sibi.
Ortus est sol, & congregati sunt: & in

cubilibus suis collocabuntur.
Exibit homo ad opus suum: & ad operationem suam vsq; ad vesperam.
Quam magnificata sunt opera tua domine? omnia in sapiẽtia fecisti: impleta est terra possessione tua.
Hoc mare magnũ, & spaciosum manibus: illic reptilia quorũ nõ est nũerus.
Animalia pusilla cũ magnis: illic naues pertransibunt.
Draco iste quem formasti ad illudendũ ei: omnia a te expectant, vt des illis escam in tempore.
Dãte te illis, colligẽt: aperiẽte te manũ tuam, omnia replebuntur bonitate.
Auertente autẽ te faciẽ tuã turbabũtur, auferes spiritũ eorum & deficient: & in puluerem suum reuertentur.
Emitte spiritum tuum & creabuntur: & renouabis faciem terræ.
Sit gloria domini in seculum: lætabitur dominus in operibus suis.
Qui respicit terram, & facit eam tremere: qui tangit montes & fumigant.
Cantabo domino in vita mea: psallam deo meo quandiu sum.
Iocundum sit ei eloquium meum, ego vero delectabor in domino.
Deficient peccatores a terra, & iniqui

ita vt non sint: benedic aīa mea dño.

ℊHALELVIA. CIIII.

Confitemini domino, & inuocate nomē eiūs: annunciate inter gentes opera eius.

Cantate ei, & psallite ei: narrate omnia mirabilia eius.

Laudamini in nomine sancto eius: lætetur cor querentium dominum.

Quærite dominū & confirmamini: quærite faciem eius semper.

Mementote mirabilium eius quæ fecit: prodigia eius & iudicia oris eius.

Semen Abraham serui eius: filij Iacob electi eius.

Ipse dominus deus noster: I vniuersa terra iudicia eius.

Memor fuit in seculum testamenti sui: verbi qđ mādauit ī mille gñatiōes.

Quod disposuit ad Abrahā: & iuramēti sui ad Isaac.

Et statuit illud Iacob in præceptum: & Israel in testamentum ęternum.

Dicens, tibi dabo terram chanaan: funiculum hæreditatis vestræ.

Cum essent numero breui: paucissimi & incolæ eius.

Et pertransierunt de gente in gentem: & de regno ad populum alterum.

Nõ reliquit hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges.

Nolite tangere christos meos: & in ꝓphetis meis nolite malignari.

Et vocauit famem super terram: & omne firmamentum panis contriuit.

Misit ante eos virum: in seruum venundatus est Ioseph.

Humiliauerũt in cõpedibus pedes eius, ferrum pertransijt animam eius: donec veniret verbum eius.

Eloquium domini inflammauit eũ, misit rex & soluit eum: princeps populorum & dimisit eum.

Cõstituit eum dominum domus suæ: & principem omnis possessionis suæ.

Vt erudiret principes eius sicut semetipsũ: & senes eius prudẽtiã doceret.

Et intrauit Israel in ægyptum & Iacob accol a fuit in terra cham.

Et auxit populum suum vehementer: & firmauit eum super inimicos eius.

Conuertit cor eorum vt odirẽt populũ eius: & dolũ facerent in seruos eius.

Misit Moysen seruum suum: Aarõ quẽ elegit ipsum.

Posuit in eis verba signorum suorum: & prodigiorum in terra cham.

Misit tenebras & obscurauit: & non

exacerbauit sermones suos.
Conuertit aquas eorum in sanguinem: & occidit pisces eorum.
Et dedit terra eorum ranas: in penetralibus regum ipsorum.
Dixit, & venit cœnomia, & cinifes: in omnibus finibus eorum.
Posuit pluuias eorum grandinem: ignẽ comburentem in terra ipsorum.
Et percussit vineas eorum & ficulneas eorũ: & cõtriuit lignũ finium eorum.
Dixit & venit locusta & brucus: cuius non erat numerus.
Et comedit omne fœnum in terra eorũ: & comedit omnẽ fructũ terræ eorũ.
Et percussit oẽ primogenitũ in terra eorum: primitias omnis laboris eorum.
Et eduxit eos cũ argento & auro: & nõ erat in tribubus eorum infirmus.
Lætata est ægyptus in ꝓfectione eorũ: quia incubuit timor eorũ super eos.
Expandit nubẽ in ꝓtectionem eorũ: & ignem vt luceret eis per noctem.
Petierũt & venit coturnix: & pane cæli saturauit eos.
Dirupit petram & fluxerũt aquæ: abierunt in sicco flumina.
Quoniam memor fuit vestri sancti sui: quod habuit ad Abrahã puerũ suũ.

Et eduxit populum suũ in exultatione & electos suos in lætitia.
Et dedit illis regiones gentium: & labores populorum possederunt.
Vt custodiant iustificationes eius: & legem eius requirant.

❡HALELVIA HALELVIA. CV.

Confitemini dño qm̃ bonus; qm̃ in seculũ misericordia eius;
Quis loquetur potẽtias dñi: auditas faciet omnes laudes eius.
Beati qui custodiũt iudicium: & faciũt iustitiam in omni tempore.
Nemento nostri dñe in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo.
Ad videndum in bonitate electorũ tuorum, ad lætandũ in lętitia gentis tuæ: vt lauderis cum hæreditate tua.
Peccauimus cũ patribus nostris iniuste egimus: iniquitatẽ fecimus.
Patres nostri in ægypto non intellexerunt mirabilia tua: nõ fuerũt memores multitudinis misericordiæ tuæ.
Et irritauerunt ascendẽtes in mare: mare rubrum.
Et saluauit eos propter nomen suum: vt notam faceret potentiam suam.
Et increpuit mare rubrũ, & exiccatũ est;

&deduxit eos i abyssis sicut i deserto.
Et saluauit eos de manu odientium: & redemit eos de manu inimici.
Et operuit aqua tribulātes eos: vnus ex eis non remansit.
Et crediderunt verbis eius: & laudauerunt laudem eius.
Cito fecerunt, obliti sunt operum eius: & non sustinuerunt consilium eius.
Et concupierunt cōcupiscentiam in deserto: & tētauerūt deum in inaquoso.
Et dedit eis petitionem ipsorum: & misit saturitatem in animas eorum.
Et irritauerūt Moysen in castris: Aarō sanctum domini.
Aperta est terra, & deglutiuit Dathan: & operuit super congregationem Abyron.
Et exarsit ignis in synagoga eorum: flāma combussit peccatores.
Et fecerunt vitulum in choreb: & adorauerunt sculptile.
Et mutauerunt gloriam suam: in similitudinem vituli comedētis fœnum:
Obliti sunt deū qui saluauit eos, qui fecit magnalia in ægypto, mirabilia in terra cham: terribilia in mari rubro.
Et dixit vt disperderet eos: si non Moyses electus eius stetisset in confractio-

ne in conſpectu eius.
Vt auerteret irā eius ne diſperderet eos: & pro nihilo habuerunt terram deſyderabilem.
Non crediderūt verbo eius, & murmurauerūt in tabernaculis ſuis: nō exaudierunt vocem domini.
Et eleuauit manum ſuam ſuper eos: vt proſterneret eos in deſerto.
Et vt deijceret ſemen eorum in nationibus: & diſperderet eos ī regionibus.
Et initiati ſunt beelphegor: & comederunt ſacrificia mortuorum.
Et irritauerunt eum in adinuentionibus ſuis: & multiplicata eſt in eis ruina.
Et ſtetit phinees, & placauit: & ceſſauit quaſſatio.
Et reputatum eſt ei in iuſtitiam: in generationē & generationem: vſq; in ſempiternum.
Et irritauerūt eum ad aquas cōtradictionis, & vexatus eſt Moyſes propter eos: qa exacerbauerūt ſpiritū eius.
Et diſtinxit in labijs ſuis: nō diſperdiderunt gentes quas dixit dn̄s illis.
Et cōmixti ſunt inter gentes, & didicerūt opera eorū, & ſeruierūt ſculptilibus eorū: & factū eſt illis in ſcādalū.
Et immolauerunt filios ſuos: & filias

suas dæmonijs.
Et effuderunt sanguinem innocentem: sanguinem filiorum suorum & filiarũ suarum: quas sacrificauerũt sculptilibus Chanaan.
Et infecta est terra in sanguinibus, & cõtaminata est in operibus eorũ: & fornicati sunt in adinuentionibus suis.
Et iratus est furore dominus in populũ suum: & abominatus est hæreditatẽ suam.
Et tradidit eos in manus gentiũ: & dominati sunt eorum qui oderũt eos.
Et tribulauerunt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorum: sæpe liberauit eos.
Ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo: & humiliati sunt in iniquitatibus suis.
Et vidit cum tribularentur: & audiuit orationem eorum.
Et memor fuit testamẽti sui: & penituit eum secundum multitudinem misericordiæ suæ.
Et dedit eos in misericordias: in conspectu omnium qui ceperant eos.
Saluos fac nos domine deus noster: & congrega nos de nationibus.
Vt confiteamur nomini sancto tuo: &

faciat mihi homo.
Dominus mihi adiutor:& ego despiciã inimicos meos.
Bonum est confidere in domino: q̃ cõfidere in homine.
Bonum est sperare in domino: q̃ sperare in principibus.
Omnes gentes circuierunt me: & in nomine domini, quia vltus sum in eos.
Circũdãtes circũdederũt me: & in nomine domini: quia vltus sum in eos.
Circundederũt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis: & in nomine domini quia vltus sum in eos.
Impulsus euersus sum vt caderẽ: & dominus suscepit me.
Fortitudo mea & laus mea dominus: & factus est mihi in salutem.
Vox exultationis & salutis: in tabernaculis iustorum.
Dextera domini fecit virtutem, dextera domini exaltauit me: dextera domini fecit virtutem.
Non moriar sed viuam: & narrabo opera domini.
Castigans castigauit me dominus: & morti non tradidit me.
Aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in eas confitebor domino, hæc porta

domini, iusti intrabunt in eam.
Confitebor tibi quoniam exaudisti me: & factus es mihi in salutem.
Lapidem quem reprobauerunt ædificātes: hic factus est in caput anguli.
A domino factum est istud: & est mirabile in oculis nostris.
Hæc est dies quam fecit dominus: exultemus & lætemur in ea.
O domine saluum me fac, o domine bene prosperare: benedictus qui venit in nomine domini.
Benediximus vobis de domo domini: deus dominus & illuxit nobis.
Constituite diem solennem in condensis: vsque ad cornu altaris.
Deus meus es tu & confitebor tibi: deus meus es tu, & exaltabo te.
Confitebor tibi domine quoniam exaudisti me: & factus es mihi in salutem.
Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculū misericordia eius.

¶ HALELVIA. CXVIII.

Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini.
Beati qui scrutantur testimonia eius: in toto corde exquirūt eū.
Non enim qui operantur iniquitatem: in vijs eius ambulauerunt.

Dixit, & stetit spiritus procellæ: & exaltati sunt fluctus eius.
Ascendunt vsq; ad cælos, & descendũt vsq; ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.
Turbati sunt & moti sunt sicut ebrius: & omnis sapiẽtia eorũ deuorata est.
Et clamauerunt ad dominum cũ tribularentur: & de necessitatibus eorum eduxit eos.
Et statuit procellam eius in auram: & siluerunt fluctus eius.
Et lætati sunt quia siluerunt: & deduxit eos in portum voluntatis eorum.
Cõfiteantur domino misericordiæ eius: & mirabilia eius filijs hominũ.
Et exaltent eum in ecclesia plebis: & in cathedra seniorum laudent eum.
Posuit flumina in desertum: & exitus aquarum in sitim.
Terram fructiferã in salsuginem: a malitia inhabitantium in ea.
Posuit desertũ in stagna aquarum: & terrã sine aqua in exitus aquarũ.
Et collocauit illic esurientes: & constituerunt ciuitatem habitationis.
Et seminauerunt agros, & plantauerũt vineas: & fecerũt fructũ natiuitatis.
Et benedixit eis, & multiplicati sunt ni

mis:& iumenta eorũ nõ minorauit.
Et pauci facti sunt:& vexati sunt, a tribulatione malorum & dolore.
Effusa est cõtẽtio super principes:& errare fecit eos in inuio,& non in via.
Et adiuuit pauperem de inopia : & posuit sicut oues familias.
Videbunt recti & lætabuntur:& omnis iniquitas opilabit os suum.
Quis sapiens & custodiet hæc:& intelliget misericordias domini?
¶Canticum Psalmus Dauid. CVII.
PAratum cor meum deus, paratũ cor meum: cantabo & psallã in gloria mea.
Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara:exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis domine: & psallam tibi in nationibus.
Quia magna est super cælos misericordia tua:& vsq; ad nubes veritas tua.
Exaltare super cælos deus,& super omnem terram gloria tua: vt liberentur dilecti tui.
Saluum fac dextera tua & exaudi me: deus locutus est in sancto suo.
Exultabo,& diuidam sichimam,& cõuallem tabernaculorum dimetiar.
Meus est Galaad, & meus est Manas-

ses: & Ephraĩ susceptio capitis meĩ.
Iuda rex meus: Moab lebes spei meæ.
In Idumeã extẽdã calciamẽtũ meũ: mi
hi alienigenæ amici facti sunt.
Quis deducet me in ciuitatẽ munitam:
quis deducet me vsq; in Idumeam?
Nonne tu deus qui repulisti nos? & nõ
exibis deus in virtutibus nostris?
Da nobis auxiliũ de tribulatione: quia
vana salus hominis.
In deo faciemus virtutem: & ipse ad ni-
hilum deducet inimicos nostros.

¶ In finem Psalmus Dauid. CVIII.

Deus laudem meam ne tacue-
ris: quia os peccatoris & os
dolosi super me apertum est.
Locuti sunt aduersum me lin-
gua dolosa, et sermõibus odij circũde
derũt me: et expugnauerũt me gratis
Pro eo vt me diligerent detrahebãt mi
hi: ego autem orabam.
Et posuerũt aduersum me mala pro bo-
nis: & odium pro dilectione mea.
Cõstitue super eum peccatorem: & dia-
bolus stet a dextris eius.
Cum iudicatur, exeat condemnatus: &
oratio eius fiat in peccatum.
Fiant dies eius pauci, & episcopatum
eius accipiat alter.

Fiant filij eius orphani: & vxor eius vidua.
Nutātes trāsferantur filij eius & mēdicēt: et eijciant de habitatiōibus suis.
Scrutetur fenerator oēm substātiā eius: & diripiant alieni labores eius.
Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius.
Fiant nati eius in interitū: in generatione vna deleatur nomen eius.
In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu domini: & peccatū matris eius non deleatur.
Fiant contra dñm semper, & dispereat de terra memoria eorū: pro eo q non est recordatus facere misericordiā.
Et persecutus est hominem inopem & mendicum: & cōpunctum corde mortificare.
Et dilexit maledictionem, & veniet ei: & noluit benedictionem: & elongabitur ab eo.
Et induit maledictionem sicut vestimētū; & intrauit sicut aqua in interiora eius: & sicut oleū in ossibus eius.
Fiat ei sicut vestimētū quo operitur; & sicut zona qua semper præcingitur.
Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud dominū: & qui loquuntur mala

aduersus animam meam.

Et tu domine domine fac mecum propter nomen tuum: quia suauis est misericordia tua.

Libera me quia egenus & pauper ego sum: & cor meum conturbatum est intra me.

Sicut vmbra cum declinat, ablatus sum & excussus sum sicut locustæ.

Genua mea infirmata sunt a ieiunio: & caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobriũ illis: viderunt me, & mouerunt capita sua.

Adiuua me domine deus meus: saluum me fac secundum misericordiã tuã.

Et sciant quia manus tua hæc: & tu domine fecisti eam.

Maledicent illi, & tu benedices, qui insurgunt in me confundantur: seruus autem tuus lætabitur.

Induantur qui detrahunt mihi pudore: & operiantur sicut diploide confusione sua.

Cõfitebor domino nimis in ore meo: & in medio multorum laudabo eum.

Qui astitit a dextris pauperis: vt saluã faceret a persequentibus animam meam.

¶Psalmus Dauid. CIX.

DIxit dominus domino meo: sede a dextris meis.
Donec ponam inimicos tuos: scabellum pedum tuorum.
Virgā virtutis tuae emittet dñs ex Sion: dominare in medio inimicorū tuorū.
Tecū principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum: ex vtero ante luciferum genui te.
Iurauit dominus & non pœnitebit eū: tu es sacerdos in æternū, secundum ordinem Melchisedech.
Dominus a dextris tuis: cō fregit in die irae suae reges.
Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum.
De torrente in via bibet: propterea exaltabit caput.

¶HALELVIA. CX.

COnfitebor tibi domine in toto corde meo: in consilio iustorū & congregatione.
Magna opera domini: exquisita in omnes voluntates eius.
Cōfessio & magnificentia opus eius: & iustitia eius manet in seculū seculi.
Memoriam fecit mirabilium suorū, mi-

fericors & miferator dominus: efcam dedit timentibus fe.
Memor erit in feculum teftamẽti fui: vir tutem operum fuorũ annunciabit populo fuo.
Vt det illis hæreditatẽ gentium: opera manuum eius, veritas & iudicium.
Fidelia omnia mandata eius: confirmata in feculum feculi: facta in veritate & æquitate.
Redemptionẽ mifit populo fuo: mandauit in æternum teftamentum fuũ.
Sanctum & terribile nomen eius: initiũ fapientiæ, timor domini.
Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio eius manet in feculum feculi.
¶HALELVIA reuerfionis Aggæi & Zachariæ. CXI.
BEatus vir qui timet dominũ: in mandatis eius volet nimis.
Potẽs in terra erit femẽ eius: generatio rectorũ benedicetur.
Gloria & diuitiæ in domo eius: & iuftitia eius manet in feculum feculi.
Exortũ eft in tenebris lumen rectis: mifericors & miferator & iuftus.
Iocũdus homo qui miferetur & cõmodat, difponit fermones fuos in iudi-

cio: quia in æternũ nõ cõmouebitur.
In memoria æterna erit iustus: ab auditione mala non timebit.
Paratum cor eius sperare in domino: cõfirmatũ est cor eius, non cõmouebitur donec despiciat inimicos suos.
Dispersit dedit pauperibus, iustitia eius manet in seculũ seculi: cornu eius exaltabitur in gloria.
Peccator videbit & irascetur, dentibus suis fremet & tabescet: desyderiũ peccatorum peribit.

HALELVIA. CXII.

Laudate pueri dominum: laudate nomen domini.
Sit nomen domini benedictũ: ex hoc nunc & vsq; in seculum.
A solis ortũ vsq; ad occasum: laudabile nomen domini.
Excelsus super omnes gentes dominus: & super cælos gloria eius.
Quis sicut dominus deus noster qui in altis habitat: & humilia respicit in cęlo & in terra?
Suscitans a terra inopem, & de stercore erigens pauperem.
Vt collocet eum cum principibus: cum principibus populi sui.
Qui habitare facit sterilẽ in domo: ma-

trem filiorum lætantem.

ℭHALELVIA. CXIII.

IN exitu Israel de ægypto : domus Iacob de populo barbaro.

Facta est Iudæa sanctificatio eius: Israel potestas eius.

Mare vidit & fugit: Iordanis conuersus est retrorsum.

Montes exultauerunt vt arietes: & colles sicut agni ouium.

Quid est tibi mare ꝙ fugisti? & tu Iordanis quia conuersus es retrorsum?

Montes exultastis sicut arietes : & colles sicut agni ouium?

A facie domini mota est terra: a facie dei Iacob.

Qui conuertit petram in stagna aquarum: & rupem in fontes aquarū.

Non nobis domine non nobis : sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordia tua & veritate tua: nequando dicant gentes, vbi est deus eorum?

Deus autem noster in cælo: omnia quæcunqꝫ voluit fecit.

Simulachra gentiū argentum & aurū: opera manuum hominum.

Os habent & non loquentur: oculos habent & non videbunt.

Aures habent, & non audient, nares ha bent, & non odorabunt.
Manus habent & non palpabunt, pedes habent & non ambulabunt: non clamabunt in gutture suo.
Similes illis fiant qui faciunt ea: & omnes qui confidunt in eis.
Domus Israel sperauit in domino: adiutor eorum & protector eorũ est.
Domus Aaron sperauit in domino: adiutor eorum & protector eorum est.
Qui timent dñm sperauerũt in domino: adiutor eorũ & protector eorum est.
Dominus memor fuit nostri: & benedixit nobis.
Benedixit domui Israel: benedixit domui Aaron.
Benedixit omnibus qui timent dominum: pusillis cum maioribus.
Adijciat dominus super vos: super vos & super filios vestros.
Benedicti vos a domino: qui fecit cælũ & terram.
Cælum cæli domino: terram autem dedit filijs hominum.
Non mortui laudabunt te dñe: neq; omnes qui descendunt in infernum.
Sed nos qui viuimus benedicimus domino: ex hoc nunc & vsq; in seculũ.

¶ HALELVIA. CXIIII.

DIlexi, quoniam exaudiet dominus: vocē orationis meę.
Quia inclinauit aurē suā mihi: & ī diebus meis īuocabo.
Circundederunt me dolores mortis: & pericula inferni inuenerunt me.
Tribulationem & dolorem inueni: & nomen domini inuocaui.
O domine libera animam meam: misericors dominus & iustus, & deus noster miseretur.
Custodiens paruulos dominus: humiliatus sum, & liberauit me.
Conuertere anima mea in requiem tuā: quia dominus benefecit tibi.
Quia eripuit animā meā de morte: oculos meos a lachrymis, pedes meos a lapsu.
Placebo domino: in regione viuorum.

¶ HALELVIA. CXV.

CRedidi, ppter quod locutus sū: ego aūt humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuam domino: pro omnibus quae retribuit mihi?
Calicem salutaris accipiā: & nomen domini inuocabo.

Vota mea domino reddã coram omni populo eius: preciosa in cõspectu domini mors sanctorum eius.
O domine quia ego seruus tuus: ego seruus tuus, & filius ancillæ tuæ.
Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiã laudis: et nomẽ dñi inuocabo.
Vota mea dño reddam in conspectu omnis populi eius: in atrijs domus domini in medio tui Hierusalem.

¶HALELVIA. CXVI.

Laudate dominum omnes gentes: laudate eũ omnes populi.
Quoniam confirmata est super nos misericordia eius: & veritas dñi manet in æternum.

¶HALELVIA. CXVII.

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculũ misericordia eius.
Dicat nũc Israel quoniã bonus: quoniã in seculũ misericordia eius.
Dicat nunc domus Aaron: quoniam in seculum misericordia eius.
Dicant nunc qui timent dominum: quoniã in seculũ misericordia eius.
De tribulatione inuocaui dñm: & exaudiuit me in latitudine dominus.
Dominus mihi adiutor: nõ timebo quid

gloriemur in laude tua.

Benedictus dominus deus Israel a seculo & usq; in seculum: & dicet omnis populus, fiat fiat.

¶HALELVIA. CVI.

Confitemini domino quoniã bonus: quoniam in seculum misericordia eius.

Dicãt qui redempti sunt a dño, quos redemit de manu inimici: & de regionibus congregauit eos.

A solis ortu et occasu: ab aqlõe et mari.

Errauerũt in solitudine in inaquoso: viã ciuitatis habitaculi non inuenerunt.

Esurientes & sitientes: anima eorum in ipsis defecit.

Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et eduxit eos in viam rectam: vt irent in ciuitatem habitationis.

Confiteantur dño misericordiæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.

Quia satiauit animam inanem: & animam esurientem satiauit bonis.

Sedentes in tenebris & vmbra mortis: vinctos in mendicitate & ferro.

Quia exacerbauerũt eloquia dei: & cõsilium altissimi irritauerunt.

Et humiliatū est in laboribus cor eorū: infirmati sunt, nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebris et vmbra mortis: & vincula eorum disrupit.
Confiteãtur domino misericordiæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.
Quia contriuit portas ereas: & vectes ferreos confregit.
Suscepit eos de via iniquitatis eorū: ꝓpter iniustitias em̄ suas hūiliati sunt.
Omnem escam abominata est anima eorum: & appropinquauerunt vsq; ad portas mortis.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos.
Misit verbum suum & sanauit eos: & eripuit eos de interitionibus eorū.
Confiteãtur domino misericordiæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.
Et sacrificent sacrificium laudis: & annuncient opera eius in exultatione.
Qui descendunt mare in nauibus: facientes operationem in aquis multis.
Ipsi viderunt opera domini: & mirabilia eius in profundo.

Tu mandasti: mandata tua custodiri nimis.
Vtinam dirigantur viæ meæ: ad custodiendas iustificationes tuas.
Tunc non confundar: cum perspexero in omnibus mandatis tuis.
Confitebor tibi in directione cordis: in eo ꝙ didici iudicia iustitiæ tuæ.
Iustificationes tuas custodiam: non me derelinquas vsquequaq;.

IN quo corrigit adolescẽtior viã suam? in custodiendo sermones tuos.
In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mandatis tuis.
In corde meo abscondi eloquia tua: vt non peccem tibi.
Benedictus es domine: doce me iustificationes tuas.
In labijs meis: pronunciaui omnia iudicia oris tui.
In via testimoniorum tuorum delectatus sum: sicut in omnibus diuitijs.
In mandatis tuis exercebor: & consyderabo vias tuas.
In iustificationibus tuis meditabor: nõ obliuiscar sermones tuos.

REtribue seruo tuo, viuifica me & custodiam sermones tuos.
Reuela oculos meos: & consy-

derabo mirabilia de lege tua.
Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua.
Concupiuit anima mea desyderare iustificationes tuas: in omni tempore.
Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.
Aufer a me opprobrium & contemptũ: quia testimonia tua exquisiui.
Etenim sederunt principes, & aduersum me loquebantur: seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis.
Nam & testimonia tua meditatio mea est: & cõsiliũ meũ iustificationes tuæ.
ADhesit pauimento anima mea viuifica me secũdũ verbũ tuũ. Vias meas enũciaui, et exaudisti me: doce me iustificationes tuas.
Viam iustificationum tuarũ instrue me: & exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitauit anima mea præ tædio: confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitatis amoue a me: & de lege tua miserere mei.
Viam veritatis elegi: iudicia tua nõ sum oblitus.
Adhesi testimonijs tuis domine: noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri: cũ dilatasti cor meum.

LEgem pone mihi domine viam iustificationũ tuarũ: & exquirã eam semper.

Da mihi ĩtellectũ, & scrutabor legem tuam: & custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semita mandatorum tuorum: quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua: & non in auaritiam.

Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.

Statue seruo tuo eloquium tuũ: in timore tuo.

Amputa opprobrium meũ quod suspicatus sum: quia iudicia tua iocunda.

Ecce concupiui mãdata tua: in æquitate tua viuifica me.

ET veniat sup me mĩa tua dñe: salutare tuũ secũdũ eloquiũ tuum.

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum: quia speraui in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbũ veritatis vsquequaq̃: quia in iudicijs tuis supersperaui. Et custodiã legẽ tuã semper: in seculum & in seculum seculi.

Et ambulabam in latitudine: quia mãdata tua exquisiui.
Et loquebar in testimonijs tuis in conspectu regum: & non confundebar.
Et meditabar in mãdatis tuis: q̃ dilexi.
Et leuaui manus meas ad mandata tua quæ dilexi: & exercebor in iustificationibus tuis.
MEmor esto v̄bi tui seruo tuo in quo mihi spem dedisti.
Hæc me consolata est in humilitate mea: quia eloquium tuum viuificauit me.
Superbi inique agebant vsquequaq̧: a lege autem tua non declinaui.
Memor fui iudiciorum tuorum a seculo domine: & consolatus sum.
Defectio tenuit me: ꝓ peccatoribus derelinquentibus legem tuam.
Cãtabiles mihi erãt iustificationes tuę: in loco peregrinãtionis meæ.
Memor fui nocte nominis tui domine: & custodiui legem tuam.
Hæc facta est mihi: quia iustificationes tuas exquisiui.
POrtio mea domine: dixi custodire legem tuam.
Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei se-

cundum eloquium tuum.
Cogitaui vias meas: & conuerti pedes meos in testimonia tua.
Paratus sum & non sum turbatus: vt custodiam mandata tua.
Funes peccatorum circũplexi sunt me: & legem tuam non sum oblitus.
Media nocte surgebam ad confitẽdum tibi: super iudicia iustificationis tuæ.
Particeps ego sum omnium timentium te: & custodientium mandata tua.
Misericordia tua domine plena est terra: iustificationes tuas doce me.

BOnitatẽ fecisti cũ seruo tuo domine: secundum verbum tuum. Bonitatẽ & disciplinam & sciẽtiã doce me: quia mandatis tuis credidi.
Priusquam humiliarer ego deliqui: propterea eloquium tuum custodiui.
Bonus es tu: & ĩ bonitate tua doce me iustificationes tuas.
Multiplicata est super me iniquitas superborum: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.
Coagulatum est sicut lac cor eorũ: ego vero legem tuam meditatus sum.
Bonũ mihi, quia humiliasti me: vt discã iustificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui:super milia au
ri & argenti.

MAnus tuę fecerũt me & plasmauerũt me:da mihi intelle-
ctũ, vt discam mandata tua.
Qui timẽt te videbũt me &
lętabũt:qa in ṽba tua supersperaui.
Cognoui dñe qa æquitas iudicia tua:
& in veritate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua vt cõsoletur me:
secundũ eloquiũ tuum seruo tuo.
Veniãt mihi miserationes tuæ & viuã:
quia lex tua meditatio mea est.
Cõfundãtur superbi quia iniuste iniqui
tatem fecerunt in me:ego autem exer
cebor in mandatis tuis.
Conuertãtur mihi timẽtes te:& qui nõ
uerunt testimonia tua.
Fiat cor meum immaculatum in iustifi-
cationibus tuis:vt nõ confundar.

DEfecit ĩ salutare tuũ aĩa mea:
& in verbũ tuũ supersperaui.
Defecerunt oculi mei in elo-
quium tuum:dicẽtes, quando
cõsolaberis me?
Quia factus sum sicut vter in pruinam:
iustificationes tuas nõ sum oblitus.
Quot sunt dies serui tui:quando facies
de persequentibus me iudicium?

Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua.
Omnia mãdata tua veritas: iniqui persecuti sunt me, adiuua me.
Paulominus consummauerunt me in terra: ego aũt nõ dereliqui mãdata tua.
Secũdũ misericordiã tuam viuifica me: & custodiã testimonia oris tui.

IN æternum domine: verbum tuum permanet in cælo.
In generatione & generationẽ veritas tua: fundasti terrã & permanet.
Ordinatione tua perseuerat dies: quoniam omnia seruiunt tibi.
Nisi q lex tua meditatio mea est: tunc forte perijssem in humilitate mea.
In æternũ nõ obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.
Tuus sum ego, saluum me fac: quoniam iustificationes tuas exquisiui.
Me expectauerũt peccatores vt perderent me: testimonia tua intellexi.
Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

QVõ dilexi legẽ tuã dñe: tota die meditatio mea ẽ. Sup inimicos meos prudẽtẽ me fecisti mãdato tuo: qa i ęternũ mi hi est. Sup oẽs docẽtes me itellexi: qa

teſtimonia tua meditatio mea eſt.

Super ſenes intellexi: quia mandata tua quæſiui.

Ab omĩ via mala ꝓhibui pedes meos: vt cuſtodiam verba tua.

A iudicijs tuis non declinaui: quia tu legem poſuiſti mihi.

Quã dulcia faucibus meis eloquia tua: ſuper mel ori meo.

A mãdatis tuis intellexi: propterea odiui omnem viam iniquitatis.

LVcerna pedibus meis verbum tuum: & lumen ſemitis meis.

Iuraui & ſtatui: cuſtodire iudicia iuſtitiæ tuę.

Humiliatus ſum vſquequaq; domine: viuiuſica me ſecundũ verbum tuũ.

Voluntaria oris mei beneplacita fac domine: & iudicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis ſemper: & legem tuam non ſum oblitus.

Poſuerunt peccatores laqueum mihi: & de mandatis tuis non erraui.

Hæreditate acquiſiui teſtimonia tua in æternum: quia exultatio cordis mei ſunt.

Inclinaui cor meum ad faciendas iuſtificationes tuas in æternum: propter retributionem.

INiquos odio habui: & legem tuam dilexi.

Adiutor & susceptor meus es tu: & in verbum tuum supersperaui.

Declinate a me maligni: & scrutabor mandata dei mei.

Suscipe me secundum eloquium tuũ & viuam: & non confundas me ab expectatione mea.

Adiuua me & saluus ero: & meditabor in iustificationibus tuis semper.

Spreuisti omnes discedentes a iustitijs tuis: quia iniusta cogitatio eorum.

Præuaricantes reputaui omnes peccatores terrę: ideo dilexi testimõia tua.

Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui.

FEci iudicium & iustitiam: nõ tradas me calumniantibus me.

Suscipe seruum tuum in bonum: non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum: & in eloquium iustitiæ tuæ.

Fac cum seruo tuo secundum misericordiam tuam: & iustificationes tuas doce me.

Seruus tuus sum ego: da mihi ĩtellectũ, vt sciam testimonia tua.

Tempus faciendi domine: dissipauerũt

legem tuam.
Ideo dilexi mãdata tua: super aurum & topazion.
Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: oẽm viam iniquã odio habui.
MIrabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea.
Declaratio sermonũ tuorum illuminat: & intellectum dat paruulis.
Os meum aperui, & attraxi spiritum: quia mandata tua desyderabam.
Aspice in me & miserere mei: secũdum iudicium diligentium nomen tuum.
Gressus meos dirige secundũ eloquium tuum: & non dominetur mei omnis iniustitia.
Redime me a calũnijs hominum: vt custodiam mandata tua.
Faciem tuam illumina super seruũ tuũ: & doce me iustificationes tuas.
Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.
IVstus es domine: & rectum iudiciũ tuum.
Mandasti iustitiam testimonia tua: & veritatem tuam nimis.
Tabescere me fecit zelus meus: q̃a obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer: & seruus tuus dilexit illud.
Adolescentulus sum ego & contẽptus: iustificationes tuas non sum oblitus.
Iustitia tua iustitia in æternũ: & lex tua veritas.
Tribulatio & angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est.
Aequitas testimonia tua in æternum: intellectum da mihi, & viuam.
Clamaui in toto corde exaudi me domine: iustificationes tuas requiram.
Clamaui ad te saluum me fac: & custodiam mandata tua.
Præueni in maturitate & clamaui: quia in verba tua supersperaui.
Præuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.
Vocem meam audi secũdum misericordiam tuam domine: & secũdum iudicium tuum viuifica me.
Appropinquauerunt persequentes me iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu domine: & omnes viæ tuæ veritas.
Initio cognoui de testimonijs tuis: quia in æternum fundasti ea.

VIde humilitatem meã & eripe me: q͠a legẽ tuã nõ sũ oblitus.
Iudica iudiciũ meum & redime me: ꝓpter eloquium tuũ viuifica me.
Longe a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt.
Misericordiæ tuæ multæ domine: secundum iudicium tuum viuifica me.
Multi qui persequũtur me & tribulant me: a testimonijs tuis non declinaui.
Vidi præuaricãtes & tabescebam: quia eloquia tua non custodierunt.
Vide quoniã mandata tua dilexi domine: in misericordia tua viuifica me.
Principiũ verborum tuorũ veritas: in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ.
PRincipes persecuti sunt me gratis: & a verbis tuis formidauit cor meum.
Lętabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa.
Iniquitatem odio habui & abominatus sum: legem autem tuam dilexi.
Septies in die laudem dixi tibi: super iudicia iustitię tuæ.
Pax multa diligẽtibus legem tuam: & non est illis scandalum.
Expectabam salutare tuum domine: &

mandata tua dilexi.
Custodiuit anima mea testimonia tua: & dilexit ea vehementer.
Seruaui mandata tua & testimonia tua: quia oēs viæ meæ in cōspectu tuo.
APpropinquet deprecatio mea in cōspectu tuo dn̄e: iuxta eloquium tuū da mihi intellectū.
Intret postulatio mea in cōspectu tuo: secūdū eloquiū tuū eripe me.
Eructabunt labia mea hymnū: cum docueris me iustificationes tuas.
Pronunciabit lingua mea eloquiū tuū. quia omnia mandata tua æquitas.
Fiat manus tua vt saluet me: quoniam mandata tua elegi.
Cōcupiui salutare tuum domine: & lex tua meditatio mea est.
Viuet anima mea & laudabit te: & iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui sicut ouis quæ periit: quære seruum tuum domine, quia mādata tua non sum oblitus.

¶ Canticum graduum. CXIX.

AD dn̄m cum tribularer clamaui: & exaudiuit me.
Dn̄e, libera animā meā a labiis iniquis: & a līgua dolosa.
Quid detur tibi aut quid apponatur ti-

bi:ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ:cũ carbonibus desolatorijs.

Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est, habitaui cũ habitãtibus cedãr:multum incola fuit anima mea.

Cũ his q oderũt pacẽ,erã pacificus:cũ loquebãr illis, ĩpugnabãt me gratis.

¶Canticum graduum. CXX.

LEuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a domino:qui fecit cælum & terram.

Non det in commotionem pedẽ tuum: neqꝫ dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit neqꝫ dormiet: qui custodit Israel.

Dominus custodit te:dominus ꝓtectio tua super manum dexteram tuam.

Per diem sol nõ vret te:neqꝫ luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo:custodiat animam tuam dominus.

Dñs custodiat introitũ tuũ & exitũ tuũ: ex hoc nunc & vsqꝫ in seculum.

¶Cãticũ graduũ. CXXI.

LAetatus sum in his q̃ dicta sunt mihi:in domum domini ibimus.

Stãtes erãt pedes nostri:in atrijs

tuis Hierusalem.
Hierusalem q̃ ædificatur vt ciuitas: cuius participatio eius in idipsum.
Illuc enim ascenderũt tribus, tribus domini: testimonium Israel, ad confitendum nomini domini.
Quia illic sederũt sedes in iudicio: sedes super domum Dauid.
Rogate quę ad pacem sunt hierusalem: & abundantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua: & abundãtia in turribus tuis.
Propter fratres meos & ꝓximos meos loquebar pacem de te.
Propter domum domini dei nostri: quæsiui bona tibi.

¶ Canticum graduum. CXXII.

AD te leuaui oculos meos: qui habitas in cælis.
Ecce sicut oculi seruorum: in manibus dominorũ suorum.
Sicut oculi ancillę in manibus dñę suę: ita oculi nostri ad dominũ deum nostrũ, donec misereatur nostri.
Miserere nostri dñe, miserere nostri: q̃a multum repleti sumus despectione.
Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus, & despectio superbis.

¶Canticum graduum. CXXIII.

NIsi quia dn̄s erat in nobis, dicat nunc Israel: nisi quia dominus erat in nobis.

Cum exurgerēt hoīes in nos: forte viuos deglutissent nos.

Cum irasceretur furor eorum in nos: forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrētem pertrāsiuit anima nostra: forsitan pertrāsisset anima nostra aquā intolerabilem.

Benedictus dominus: qui nō dedit nos, in captionem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venantium.

Laqueus cōtritus est: & nos liberati sumus.

Adiutorium nostrum in nomine domini qui fecit cælum & terram.

¶Canticum graduum. CXXIIII.

QVi cōfidunt in dn̄o sicut mōs Siō: nō cōmouebit in ęternū, qui habitat in Hierusalem.

Mōtes in circuitu eius: & dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc & vsq; in seculum.

Quia nō relinquet dn̄s virgā peccatorū super sortem iustorum: vt non extendāt iusti ad iniquitatem manus suas.

Bene fac dñe: bonis & rectis corde.
Declinãtes autem in obligationes, adducet dominus cum operantibus ini quitatem: pax super Israel.
¶ Canticum graduum. CXXV.
IN conuertendo dñs captiuitatem Sion: facti sumus sicut consolati.
Tunc repletũ est gaudio os nostrũ: & lingua nostra exultatione.
Tunc dicent inter gentes: magnificauit dominus facere cum eis.
Magnificauit dñs facere nobiscum: facti sumus lætantes.
Conuertete domine captiuitatẽ nostrã: sicut torrens in austro.
Qui seminant in lachrymis: in exultatione metent.
Euntes ibant & flebant: mittentes semi na sua.
Venientes autẽ venient cum exultatione: portantes manipulos suos.
¶ Canticum graduum Salomoni. CXXVI.
NIsi dominus ædificauerit domum: in vanũ laboruuerunt qui ædificant eam.
Nisi dñs custodierit ciuitatẽ: frustra vigilat, qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: ecce hereditas domini, filij merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis: ita filij excussorum.

Beatus vir qui impleuit desyderium suũ ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

¶ Canticũ graduum. CXXVII.

Beati omnes qui timent dominũ: qui ambulant in vijs eius.

Labores manuum tuarum quia manducabis: beatus es, & bene tibi erit.

Vxor tua sicut vitis abundans: in lateribus domus tuæ.

Filij tui sicut nouellæ oliuarum: in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo: qui timet dominum.

Benedicat tibi dominus ex Sion: & videas bona Hierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum: pacẽ super Israel.

¶Canticum graduum. CXXVIII.

SAepe expugnauerunt me a iuuentute mea: dicat nunc Israel.
Sæpe expugnauerunt me a iuuẽtute mea: etenim nõ potuerũt mihi.
Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam.
Dominus iustus, concidet ceruices peccatorum: confundantur & conuertãtur retrorsum: omnes qui oderuut Sion.
Fiãt sicut fœnũ tectorũ: quod priusquã euellatur, exaruit.
De quo non impleuit manum suam qui metet: & sinum suum, qui manipulos colliget.
Et non dixerunt qui præteribant benedictio domini super vos: benediximus vobis in nomine domini.

¶Canticum graduum. CXXIX.

DE ꝓfundis clamaui ad te dñe: domine exaudi vocem meã.
Fiant aures tuæ intendẽtes in vocem deprecationis meæ.
Si iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit?
Quia apud te propiciatio est: et propter

legem tuam sustinui te domine.
Sustinuit anima mea in verbo eius: sperauit anima mea in domino.
A custodia matutina vsq; ad noctẽ:speret Israel in domino.
Quia apud dominum misericordia: & copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israel:ex omnibus iniquitatibus eius.
¶ Canticum graduum. CXXX.
DOmine nõ est exaltatum cor meũ neq; elati sunt oculi mei.
Neq; ambulaui in magnis:neq; in mirabilibus super me.
Si nõ humiliter sentiebam:sed exaltaui animam meam.
Sicut ablactatus super matre sua:ita retributio in anima mea.
Speret Israel in domino:ex hoc nunc & vsque in seculum.
¶ Canticum graduum. CXXXI.
MEmento dñe Dauid: & omnis mansuetudinis eius.
Sicut iurauit domino:votũ vouit deo Iacob.
Si introiero ĩ tabernaculũ domus meæ: si ascendero in lectũ strati mei,
Si dedero somnũ oculis meis: & palpe-

bris meis dormitationem.
Et requiē tēporibus meis donec īueniā
locū dño:tabernaculum deo Iacob.
Ecce audiuimus eam in Ephrata:inuenimus eam in campis siluæ.
Introibimus in tabernaculum eius:adorabimus in loco,vbi steterunt pedes eius.
Surge domine in requiem tuam : tu & arca sanctificationis tuæ.
Sacerdotes tui induantur iustitiam : & sancti tui exultent.
Propter Dauid seruum tuum:non auertas faciem Christi tui.
Iurauit dominus Dauid veritatem, & non frustrabitur eū:de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodierint filij tui testamentū meū: & testimonia mea hæc quæ docebo eos.
Et filij eorum: vsq; in seculum sedebunt super sedem tuam.
Quoniam elegit dominus Sion : elegit eam in habitationem sibi.
Hæc requies mea in seculum seculi : hic habitabo quoniam elegi eam.
Viduam eius benedicens benedicam: pauperes eius,saturabo panibus.

Sacerdotes eius induam salutari: & san ćti eius exultatione exultabunt.
Illuc producam cornu Dauid: paraui lu cernam Christo meo.
Inimicos eius induam confusione: super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.
¶ Canticum graduum. CXXXII.
Ecce q̃ bonum & q̃ iocũdũ, habitare fratres in vnum.
Sicut vnguẽtũ in capite: quod descendit in barbã, barbã Aaron.
Quod descendit in oram vestimẽti eius: sicut ros Hermon, qui descẽdit in mõtem Sion.
Quoniam illic mãdauit dominus benedictionẽ: & vitam vsq; in seculum.
¶ Canticum graduũ. CXXXIII.
Ecce nunc benedicite dominum omnes serui domini.
Qui statis in domo dñi: in atrijs domus dei nostri.
In noctibus extollite manus vestras in sancta: & benedicite dominum.
Benedicat te dominus ex Sion: qui fecit cælum & terram.
¶ HALELVIA. CXXXIIII.

LAudate nomen domini: laudate serui dominum.
Qui statis in domo dñi: in atrijs domus dei nostri.
Laudate dominũ quia bonus dñs: psallite nomini eius, quoniã suaue.
Quoniã Iacob elegit sibi dominus: Israel in possessionem sibi.
Quia ego cognoui ꝙ magnus est dñs: & deus noster præ omnibus dijs.
Omnia quæcũq; voluit dominus fecit in cælo & in terra: in mari & in omnibus abyssis.
Educens nubes ab extremo terræ: fulgura in pluuiam fecit.
Qui producit ventos de thesauris suis: qui percussit primogenita Aegypti ab homine vsq; ad pecus.
Et misit signa & prodigia in medio tui Aegypte: in Pharaonẽ & in omnes seruos eius.
Qui percussit gentes multas: & occidit reges fortes.
Seon, regẽ Amorræorũ: & Og, regem Basan, & omnia regna Chanaan.
Et dedit terram eorum hæreditatẽ: hæreditatem Israel populo suo.
Domine nomen tuum in æternum: do-

mine memoriale tuum in generatione
& generationem.
Quia iudicabit dominus populū suū: et
in seruis suis deprecabitur.
Simulachra gentiū argentum & aurū:
opera manuum hominum.
Os habent & non loquētur: oculos hā
bent & non videbunt.
Aures habent & non audient: neq; enī
est spiritus in ore ipsorum.
Similes illis fiant qui faciūt ea: & om-
nes qui confidunt in eis.
Domus Israel benedicite domino: do-
mus Aaron benedicite domino.
Domus Leui benedicite domino: qui ti
metis dominū, benedicite domino.
Benedictus dominus ex Sion: qui habi
tat in Hierusalem.

ALLELVIA. CXXXV.

Confitemini domino quoniam
bonus: quoniā in æternum mi-
sericordia eius.
Confitemini deo deorum: quo-
niam in æternum misericordia eius.
Confitemini domino dominorum: quo-
niā in æternum misericordia eius.
Qui facit mirabilia magna solus: quo-
niam in æternum misericordia eius.

Qui fecit cælos in intellectu : quoniã in æternum misericordia eius.
Qui firmauit terrã super aquas:quoniã in æternum misericordia eius.
Qui fecit luminaria magna: quoniã in æternum misericordia eius.
Solem in potestatem diei : quoniam in æternum misericordia eius.
Lunã & stellas, in potestatẽ noctis:quoniam in æternũ misericordia eius.
Qui percussit Aegyptũ, cum primogenitis eorum:quoniam in æternum misericordia eius.
Qui eduxit Israel de medio eorum: quoniã in æternũ misericordia eius.
In manu potẽti & brachio excelso:quoniã in æternum misericordia eius.
Qui diuisit mare rubrum in diuisiones: quoniam in æternũ misericordia eius
Et eduxit Israel per medium eius: quoniam in æternũ misericordia eius.
Et excussit Pharaonem & virtutẽ eius in mari rubro:quoniã in æternũ misericordia eius.
Qui transduxit populum suum per desertum:quoniam in æternum misericordia eius.
Qui percussit reges magnos : quoniam

in æternum misericordia eius.
Et occidit reges fortes: quoniã in æternum misericordia eius.
Seon regem Amorræorum: quoniã in æternum misericordia eius.
Et Og regem Basan: quoniam in æternum misericordia eius.
Et dedit terram eorum hæreditatẽ: quoniã in æternũ misericordia eius.
Hæreditatem Israel seruo suo: quoniam in æternum misericordia eius.
Quia in humilitate nostra, memor fuit nostri: quoniam in æternum misericordia eius.
Et redemit nos ab inimicis nostris: qm̃ in æternũ misericordia eius.
Qui dat escam omni carni: quoniam in æternum misericordia eius.
Confitemini deo cæli: quoniam in æternum misericordia eius.
Confitemini domino dominorum: quoniã in æternũ misericordia eius.

¶ Hieremiæ. CXXXVI.

Super flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus: dum recordaremur tui Sion.
In salicibus in medio eius: suspendimus organa nostra.

Quia illic interrogauerũt nos qui captiuos duxerũt nos, verba cantionũ.

Et qui abduxerũt nos: hymnũ cantate nobis, de canticis Sion.

Quomodo cantabimus canticũ domini: in terra aliena?

Si oblitus fuero tui Hierusalẽ: obliuioni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui.

Si non proposuero Hierusalem: in principio lætitiæ meæ.

Memor esto domine filiorum Edom: in diem Hierusalem.

Qui dicunt exinanite, exinanite: vsq; ad fundamentum in ea.

Filia Babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuam, quã retribuisti nobis.

Beatus qui tenebit, & allidet paruulos suos ad petram.

¶ Ipsi Dauid. CXXXVII.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: quoniã audisti verba oris mei.

In conspectu angelorũ psallam tibi: adorabo ad templũ sanctũ tuũ, & confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua & veritate tua: quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacunque die inuocauero te: exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi dñe omnes reges terrae: quia audierūt oĩa verba oris tui.

Et cantent in vijs domini: quoniã magna est gloria domini.

Quoniã excelsus dominus: & humilia respicit: & alta a longe cognoscit.

Si ambulauero in medio tribulationis, viuificabis me: & super iram inimicorum meorum extendisti manũ tuã, & saluum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: domine misericordia tua in seculum, opera manuum tuarum ne despicias.

¶ In finē Psal. Dauid. CXXXVIII

Domine ꝓbasti me, & cognouisti me: tu cognouisti sessionē meã, & resurrectionē meã. Intellexisti cogitationes meas de longe: semitam meã & funiculũ meũ inuestigasti.

Et omnes vias meas preuidisti: quia nõ est sermo in lingua mea.

Ecce domine tu cognouisti omnia nouissima & antiqua: tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est sciẽtia tua ex me: cõfortata est, & non potero ed eã.

Quo ibo a spiritu tuo: & quo a facie tua fugiam?

Si ascendero *in cælum*, tu illic es: si descendero ad infernum, ades.

Si sumpsero pẽnas meas diluculo: & habitauero *in extremis* maris,

Etenim illuc manus tua deducet me: & tenebit me dextera tua.

Et dixi, forsitan tenebræ conculcabunt me: & nox illuminatio mea in delicijs meis.

Quia tenebræ nõ obscurabũtur a te, & nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebræ eius, ita & lumen eius.

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris meæ.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, et anima mea cognoscet nimis.

Non est occultatum os meum a te quod fecisti in occulto: & substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui:

&in libro tuo omnes scribētur; dies formabuntur & nemo in eis.
Mihi autē nimis honorificati sunt amici tui deus, nimis confortatus est principatus eorum.
Dinumerabo eos & super arenam multiplicabūtur: exurrexi, & adhuc sum tecum.
Si occideris deus peccatores: viri sanguinum declinate a me.
Quia dicitis in cogitatione: accipiant in vanitate ciuitates suas.
Nonne qui oderunt te domine oderā: & super inimicos tuos tabescebam?
Perfecto odio oderam illos: inimici facti sunt mihi.
Proba me deus, & scito cor meū: interroga me, & cognosce semitas meas.
Et vide si via iniquitatis in me est: & deduc me in via æterna.

¶In finem Psalmus David. CXXXIX.

ERipe me domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerūt iniqtates in corde: tota die constituebant prelia.
Acuerunt linguas suas sicut serpentes: venenū aspidū sub labijs eorū.

Custodi me domine de manu peccatoris:& ab hominibus iniqs eripe me.

Qui cogitauerunt supplantare gressus meos:absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum:iuxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi domino,deus meus es tu : exaudi domine vocem deprecationis meæ.

Domine domine virtus salutis meæ: obumbrasti super caput meum in die belli.

Non tradas me domine a desyderio meo peccatori : cogitauerunt contra me,ne derelinquas me,ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum : labor labiorũ ipsorum operiet eos.

Cadẽt super eos carbones:in ignẽ deijcies eos:in miserijs non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra:virum iniustũ mala capient in interitu.

Cognoui quia faciet dominus iudicium inopis:& vindictã pauperum.

Veruntamen iusti confitebuntur nomini tuo : & habitabunt recti cum vultu tuo.

¶Psalmus Dauid. CXL.

Domine clamaui ad te, exaudi me: intende voci meæ, cum clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: eleuatio manuũ mearũ ſacrificiũ veſpertinum.

Pone domine cuſtodiã ori meo: & oſtiũ circunſtantiæ labijs meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ: ad excuſandas excuſationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: & non communicabo cũ electis eorum.

Corripiet me iuſtus in miſericordia, & increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: abſorpti ſunt iuncti petræ iudices eorum.

Audient verba mea quoniã potuerunt: ſicut craſſitudo terræ erupta eſt ſuper terram.

Diſſipata ſunt oſſa noſtra ſecus infernũ: quia ad te domine, domine oculi mei, in te ſperaui: non auferas animam meam.

Cuſtodi me a laqueo quem ſtatuerunt

mihi: & a scandalis operantium iniquitatem.
Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec transeam.
¶ Intellectus Dauid cum esset in spelunca oratio. CXLI.
VOce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad dominum deprecatus sum.
Effundo in conspectu eius orationem meam: & tribulationem meã ante ipsum pronuncio.
In deficiendo ex me spiritum meum: & tu cognouisti semitas meas.
In via hac qua ambulabam: absconderunt laqueum mihi.
Consyderabam ad dexterã, & videbã: & non erat qui cognosceret me.
Perijt fuga a me: & non est qui requirat animam meam.
Clamaui ad te domine: dixi tu es spes mea, portio mea in terra viuentium.
Intende ad deprecationem meam: quia humiliatus sum nimis.
Libera me a persequẽtibus me: quia cõfortati sunt super me.
Educ de custodia animam meam, ad cõfitendum nomini tuo: me expectant iu

sti, donec retribuas mihi.

¶ Psalmus Dauid quando eum filius suus persequebatur. CXLII.

DOmine exaudi orationē meā, auribus percipe obsecrationē meam: in veritate tua exaudi me in tua iustitia.

Et nō intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Quia persecutus est inimicus animam meā: humiliauit in terra vitam meā.

Collocauit me i obscuris sicut mortuos seculi, & anxiatus est super me spiritus meus: in me turbatū est cor meū.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me domine: defecit spiritus meus.

Non auertas faciem tuam a me: & similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam: quia in te speraui.

Notam fac mihi viā in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.

Eripe me de inimicis meis, domine ad te confugi: doce me facere voluntatē tuam, quia deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomen tuum domine viuificabis me in æquitate tua.

Educes de tribulatione aīam meā: & in mīa tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam: quoniā ego seruus tuus sum.

¶ David aduersus Goliath. CXLIII.

Benedictus dominus deus meus qui docet manus meas ad prælium: & digitos meos ad bellū.

Misericordia mea & refugium meum: susceptor meus & liberator meus.

Protector meus & in ipso speraui: qui subdit populum meum sub me.

Dn̄e quid est homo q̄a innotuisti ei: aut filius hominis quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra prætereunt.

Domine inclina cælos tuos & descēde: tange montes & fumigabunt.

Fulgura chorus cationes & dissipabis eos: emitte sagittas tuas, & conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto, eripe me & libera me de aq̄s multis: & de manu filiorum alienorum.
Quorum os locutum est vanitatem: & dextera eorum dextera iniquitatis.
Deus canticum nouum cantabo tibi: in psalterio decacordo psallam tibi.
Qui das salutem regibus, qui redemisti Dauid seruum tuum: de gladio maligno eripe me.
Et erue me de manu filiorum alienorū, quorum os locutum est vanitatem, & dextera eorum dextera iniquitatis.
Quorum filij: sicut nouellæ plātationes in iuuentute sua.
Filiæ eorum compositæ: circumornatæ vt similitudo templi.
Promptuaria eorum plena: eructātia ex hoc in illud.
Oues eorū fœtosæ, abūdantes in egressibus suis: boues eorum crassæ.
Nōn est ruina maceriæ: neque transitus neq; clamor in plateis eorum.
Beatum dixerūt populum cui hæc sunt: beatus populus, cuius dominus deus eius.

¶Laudatio ipsi Dauid. CXLIIII.

EXaltabo te deus meus rex: & benedicam nomini tuo in seculum, & in seculum seculi.

Per singulos dies benedicam tibi: & laudabo nomẽ tuum in seculũ, & in seculum seculi.

Magnus dominus & laudabilis nimis: & magnitudinis eius non est finis.

Generatio & generatio laudabit opera tua: & potẽtiam tuam pronunciabũt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquẽtur: & mirabilia tua narrabũt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent: & magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiæ suauitatis tuæ eructabunt: & iustitia tua exultabũt.

Miserator & misericors dominus: patiens & multum misericors.

Suauis dominus vniuersis: & miseratio nes eius super omnia opera eius.

Confiteantur tibi domine omnia opera tua: & sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: & potentiam tuam loquentur.

Vt notam faciant filiis hominum potentiam tuam: & gloriam magnificentiæ regni tui.

Regnum tuum regnum omnium seculorum: & dominatio tua in omni generatione & generationem.
Fidelis dominus in omnibus verbis suis: & sanctus in omnibus operibus suis.
Alleuat dominus omnes qui corruunt: & erigit omnes elisos.
Oculi omnium in te sperant domine: & tu das escam illorum in tempore oportuno.
Aperis tu manum tuam: & imples omne animal benedictione.
Iustus dominus in omnibus vijs suis: & sanctus in omnibus operibus suis.
Prope est dominus omnibus inuocantibus eum: omnibus inuocantibus eũ in veritate.
Voluntatem timentium se faciet, & deprecationem eorum exaudiet: & saluos faciet eos.
Custodit dominus omnes diligentes se: & omnes peccatores disperdet.
Laudationem domini loquetur os meũ: & benedicat omnis caro nomini sancto eius in seculũ & in seculũ seculi.

¶ HALELVIA Aggæi & Zachariæ. CXLV.

LAuda anima mea dominum, laudabo dominũ in vita mea: psallam deo meo quandiu fuero.

Nolite cõfidere in principibus: in filijs hominum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus eius & reuertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cuius deus Iacob adiutor eius, spes eius in domino deo ipsius: qui fecit cælum & terram, mare, & omnia quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in seculum, facit iudiciũ iniuriam patiẽtibus: dat escã esurientibus.

Dominus soluit compeditos: dominus illuminat cæcos.

Dominus erigit elisos: dominus diligit iustos.

Dominus custodit aduenas, pupillum & viduam suscipiet: & vias peccatorum disperdet.

Regnabit dominus in secula, deus tuus Sion: in generatione & generationẽ.

HALELVIA. CXLVI.

Laudate dominum quoniam bonus est psalmus: deo nostro sit iocunda decoraq; laudatio.

Aedificans hierusalem dominus dispersiones Israelis congregabit.

Qui sanat contritos corde & alligat cõtritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum: & omnibus eis nomina vocat.

Magnus dñs noster & magna virtus eius: & sapiẽtiæ eius nõ est numerus.

Suscipiens mansuetos dominus: humilians autem peccatores vsq; ad terrã.

Præcinite domino in confessione: psallite deo nostro in cithara.

Qui operit cælum nubibus: & parat terræ pluuiam.

Qui producit in montibus fœnum, & herbam seruituti hominum.

Qui dat iumentis escam ipsorum: & pullis coruorum inuocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec in tibijs viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est domino super timentes eum: & in eis qui sperant super misericordia eius.

¶ HALELVIA. CXLVII.

LAuda Hierusalē dominum: lauda deum tuum Sion.

Quoniam confortauit seras portarum tuarum: benedixit filijs tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: & adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terrae: velociter currit sermo eius.

Qui dat niuem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suā sicut buccellas: ante faciē frigoris eius quis sustinebit?

Emittet verbum suum & liquefaciet ea flabit spiritus eius & fluent aquae.

Qui annunciat verbum suum Iacob: iustitias & iudicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi: & iudicia sua non manifestauit eis.

¶ HALELVIA. CXLVIII.

LAudate dominum de caelis: laudate eum in excelsis.

Laudate eum om̄es angeli eius laudate eū omnes virtutes eius.

Laudate eum sol & luna: laudate eum omnes stelle & lumen.

Laudate eum caeli caelorū: & aque quae

super caelos sunt, laudent nomen domini.

Quia ipse dixit & facta sunt: ipse mandauit & creata sunt.

Statuit ea in æternũ & in seculũ seculi: præceptum posuit & non præteribit.

Laudate dominum de terra: dracones & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: quæ faciunt verbum eius.

Montes & omnes colles: ligna fructifera, & omnes cedri.

Bestiæ & vniuersa pecora: serpentes & volucres pennatæ.

Reges terræ & omnes populi: principes & omnes iudices terræ.

Iuuenes & virgines, senes cum iunioribus laudent nomẽ domini: quia exaltatum est nomen eius solius.

Confessio eius super cælũ & terrãm: & exaltauit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis eius: filijs Israel populo appropinquanti sibi.

¶HALELVIA. CXLIX.

CAntate domino cãticum nouũ: laus eius in ecclesia sanctorum.

Lætetur Israel in eo q̃ fecit eũ: & filiæ Siõ exultẽt in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: in tympano & psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est dño in populo suo: & exaltabit mansuetos in salutẽ.
Exultabunt sancti in gloria: lætabuntur in cubilibus suis.
Exultationes dei in gutture eorum: & gladij ancipites in manibus eorum.
Ad faciẽdam vindictam in nationibus: increpationes in populis.
Ad alligãdos reges eorũ in cõpedibus: & nobiles eorũ in manicis ferreis.
Vt faciant in eis iudiciũ conscriptũ: gloria hæc est omnibus sanctis eius.

¶HALELVIA. CL.

Laudate dominũ in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.
Laudate eũ in virtutibus eius: laudate eum secũdum multitudinem magnitudinis eius.
Laudate eum in sono tubæ: laudate eũ in psalterio & cithara.
Laudate eum in tympano & choro: laudate eum in chordis & organo.
Laudate eum in cymbalis benesonantibus, laudate eũ in cymbalis iubilationis; omnis spiritus laudet dominum.

¶ Canticũ triũ puerorũ. Danielis. III.

BEnedicite omnia opera domini domino: laudate & superexaltate eum in secula.
Benedicite angeli domini dño: benedicite cæli domino.
Benedicite aquæ omnes quæ super cælos sunt domino: benedicite omnes virtutes domini domino.
Benedicite sol & luna domino: benedicite stellæ cæli domino.
Benedicite imber & ros domino: benedicite omnis spiritus dei domino.
Benedicite ignis & æstus domino: benedicite frigus & æstas domino.
Benedicite rores & pruina domino: benedicite gelu & frigus domino.
Benedicite glacies & niues domino: benedicite noctes & dies domino.
Benedicite lux & tenebre domino: benedicite fulgura & nubes domino.
Benedicat terra dominum: laudet & superexaltet eum in secula.
Benedicite mõtes & colles domino: benedicite vniuersa germinãtia in terra domino.
Benedicite fontes domino: benedicite maria & flumina domino.

Benedicite cete & omnia quæ mouentur in aquis domino: benedicite omnes volucres cæli domino.

Benedicite omnes bestiæ & pecora domino: benedicite filij hominum domino.

Benedicat Israel domino: laudet & superexaltet eum in secula.

Benedicite sacerdotes domini domino: benedicite serui domini domino.

Benedicite spiritus & animæ iustorum domino: benedicite sancti & humiles corde domino.

Benedicite Anania Azaria Misael domino: laudate & superexaltate eum in secula.

Benedicamus patrem, & filium, cũ sancto spiritu: laudemus & superexaltemus eum in secula.

Benedictus es domine in firmamẽto cæli: laudabilis & gloriosus & superexaltatus in secula.

¶Canticum Esaiæ. XII.

CONfitebor tibi domine, quoniã iratus es mihi: conuersus est furor tuus, & consolatus es me.

Ecce deus saluator meus: fiducialiter agam, & non timebo.

Quia fortitudo mea, & laus mea dominus: & factus es mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: & dicetis in illa die, confitemini domino, & inuocate nomen eius.

Notas facite in populis adinuentiones eius: mementote, quoniam excelsum est nomen eius.

Cãtate domino quoniam magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa terra.

Exulta & lauda habitatio Siõ: quia magnus in medio tui sanctus Israel.

¶ Canticum Ezechiæ regis.

Esaiæ XXXVIII.

EGo dixi in dimidio dierum meorum: vadam ad portas inferi.

Quæsiui residuũ annorũ meorũ: dixi, non videbo dominum deũ in terra viuentium.

Non aspiciam hominem vltra: & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est: & conuoluta est a me, quasi tabernaculũ pastorũ.

Præcisa est velut a texente vita mea, dũ adhuc ordirer succidit me: de mane vsq; ad vesperam finies me.

Sperabam vsque ad mane: quasi leo sic.

contriuit omnia ossa mea.

De mane vsq; ad vesperam finies me: sicut pullus hyrundinis sic clamabo, meditabor vt columba.

Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelsum.

Domine vim patior, responde pro me: quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerim?

Recogitabo tibi omnes annos meos: in amaritudine animæ meæ.

Domine si sic viuitur, & in talibus vita spiritus mei, corripies me & viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animam meam vt non periret: proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia nō infernus cōfitebitur tibi, neq; mors laudabit te: non expectabunt qui descendunt in lacum veritatem tuam.

Viuens viuens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: pater filijs notam faciet veritatem tuam.

Domine saluum me fac: & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo domini.

¶ Canticum Annæ. Primi Regū.ij.

EXultauit cor meum in domino: & exaltatum est cornu meum in deo meo.

Dilatatū est os meum super inimicos meos: quia lætata sum in salutari tuo.

Non est sanctus vt est dominus, neque enim est alius extra te: & non est fortis, sicut deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriantes.

Recedant vetera de ore vestro: q̄a deus scientiarum dominus est: & ipsi præparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est: & infirmi accincti sunt robore.

Repleti prius pro panibus se locauerūt: & famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos: & quę multos habebat filios, infirmata est.

Dominus mortificat & viuificat: deducit ad inferos, & reducit.

Dominus pauperem facit & ditat humiliat & subleuat.

Suscitat de puluere egenum: & de stercore eleuat pauperem.

Vt sedeat cum principibus: & soliū glo

riæ teneat.
Domini enim sunt cardines terræ: & posuit super eos orbem.
Pedes sanctorum suorũ seruabit, & impij in tenebris conticescent: quia non in fortitudine sua roborabitur vir.
Dominum formidabũt aduersarij eius: & super ipsos in cælis tonabit.
Dominus iudicabit fines terræ, & dabit imperium regi suo: & sublimabit cornu Christi sui.

¶ Canticum Mariæ sororis Moysi. Exodi XV.

CAntemus domino, gloriose enĩ magnificatus est: equũ & ascensorem deiecit in mare.
Fortitudo mea & laus mea dominus: & factus est mihi in salutem.
Iste deus meus, & glorificabo eũ: deus patris mei & exaltabo eum.
Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen eius: currus Pharaonis, & exercitum eius proiecit in mare.
Electi principes eius submersi sunt in mari rubro, abyssi operuerunt eos: descenderũt in profundũ, quasi lapis.
Dextera tua domine magnificata est in fortitudine, dextera tua domine per-

cussiti inimicũ: & in multitudine gloriæ tuæ deposuisti aduersarios meos.
Misisti iram tuã quæ deuorauit eos sicut stipulam: in spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ.
Stetit vnda fluẽs: cõgregatæ sunt abyssi in medio mari.
Dixit inimicus, persequar & comprehendam, diuidam spolia: implebitur anima mea.
Euaginabo gladium meum: interficiet eos manus mea.
Flauit spiritus tuus & operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.
Quis similis tui in fortibus domine, q̃s similis tui: magnificus in sanctitate: & terribilis atq; laudabilis & faciẽs mirabilia?
Extendisti manum tuam: & deuorauit eos terra.
Dux fuisti in misericordia tua: populo quem redemisti.
Et portasti eum in fortitudine tua: ad habitaculum sanctum tuum.
Ascenderũt populi & irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores philisthijm.
Tunc conturbati sunt principes Edom,

robustos Moab obtinuit tremor: obriguerũt oẽs habitatores Chanaan.

Irruat sup eos formido & pauor: in magnitudine brachij tui.

Fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus domine: donec pertranseat populus tuus, iste quem possedisti.

Introduces eos, & plantabis in monte hæreditatis tuæ: firmissimo habitaculo tuo quod operatus es domine.

Sanctuarium tuum domine quod firmauerunt manus tuæ: dominus regnabit in æternum & vltra.

Ingressus est enim eques Pharao cũ curribus & equitibus eius in mare: & reduxit super eos dñs aquas maris.

Filij autem Israel ambulauerũt per siccum: in medio eius.

¶ Canticum. Abachuc. III.

Domine, audiui auditionẽ tuã: & timui.

Domine opus tuum: in medio annorum viuifica illud.

In medio annorũ notũ facies: cũ iratus fueris, misericordiæ recordaberis.

Deus ab austro veniet: & sanctus de mõte Pharan.

Operuit cęlos gloria eius: & laudis eius plena est terra.

Splendor eius vt lux erit: cornua in manibus eius.

Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciem eius ibit mors.

Egredietur diabolus ante pedes eius: stetit & mensus est terram.

Aspexit & dissoluit gentes: & contriti sunt montes seculi.

Incuruati sunt colles mundi: ab itineribus æternitatis eius.

Pro iniquitate vidi tentoria Aethiopię: turbabũtur pelles terræ Madian.

Nunquid in fluminibus iratus es domine, aut in fluminibus furor tuus: vel in mari indignatio tua?

Qui ascendis super equos tuos: & quadrigæ tuæ saluatio.

Suscitans suscitabo arcum tuum: iuramenta tribubus quæ locutus es.

Fluuios scindes terræ, viderunt te & doluerunt montes: gurges aquarum transijt.

Dedit abyssus vocem suã: altitudo manus suas leuauit.

Sol & luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagittarum tuarum ibunt, in

splendore fulgurantis hastæ tuæ.
In fremitu conculcabis terram: in furore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutem populi tui: in salutem cum Christo tuo.
Percussisti caput de domo impij: denudasti fundamẽtũ eius vsq; ad collũ.
Maledixisti sceptris eius, capiti bellatorũ eius: venientibus vt turbo ad dispergendum me.
Exultatio eorum: sicut eius qui deuorat pauperem in abscondito.
Viam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarum multarum.
Audiui & cõturbatus est venter meus: a voce contremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo in ossibus meis: & subter me scateat.
Vt requiescã in die tribulatiõis: vt ascẽdã ad populũ accinctũ nostrũ.
Ficus enim non florebit: & non erit germen in vineis.
Mentietur opus oliuæ: & arua non afferent cibum.
Abscindetur de ouili pecus: & non erit armentum in præsepibus.
Ego autẽ in domino gaudebo: & exultabo in deo Iesu meo.

Deus dominus fortitudo mea: & ponet pedes meos quasi ceruorum.
Et super excelsa mea deducet me victor in psalmis canentem.

¶ Canticũ Moysi. Deute. XXXII.

AVdite cæli quę loquor: audiat terra verba oris mei.
Cõcrescat in pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloqũ meũ.
Quasi imber super herbã, & quasi stillæ super gramina: quia nomen domini inuocabo.
Date magnificentiam deo nostro: dei pfecta sunt opera, & omnes viæ eius iudicia.
Deus fidelis & absq; vlla iniquitate, iustus & rectus: peccauerunt ei, & non filij eius in sordibus.
Generatio praua atq; peruersa: hæccine reddis domino, populę stulte & insipiens?
Nunquid nõ ipse est pater tuus: qui possedit te, & fecit & creauit te?
Memento dierum antiquorum: cogita generationes singulas.
Interroga patrem tuũ, & annunciabit tibi: maiores tuos, & dicent tibi.
Quando diuidebat altissimus gentes:

quando separabat filios Adam.
Constituit terminos populorum: iuxta
numerum filiorum Israel.
Pars autē domini populus eius: Iacob
funiculus hæreditatis eius.
Inuenit eum in terra deserta: in loco hor
roris, & vastæ solitudinis.
Circunduxit eum & docuit: & custodi-
uit quasi pupillam oculi sui.
Sicut aquila prouocans advolandū pul
los suos: & super eos volitans.
Expandit alas suas & assumpsit eū: at-
que portauit in humeris suis.
Dominus solus dux eius fuit: & nō erat
cum eo deus alienus.
Constituit eum super excelsam terram:
vt comederet fructus agrorū.
Vt fugeret mel de petra: oleumque de sa
xo durissimo.
Butyrum de armento, & lac de ouibus:
cum adipe agnorum & arietum filio
rum Basan.
Et hircos cum medulla tritici: & sangui
nem vuæ biberet meracissimum.
Incrassatus est dilectus, & recalcitrauit
incrassatus, impinguatus, dilatatus.
Dereliquit deum factorem suum: & re-
cessit a deo salutari suo.

Pronocauerunt eum in dijs alienis: & in abominationibus ad iracundiam cõcitauerunt.

Immolauerũt dæmonijs & nõ deo: dijs quos ignorabant.

Noui, recentesq; venerunt: quos nõ coluerunt patres eorum.

Deum qui te genuit dereliquisti: & oblitus es domini creatoris tui.

Vidit dominus, & ad iracundiam concitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui & filiæ.

Et ait: abscondam faciem meam ab eis & consyderabo nouissima eorum.

Generatio enim peruersa est: & infideles filij.

Ipsi me prouocauerunt in eo qui non erat deus: & irritauerunt in vanitatibus suis.

Et ego prouocabo eos in eo qui non est populus: & in gente stulta irritabo eos.

Ignis succensus est in furore meo, & ardebit vsq; ad inferni nouissima.

Deuorabitque terram cum germine suo: & montium fundamenta comburet.

Congregabo super eos mala: & sagittas meas complebo in eis.

Consumentur fame: & deuorabunt eos aues morsu amarissimo.

Dentes bestiarum immittam in eos: cũ furore trahentium super terram atq; serpentium.

Foris vastabit eos gladius, & intus pauor: iuuenem simul ac virginem, lactentem cum homine sene.

Et dixi, vbinam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum.

Et dicerent, manus nostra excelsa: & nõ dominus fecit hæc omnia.

Gens absq; consilio est & sine prudentia: vtinam saperent, & intelligerẽt, ac nouissima prouiderent.

Quomodo persequebatur vnus mille: & duo fugarent decem milia?

Nõne ideo quia deus suus vẽdidit eos: & dominus conclusit illos.

Non enim est deus noster vt dij eorum: & inimici nostri sunt iudices.

De vinea Sodomorum vinea eorum: & de suburbanis Gomorræ.

Vua eorum vua fellis: & botrus amarissimus.

Fel draconum vinum eorum: & vene-

num aſpidum inſanabile.
Nonne hæc condita ſunt apud me: & ſignata in theſauris meis?
Mea eſt vltio & ego retribuam eis in tempore: vt labatur pes eorum.
Iuxta eſt dies perditionis: & adeſſe feſtinant tempora.
Iudicabit dominus populum ſuū: & in ſeruis ſuis miſerebitur.
Videbit quod infirmata ſit manus, & clauſi quoq; defecerunt: reſiduiq; cōſumpti ſunt.
Et dicēt, vbi ſunt dij eorum: in quibus habebant fiduciam?
De quorum victimis comedebant adipes: & bibebāt vinum libaminū.
Surgant, & opitulentur vobis: & in neceſſitate vos protegant.
Videte q̄ ego ſim ſolus: & non ſit alius deus præter me.
Ego occidam, & ego viuere faciā, percutiam & ego ſanabo: & non eſt qui de manu mea poſſit eruere.
Leuabo ad cælum manum meam: & dicam viuo ego in æternum.
Si acuero vt fulgur gladium meum: & arripuerit iudicium manus mea.
Reddam vltionē hoſtibus meis: & his

qui oderunt me, retribuam.
Inebriabo sagittas meas sanguine: & gladius meus deuorabit carnes.
De cruore occisorum: & de captiuitate nudati inimicorum capitis.
Laudate gentes populorum eius]: quia sanguinem seruorum suorum vlciscetur.
Et vindictam retribuet in hostes eorũ: & propitius erit terræ populi sui.
¶ Canticum beatissime Mariæ semper virginis. Lucæ.I.

MAgnificat anima mea dñm
Et exultauit spiritus meus in deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatã me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: & sanctum nomen eius.
Et misericordia eius a progenie in progenies: timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede: & exaltauit humiles.
Esurientes impleuit bonis: & diuites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suum: recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros: Abraham & semini eius in secula.

❡Canticum Zachariæ. Lucæ.I.

BEnedictus dominus deus Israel: quia visitauit & fecit redẽptionem plebis suæ.

Et erexit cornu salutis nobis: in domo Dauid pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum: qui a seculo sunt prophetarũ eius.

Salutem ex inimicis nostris: & de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: & memorari testamẽti sui sancti.

Iusiurandum quod iurauit ad Abrahã patrẽ nostrũ: daturũ se nobis.

Vt sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati: seruiamus illi.

In sanctitate & iustitia coram ipso: omnibus diebus nostris.

Et tu puer propheta altissimi vocaberis præibis enim ante faciem domini, parare vias eius.

Ad dandam scientiã salutis plebi eius: in remissionẽ peccatorũ eorũ,

Per viſcera miſericordiæ dei noſtri: in quibus viſitauit nos oriēs ex alto.

Illuminare his q̄ui in tenebris & in vmbra mortis ſedent: ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

¶Canticum Simeonis prophetæ.

Lucæ. II.

NVnc dimittis ſeruum tuum domine: ſecundum verbum tuū in pace.

Quia viderunt oculi mei: ſalutare tuum.

Quod paraſti ante faciem omnium populorum,

Lumen ad reuelationem gentiū: & gloriam plebis tuæ Iſrael.

¶Libri Pſalmorum, Finis.

INDEX PSALTERII DAVID, Iuxta Psalmorum numerum. Cui Canticorum index subiungitur.

Q

INDEX

¶ Canticorum Index.

FINIS.